REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2024/1085 AL COMISIEI

din 13 martie 2024

de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la metodologia de evaluare pe baza căreia autoritățile competente verifică respectarea de către o instituție a cerințelor de utilizare a modelelor interne pentru riscul de piață

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ([1]), în special articolul 325az alineatul (8) primul paragraf litera (b) și al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Instituțiile pot utiliza modele interne pentru riscul de piață numai dacă respectă cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Instituțiile ar trebui să respecte cerințele respective nu numai atunci când solicită aprobarea de a utiliza modelele interne respective, ci și atunci când utilizează modelele respective și când solicită modificări importante în legătură cu acestea sau extinderea semnificativă a domeniului lor de aplicare. Prin urmare, este oportun să se prevadă că, atunci când verifică dacă instituțiile respectă cerințele respective, autoritățile competente trebuie să aplice aceleași criterii și aceeași metodologie de evaluare pentru fiecare dintre etapele respective. Cu toate acestea, din motive de eficiență și pentru a reduce sarcinile administrative, atunci când evaluează conformitatea instituțiilor cărora li s-a acordat deja aprobarea de a utiliza astfel de modele interne alternative, autoritățile competente nu ar trebui să aibă obligația de a reevalua o astfel de aprobare. Acestea ar trebui mai degrabă să evalueze doar respectarea normelor care sunt relevante pentru domeniul de aplicare al evaluării în cauză și să se bazeze, în fiecare caz, pe concluziile evaluărilor anterioare.

(2) Pentru a se asigura că instituțiile respectă în permanență cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente ar trebui să evalueze calitatea generală a soluțiilor, a sistemelor și a abordărilor puse în aplicare de o instituție și să solicite îmbunătățiri și adaptări constante în cazul modificării circumstanțelor.

(3) Pentru a asigura armonizarea și comparabilitatea practicilor de supraveghere din diferite jurisdicții, evaluarea de către autoritățile competente a respectării de către instituții a cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să urmeze tehnicile de evaluare prescriptivă. Cu toate acestea, autoritățile competente ar trebui să poată ține seama de natura, dimensiunea și complexitatea structurii și ale modelului de afaceri ale unei instituții, de complexitatea modelelor interne alternative, de natura produselor financiare care intră sub incidența modelelor respective, de calitatea informațiilor furnizate de instituția în cauză și de resursele disponibile. Prin urmare, atunci când evaluează dacă o instituție respectă cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autorităților competente ar trebui să li se acorde o anumită marjă de apreciere, care să le permită să efectueze verificări suplimentare și să aplice cele mai adecvate metode pentru verificarea respectării anumitor cerințe. În plus, pentru a permite autorităților competente să efectueze evaluarea respectivă în mod proporțional și având în vedere gama largă de produse financiare disponibile în cadrul activităților de tranzacționare, este necesar să se stabilească categorii de produse financiare cu un nivel mai ridicat de complexitate, pe care autoritățile competente ar trebui să își bazeze evaluarea.

([1]) JO L 176, 27.6.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj.

(4) Pentru a asigura o înțelegere internă suficientă a modelului intern alternativ, inclusiv a operațiunilor externalizate, este necesar să se prevadă că, în pofida oricărei externalizări a anumitor instrumente de risc, sisteme informatice și soluții de gestionare a riscurilor, toate sarcinile, activitățile sau funcțiile esențiale legate de modelul intern trebuie să fie efectuate de unitatea de control al riscului menționată la articolul 325bi alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Din aceleași motive, normele respective ar trebui să prevadă, de asemenea, obligația unității de control al riscului de a pune în aplicare controale adecvate, de a efectua teste de calitate și de validare pentru orice soluție externalizată și de a pune la dispoziție documentația completă privind controalele și testele respective în toate cazurile, precum și obligația autorităților competente de a evalua orice instrumente și soluții informatice obținute de la furnizori terți într-un mod similar cu cazurile în care acestea au fost dezvoltate integral prin intermediul proceselor interne.

(5) Aspectele operaționale și aspectele legate de guvernanță joacă un rol central în buna funcționare a modelului intern alternativ. Metodologia de verificare a respectării de către o instituție a cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 („metodologia de evaluare”) ar trebui, prin urmare, să evalueze în mod cuprinzător aspectele operaționale și aspectele legate de guvernanță, inclusiv crearea biroului de tranzacționare, rolul conducerii superioare și al organului de conducere, unitatea de control al riscului și analiza independentă a modelului intern alternativ.

(6) Metodologia de evaluare referitoare la aspectele legate de guvernanță ar trebui să țină seama de faptul că anumite instituții care solicită aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă au obținut deja aprobarea, înainte de modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 prin Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), de a utiliza un model intern în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme de evaluare similare cu cele prevăzute anterior pentru acele aspecte care nu au fost modificate prin Regulamentul (UE) 2019/876, și să se introducă noi norme care să vizeze noile dispoziții introduse prin regulamentul respectiv, inclusiv cerințele aplicabile birourilor de tranzacționare prevăzute la articolul 104b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(7) Pentru a permite autorităților competente să evalueze respectarea cerințelor privind validarea și analiza modelelor interne alternative, instituțiile ar trebui să efectueze validarea internă a modelului cel puțin o dată pe an. Deși validarea inițială ar trebui să vizeze toate metodologiile aplicate în întregul model intern, este oportun să se prevadă, ținând seama de constrângerile în materie de personal și de resurse, ca validarea anuală să se axeze cel puțin pe principalele probleme detectate fie în validările interne anterioare, fie în evaluările de audit intern anterioare, precum și pe orice modificare sau metodologie nouă introdusă în modelul intern alternativ.

(8) Activitățile de tranzacționare și piețele financiare evoluează constant și rapid. Pentru a permite autorităților competente să țină seama de aceste caracteristici atunci când evaluează respectarea de către instituții a cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, metodologia de evaluare ar trebui să conțină standarde calitative și procedurale în ceea ce privește aprobarea oficială de către instituție a noilor instrumente și produse financiare și introducerea acestora în sfera tranzacționării. Sunt necesare standarde pentru o politică oficială de aprobare a produselor noi pentru a se asigura că introducerea de noi instrumente și produse financiare, care pot prezenta factori de risc suplimentari sau pot necesita modificări metodologice ale modelelor interne de măsurare a riscurilor, este pe deplin compatibilă cu activitatea cuprinzătoare de control și validare.

(9) Calitatea datelor și acuratețea estimării riscurilor și a calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață depind în mare măsură de fiabilitatea sistemelor informatice utilizate în acest scop. De asemenea, continuitatea și coerența proceselor de gestionare a riscurilor și calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață pot fi asigurate numai în cazul în care sistemele informatice sunt sigure, securizate și fiabile, iar infrastructura informatică este suficient de solidă. Prin urmare, este necesar ca, atunci când evaluează modelele interne pentru riscul de piață, autoritățile competente să verifice, de asemenea, fiabilitatea sistemelor informatice ale instituției și soliditatea infrastructurii informatice utilizate pentru modelele interne.

([2]) Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj).

(10) Una dintre noutățile noului cadru privind riscul de piață prevăzut în partea a treia titlul IV capitolul 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 este stabilirea cerințelor de fonduri proprii pe baza măsurilor valorilor la risc condiționate. Este necesar să se asigure că instituțiile monitorizează în mod activ acuratețea acestor cifre. Prin urmare, este oportun să se solicite instituțiilor să își testeze *ex post* în mod direct măsurile valorilor la risc condiționate în cadrul programului intern de testare *ex post* prevăzut la articolul 325bj din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Întrucât nu există încă o metodologie consacrată în rândul participanților pe piață pentru testarea *ex post* a unei măsuri a valorii la risc condiționate, nu ar trebui prevăzută nicio metodologie specifică, iar instituțiile ar trebui să aibă libertatea de a lua în considerare evoluția noilor tehnici și a bunelor practici în această privință, în conformitate cu cerințele calitative prevăzute la articolul 325bi din regulamentul respectiv.

(11) Modelele interne de măsurare a riscurilor pot fi considerate a fi implementate cu integritate, astfel cum se menționează la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, numai în cazul în care sunt îndeplinite toate cerințele de reglementare. În plus, în dreptul Uniunii, s-au pus în aplicare mai multe elemente constitutive ale reformelor Basel din domeniul riscului de piață prin intermediul actelor delegate, printre altele, Regulamentele delegate (UE) 2022/2058 ([3]), (UE) 2022/2059 ([4]), (UE) 2022/2060 ([5]), (UE) 2023/1577 ([6]), (UE) 2023/1578 ([7]) și (UE) 2024/397 ([8]) ale Comisiei. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să evalueze respectarea de către instituții a cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ținând seama de respectivele regulamente delegate. Pentru a asigura o evaluare cuprinzătoare a conformității modelelor interne pentru riscul de piață, este necesar să se specifice tehnicile pentru evaluarea de către autoritățile competente a respectării de către instituții a aspectelor reglementate atât de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cât și de regulamentele delegate respective. Din acest motiv, autoritățile competente ar trebui să examineze documentația specifică pe care instituțiile au obligația să o prezinte.

([3]) Regulamentul delegat (UE) 2022/2058 al Comisiei din 28 februarie 2022 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la orizonturile de lichiditate pentru abordarea bazată pe modele interne alternativă, menționate la articolul 325bd alineatul (7) (JO L 276, 26.10.2022, p. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2058/oj).

([4]) Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 al Comisiei din 14 iunie 2022 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează detaliile tehnice ale cerințelor privind testarea *ex post* și atribuirea profitului și a pierderii în temeiul articolelor 325bf și 325bg din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (JO L 276, 26.10.2022, p. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2059/oj).

([5]) Regulamentul delegat (UE) 2022/2060 al Comisiei din 14 iunie 2022 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care specifică criteriile de evaluare a gradului în care pot fi modelați factorii de risc în cadrul abordării bazate pe modele interne și frecvența acestei evaluări în temeiul articolului 325be alineatul (3) din regulamentul respectiv (JO L 276, 26.10.2022, p. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2060/oj).

([6]) Regulamentul delegat (UE) 2023/1577 al Comisiei din 20 aprilie 2023 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață aferent pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă și la tratamentul pozițiilor respective în sensul cerințelor de reglementare în materie de testare *ex post* și al cerinței privind atribuirea profitului și a pierderii în cadrul abordării bazate pe modele interne alternative (JO L 193, 1.8.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/1577/oj).

([7]) Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 al Comisiei din 20 aprilie 2023 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care specifică cerințele referitoare la metodologia internă sau la sursele externe utilizate în modelul intern pentru riscul de nerambursare pentru estimarea probabilităților de nerambursare și a pierderilor în caz de nerambursare (JO L 193, 1.8.2023, p. 7, http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/1578/oj).

([8]) Regulamentul delegat (UE) 2024/397 al Comisiei din 20 octombrie 2023 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză (JO L, 2024/397, 29.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/397/oj).

(12) Cerințele privind testarea *ex post* și atribuirea profitului și a pierderii oferă o bază solidă pentru o monitorizare critică a performanței modelului intern de măsurare a riscurilor. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme de evaluare pentru a ține seama de rezultatele acestor teste. În ceea ce privește testarea *ex post*, ar trebui să se asigure că depășirile sunt analizate în mod critic pentru a identifica potențialele deficiențe ale modelului și că instituțiile monitorizează dacă modificările valorilor portofoliilor sunt determinate de factori de risc modelabili sau nemodelabili. În plus, având în vedere rezultatele testului privind atribuirea profitului și a pierderii, autoritățile competente ar trebui să evalueze acuratețea funcțiilor de evaluare utilizate de instituție, deoarece acuratețea acestora este esențială pentru un calcul corect al cerințelor de fonduri proprii.

(13) Pentru a se asigura aplicarea consecventă a cerințelor prevăzute la articolul 325bh din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, este necesar să se precizeze mai detaliat cerințele respective. Respectarea de către instituții a cerințelor respective ar trebui evaluată pe baza categoriilor generale de factori de risc menționate în tabelul 2 de la articolul 325bd din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Prin urmare, este necesar, pentru fiecare dintre aceste categorii, să se stabilească modul în care autoritățile competente trebuie să evalueze dacă riscul aferent bazei este reflectat și dacă tratamentul curbelor și al suprafețelor din modelul intern de măsurare a riscurilor este adecvat.

(14) Având în vedere evoluția rapidă a piețelor financiare, datele nefiabile, inexacte, incomplete sau caduce duc la erori în estimarea riscurilor și la calcularea cerințelor de fonduri proprii, inclusiv în ceea ce privește modelele pentru riscul de piață. În contextul proceselor de gestionare a riscurilor desfășurate de o instituție, astfel de date eronate pot conduce, de asemenea, la decizii de gestionare necorespunzătoare. În consecință, pentru a asigura fiabilitatea și calitatea ridicată a datelor, precum și utilizarea corespunzătoare a acestora în procesele interne și în procesele de calculare a cerințelor de fonduri proprii, modul în care sunt colectate și stocate datele și procedurile pentru o astfel de colectare și stocare ar trebui să fie bine documentate și să includă o descriere completă a caracteristicilor, a controalelor de calitate, a filtrelor automate și a surselor specifice de date zilnice. Atunci când evaluează modelele interne pentru riscul de piață, autoritățile competente ar trebui, prin urmare, să acorde o atenție deosebită calității și fiabilității datelor utilizate în scopul modelării, precum și proceselor aplicate pentru a asigura menținerea acestei calități și fiabilități.

(15) Pentru a asigura calcularea corectă a cerințelor de fonduri proprii, atunci când evaluează calitatea generală a datelor, autoritățile competente ar trebui să evalueze dacă abordarea aplicată de instituție în ceea ce privește seriile de timp pentru care se utilizează substituenți este solidă. Prin urmare, metodologia de evaluare ar trebui să verifice dacă sunt respectate cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care reglementează utilizarea substituenților. După caz, normele prevăzute în metodologia de evaluare respectivă ar trebui să difere în funcție de faptul dacă seriile de timp pentru care s-a utilizat un substituent se referă la un factor de risc care a trecut de evaluarea gradului în care poate fi modelat sau la un factor de risc care nu a trecut de o astfel de evaluare.

(16) În ceea ce privește modelul intern pentru riscul de nerambursare, în special articolele 325bn, 325bo și 325bp din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, este necesar ca metodologia de evaluare să asigure faptul că respectivele modele de risc conduc la rezultate exacte. Normele prevăzute în metodologia de evaluare ar trebui, prin urmare, să vizeze toate aspectele care afectează rezultatul modelelor respective, inclusiv domeniul de aplicare al pozițiilor reflectate de modelele respective, estimările probabilităților de nerambursare și ale pierderilor în caz de nerambursare, alegerea factorilor de risc sistematic pentru a simula starea de nerambursare a emitenților și toate ipotezele de modelare formulate de instituție, inclusiv orice ipoteză care implică funcții de tip copula formulată pentru simularea stării de nerambursare a mai multor emitenți.

(17) Riscurile generate de schimbările climatice și de aspecte mai ample legate de mediu modifică cadrul riscurilor pentru sectorul financiar și se preconizează că acestea vor fi mai însemnate. Având în vedere importanța acestor determinanți de risc, autoritățile competente ar trebui să verifice dacă instituțiile iau în considerare respectivii determinanți de risc în programele lor de simulări de criză menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În acest context, instituțiile au luat deja măsuri pentru a include riscurile de mediu în programele lor de simulări de criză. Cu toate acestea, pentru a se asigura că instituțiile dispun de suficient timp pentru a reflecta pe deplin riscurile respective în programele lor de simulări de criză, autoritățile competente ar trebui să evalueze respectarea de către instituții a oricăror cerințe privind schimbările climatice și aspectele mai ample legate de mediu numai începând cu 1 ianuarie 2025. În mod similar, având în vedere complexitatea punerii în aplicare a testării *ex post* directe a valorii la risc condiționate, instituțiilor ar trebui să li se acorde o perioadă suplimentară înainte ca autoritățile competente să evalueze conformitatea în acest domeniu. Prin urmare, data aplicării evaluării ar trebui stabilită a începe de la 1 ianuarie 2026.

(18) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare prezentat Comisiei de Autoritatea Bancară Europeană.

(19) Autoritatea Bancară Europeană a organizat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([9]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Structura evaluării

(1) Atunci când verifică respectarea de către o instituție a cerințelor prevăzute la articolele 325bh, 325bi, 325bn, 325bo și 325bp din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente evaluează:

(a) aspectele legate de guvernanță, în conformitate cu capitolul 2 din prezentul regulament;

(b) aspectele legate de modelul intern de măsurare a riscurilor utilizat pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză, în conformitate cu capitolul 3 din prezentul regulament;

(c) aspectele legate de modelul intern pentru riscul de nerambursare utilizat în scopul calculării cerinței de fonduri proprii suplimentare pentru riscul de nerambursare, în conformitate cu capitolul 4 din prezentul regulament.

În sensul primului paragraf, autoritățile competente aplică principiile referitoare la proporționalitate în conformitate cu articolul 2, calitatea documentației în conformitate cu articolul 3 și acordurile de externalizare în conformitate cu articolul 4.

(2) O autoritate competentă care identifică, în cadrul evaluării efectuate în conformitate cu prezentul regulament, deficiențe semnificative în modelul intern de măsurare a riscurilor în ceea ce privește anumite clase de produse dintr-un anumit birou de tranzacționare sau care nu poate confirma că modelul respectiv are un istoric dovedit în ceea ce privește acuratețea rezonabilă a acestuia în măsurarea riscurilor corespunzătoare respectivelor clase de produse, poate acționa în oricare dintre următoarele moduri:

(a) solicită instituției să elimine pozițiile corespunzătoare respectivelor clase de produse din biroul de tranzacționare respectiv;

(b) refuză să acorde aprobarea de a calcula cerințele de fonduri proprii în conformitate cu abordarea bazată pe modele interne pentru biroul de tranzacționare respectiv.

(3) În cazul în care ajunge la concluzia că într-un anumit birou de tranzacționare clase de produse sunt înregistrate *back-to-back* cu cele ale unei alte entități din grup care nu intră sub incidența celui mai înalt nivel de consolidare din Uniune și că această înregistrare *back-to-back* împiedică autoritatea competentă să evalueze dacă modelul intern de măsurare a riscurilor are un istoric dovedit în ceea ce privește acuratețea rezonabilă a acestuia în măsurarea riscurilor corespunzătoare respectivelor clase de produse, autoritatea competentă poate acționa în oricare dintre următoarele moduri:

([9]) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj).

(a) solicită instituției să elimine pozițiile corespunzătoare respectivelor clase de produse din biroul de tranzacționare respectiv;

(b) refuză să acorde aprobarea de a calcula cerințele de fonduri proprii în conformitate cu abordarea bazată pe modele interne pentru biroul de tranzacționare respectiv.

(4) În cazul în care riscul de piață al pozițiilor corespunzătoare anumitor clase de produse este transferat unei alte entități din grup care nu intră sub incidența celui mai înalt nivel de consolidare din Uniune și în cazul în care efectele unui astfel de transfer se aseamănă *de facto* cu cele ale pozițiilor înregistrate *back-to-back*, autoritatea competentă poate aplica alineatul (3).

Articolul 2

Proporționalitate – categorii de produse și complexitatea modelelor

Autoritățile competente aplică metodologia de evaluare prevăzută în prezentul regulament într-un mod proporțional cu dimensiunea și cu complexitatea activităților de tranzacționare incluse în modelul intern, pe baza următoarelor categorii de instrumente financiare, în ordinea crescătoare a complexității lor:

(a) instrumente financiare simple fără opționalitate;

(b) alte instrumente decât cele menționate la litera (a), fără caracteristici care implică dependența de o traiectorie (*path-dependent*), cu un singur activ suport, inclusiv indici, cu o plată continuă în aceeași monedă precum activul suport;

(c) instrumente cu caracteristici care implică dependența de o traiectorie, instrumente cu mai multe active suport, instrumente cu plăți în monede care sunt diferite de cele ale activului suport și orice alte instrumente care nu sunt menționate la litera (a) sau la litera (b).

Articolul 3

Calitatea și posibilitatea auditării documentației

Autoritățile competente verifică dacă documentația prezentată de o instituție în sprijinul cererii sale de aprobare a utilizării unui model intern în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață este de o calitate suficientă și este suficient de detaliată și de exactă pentru a permite examinarea de către părți terțe calificate.

În special, autoritățile competente verifică dacă:

(a) documentația în cauză este aprobată la nivelul de conducere adecvat al instituției care are suficientă autoritate delegată de organul de conducere în scopul modelelor interne;

(b) instituția a instituit politici care asigură standarde de înaltă calitate pentru documentația internă, inclusiv responsabilitatea internă, pentru a se asigura că documentația în cauză este completă, consecventă, exactă, actualizată, aprobată în conformitate cu litera (a) și sigură;

(c) documentația prevăzută în politicile menționate la litera (b) prevede identificarea tipului de document, a autorului, a examinatorului, a agentului care a acordat autorizarea, a titularului, a datelor de elaborare și aprobare, a numărului versiunii și a istoricului modificărilor;

(d) instituția documentează cu acuratețe și cu diligență politicile, procedurile și metodologiile pe care le aplică în temeiul prezentului regulament;

(e) documentația în cauză este suficient de detaliată pentru a permite părților terțe calificate să înțeleagă toate aspectele modelului intern de măsurare a riscurilor.

Articolul 4

Externalizarea

(1) Autoritățile competente verifică dacă externalizarea de către o instituție a oricăror sarcini, activități sau funcții legate de conceperea, implementarea și validarea modelelor interne nu împiedică sau nu obstrucționează aplicarea metodologiei de evaluare prevăzute în prezentul regulament.

(2) În sensul alineatului (1), autoritățile competente se asigură că:

(a) sarcinile și responsabilitățile rezervate unității de control al riscului nu sunt externalizate;

(b) conducerea superioară și organul de conducere sunt implicate în mod activ în supravegherea oricăror sarcini externalizate de instituție și în achiziționarea oricăror soluții de instrumente informatice de gestionare a riscurilor de la părți terțe;

(c) instituția deține suficiente informații cu privire la orice sarcină, activitate sau funcție externalizată și cu privire la structura oricăror date și metodologii obținute de la o parte terță și este în măsură să verifice calitatea activității desfășurate de partea terță căreia îi externalizează sarcinile, precum și rezultatele activității respective;

(d) auditul intern și monitorizarea continuă de către instituție a oricăror sarcini, activități și funcții externalizate nu sunt limitate sau împiedicate de o astfel de externalizare;

(e) autorităților competente li se acordă acces deplin la toate informațiile relevante.

(3) Autoritățile competente se asigură că părțile terțe implicate în elaborarea metodologiilor de evaluare a riscului de piață utilizate de instituție nu sunt implicate în validarea internă inițială sau permanentă a modelului de către instituție.

(4) În sensul alineatelor (1), (2) și (3), autoritățile competente examinează acordul de externalizare dintre instituție și partea terță. După caz, autoritățile competente pot, de asemenea:

(a) să intervieveze oricare dintre următoarele părți sau să solicite prezentarea unor declarații scrise de la oricare dintre următoarele părți:

  (i) personalul și conducerea superioară a instituției;

  (ii) organul de conducere al instituției;

  (iii) partea terță căreia i-a fost externalizată sarcina, activitatea sau funcția respectivă;

(b) să examineze alte documente relevante ale instituției sau ale părții terțe.

CAPITOLUL 2

EVALUAREA CERINȚELOR CALITATIVE

Articolul 5

Prezentare generală a evaluării cerințelor calitative

Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a cerințelor calitative prevăzute la articolul 325bi din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente:

(a) verifică dacă instituția are o structură organizatorică clară pentru guvernanța și gestionarea modelului pentru riscul de piață, inclusiv responsabilități bine definite, transparente și adecvate;

(b) verifică dacă procesul decizional al instituției cu privire la toate aspectele modelelor interne pentru riscul de piață este stabilit în mod clar în documentația internă a instituției;

(c) verifică, în conformitate cu articolul 6:

  (i) caracterul adecvat al componenței conducerii superioare și a organului de conducere;

  (ii) rolul conducerii superioare și al organului de conducere;

(d) verifică, în conformitate cu articolul 7, dacă înființarea birourilor de tranzacționare a căror aprobare este în curs sau pentru care instituția a obținut deja aprobarea este adecvată;

(e) evaluează, în conformitate cu articolul 8, cadrul de administrare și supravegherea instituției în raport cu unitatea de control al riscului;

(f) evaluează, în conformitate cu articolul 9, dacă politica internă este adecvată pentru introducerea de noi produse;

(g) verifică, în conformitate cu articolul 10, dacă modelul intern face obiectul unei analize independente;

(h) evaluează:

(i) în conformitate cu articolul 11, caracterul adecvat al procesului de validare internă și al rezultatului acestuia;

(ii) în conformitate cu articolul 12, sfera validării și caracterul complet al acesteia;

(i) evaluează, în conformitate cu articolul 13, caracterul adecvat al raportării interne periodice;

(j) evaluează:

(i) în conformitate cu articolul 14, caracterul adecvat al limitelor pozițiilor;

(ii) în conformitate cu articolul 15, caracterul adecvat al procesului de actualizare a limitelor respective;

(iii) în conformitate cu articolul 16, caracterul adecvat al procesului urmat în cazul încălcării limitelor respective;

(k) evaluează:

(i) în conformitate cu articolul 17, caracterul adecvat al programului de simulări de criză;

(ii) în conformitate cu articolul 18, caracterul adecvat al scenariilor de simulare de criză în sens invers și al scenariilor de simulare de criză ad-hoc;

(l) evaluează, în conformitate cu articolul 19, caracterul adecvat al sistemelor informatice;

(m) verifică dacă, în conformitate cu articolul 20, modelul intern de măsurare a riscurilor, inclusiv orice model de evaluare, are un istoric dovedit în ceea ce privește acuratețea rezonabilă a acestuia în măsurarea riscurilor și nu diferă semnificativ de modelele utilizate de instituție pentru gestionarea sa internă a riscurilor.

În sensul literei (a), autoritățile competente iau în considerare natura și dimensiunea instituției, precum și amploarea și complexitatea activităților acesteia.

Articolul 6

Evaluarea caracterului adecvat al componenței organului de conducere și a conducerii superioare și a rolului acestora

(1) Atunci când evaluează caracterul adecvat al componenței conducerii superioare și a organului de conducere și rolul acestora, astfel cum se menționează la articolul 325bi alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente:

(a) verifică dacă, în documentația sa privind sistemul de gestionare a riscurilor, instituția descrie:

(i) componența, rolurile și responsabilitățile organului de conducere și ale conducerii superioare;

(ii) rolurile și responsabilitățile fiecărui membru al organului de conducere și al conducerii superioare;

(b) verifică dacă conducerea superioară este constituită din membri care reprezintă cele mai înalte niveluri ierarhice inferioare organului de conducere și dacă aceasta a definit responsabilitatea pentru buna funcționare a modelului intern pentru riscul de piață;

(c) verifică adecvarea componenței oricărei structuri de comitete interne înființate de organul de conducere pentru a sprijini procesul decizional al acestuia, astfel cum se prevede la alineatul (2);

(d) verifică dacă rolul conducerii superioare este adecvat, astfel cum se prevede la alineatul (3);

(e) verifică dacă rolul organului de conducere și al comitetelor care constituie structura de comitete interne menționată la litera (c) este adecvat, astfel cum se prevede la alineatul (4).

În cazul în care organul de conducere al unei instituții deleagă oricare dintre sarcinile sale unui comitet intern, autoritățile competente efectuează, în contextul respectivelor sarcini delegate, evaluările impuse de prezentul regulament la nivelul comitetului intern desemnat de organul de conducere.

(2) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (c), autoritățile competente verifică dacă:

(a) pentru fiecare comitet din structura de comitete interne, organul de conducere a stabilit în mod clar mandatul, ierarhia, liniile de raportare, membrii permanenți, frecvența reuniunilor și nivelurile de responsabilitate;

(b) structura de comitete interne include un comitet care evaluează orice produs nou, propune aceste produse conducerii superioare spre aprobare și monitorizează produsele respective și dacă unitatea de control al riscului și orice altă funcție a instituției care este afectată de introducerea unui nou produs sunt reprezentate în comitetul respectiv;

(c) guvernanța care stă la baza structurii de comitete interne permite controlul eficace și în timp util al tuturor limitelor interne ale pozițiilor menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(d) guvernanța care stă la baza structurii de comitete interne asigură implicarea activă a organului de conducere în procesul de control al riscului, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(e) în cadrul documentației interne, instituția a documentat toate aspectele menționate la litera (a).

(3) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (d), autoritățile competente verifică dacă:

(a) conducerea superioară a instituției ia măsurile corective adecvate în cazul în care sunt identificate deficiențe ale modelului intern de măsurare a riscurilor sau ale modelului intern pentru riscul de nerambursare de oricare dintre următoarele părți:

(i) de unitatea de control al riscului;

(ii) de părțile calificate însărcinate cu validarea modelului intern („funcția de validare”);

(iii) de funcția de audit intern;

(iv) de orice altă funcție de control a instituției;

(b) conducerea superioară a instituției este informată cu privire la recomandările formulate de auditul intern, de unitatea de control al riscului și de funcția de validare în legătură cu modelul intern de măsurare a riscurilor sau cu modelul intern pentru riscul de nerambursare și monitorizează implementarea unor astfel de recomandări;

(c) conducerea superioară a instituției este în măsură să asigure calitatea generală a guvernanței instituției în ceea ce privește evaluarea pozițiilor incluse în modelul intern de măsurare a riscurilor sau în modelul intern pentru riscul de nerambursare.

(4) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (e), autoritățile competente verifică dacă organul de conducere:

(a) aprobă, pe baza unei propuneri din partea unității de control al riscului, toate politicile și procedurile relevante legate de implementarea modelului intern, inclusiv structura organizatorică adecvată, pentru a se asigura că modelul intern este implementat cu integritate;

(b) aprobă, pe baza unei propuneri din partea unității de control al riscului și după luarea în considerare în mod corespunzător a concluziilor și recomandărilor rezultate în urma procesului de validare, metodologiile de evaluare a riscului de piață aplicate în modelul intern;

(c) aprobă, pe baza unei evaluări efectuate de unitatea de control al riscului și după luarea în considerare în mod corespunzător a concluziilor și recomandărilor rezultate în urma procesului de validare, orice produs nou;

(d) aprobă și actualizează, pe baza unei propuneri din partea unității de control al riscului, limitele interne ale pozițiilor;

(e) aprobă, pe baza unei propuneri din partea unității de control al riscului care stabilește și evaluează nivelul acceptabil de risc, nivelul acceptabil de risc, alocarea capitalului intern și bugetul pentru fiecare birou de tranzacționare;

(f) adoptă procedura de aprobare pentru încălcări ale limitelor interne ale pozițiilor;

(g) aprobă sau solicită acțiuni corective în legătură cu încălcările limitelor interne ale pozițiilor extinse de unitatea de control al riscului, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (b);

(h) pe baza unei propuneri din partea unității de control al riscului:

(i) aprobă programul de simulări de criză;

(ii) discută rezultatele simulărilor de criză;

(iii) evaluează acțiunile potențiale și, dacă este necesar, ia măsuri corective.

Articolul 7

Evaluarea respectării de către birourile de tranzacționare a articolului 104b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Atunci când evaluează dacă birourile de tranzacționare respectă articolul 104b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente:

(a) examinează strategia de afaceri menționată la articolul 104b din regulamentul respectiv, astfel cum este documentată în politicile interne ale instituției în temeiul articolului 325bi alineatul (1) litera (e) din regulamentul respectiv, și verifică dacă:

(i) politicile interne descriu în mod clar raționamentul economic al strategiei de afaceri, inclusiv activitățile sale principale, strategiile de tranzacționare și de acoperire;

(ii) politicile interne descriu caracteristicile instrumentelor financiare și ale mărfurilor tranzacționate de biroul de tranzacționare și conțin o listă actualizată periodic și cuprinzătoare a acestor instrumente financiare și mărfuri;

(iii) instituția evidențiază în politicile sale interne instrumentele care sunt cel mai frecvent tranzacționate și care contribuie în cea mai mare măsură la nivelul acceptabil de risc pentru biroul de tranzacționare;

(iv) politicile interne descriu tipurile de factori de risc inerente instrumentelor financiare și mărfurilor menționate la punctul (ii);

(v) politicile interne descriu cu claritate modul în care sunt acoperite instrumentele și mărfurile menționate la punctul (ii), care sunt diminuările și neconcordanțele preconizate ale acoperirilor și care este perioada de deținere preconizată pentru pozițiile din biroul de tranzacționare;

(vi) strategiile de afaceri ale birourilor de tranzacționare sunt distincte, astfel cum se prevede la articolul 104b alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, prin:

1. identificarea principalelor caracteristici ale birourilor de tranzacționare în ceea ce privește strategia de afaceri, inclusiv activitățile primare, strategiile de tranzacționare și de acoperire;

2. verificarea existenței unei diferențe semnificative între principalele caracteristici menționate la punctul 1 de la un birou de tranzacționare la altul;

(b) verifică dacă tranzacțiile dintre birourile de tranzacționare sunt coerente cu strategiile de afaceri ale acestor birouri de tranzacționare și dacă tranzacțiile respective nu sunt efectuate în scopul:

(i) reducerii cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață;

(ii) îndeplinirii cerinței privind atribuirea profitului și a pierderii;

(iii) îndeplinirii cerințelor privind testarea *ex post*;

(c) examinează structura organizațională menționată la articolul 104b alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și planul anual de afaceri menționat la articolul 104b alineatul (2) litera (e) din regulamentul respectiv, astfel cum este documentat în politicile interne ale instituției în temeiul articolului 325bi alineatul (1) litera (e) din regulamentul respectiv;

(d) verifică dacă, pentru fiecare birou de tranzacționare, instituția a identificat unul sau doi dealeri principali și dacă, în cazul în care au fost numiți doi dealeri principali, aceștia fie au roluri, responsabilități și autorități clar separate, fie unul dintre aceștia deține competențe de control final în privința celuilalt;

(e) examinează rapoartele menționate la articolul 104b alineatul (2) literele (d) și (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și verifică dacă sunt respectate toate aspectele menționate la literele respective;

(f) verifică dacă instituția documentează și justifică în mod corespunzător cazurile în care un dealer este repartizat mai multor birouri de tranzacționare, astfel cum se menționează la articolul 104b alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și, în acest scop:

(i) examinează responsabilitatea dealerului respectiv în cadrul birourilor de tranzacționare cărora le-a fost repartizat;

(ii) verifică dacă sarcinile îndeplinite de dealer într-un birou de tranzacționare în conformitate cu strategia de afaceri a biroului respectiv nu sunt în contradicție și nu creează niciun conflict cu sarcinile pe care dealerul le îndeplinește pentru celelalte birouri de tranzacționare;

(g) verifică dacă motivele pentru includerea birourilor de tranzacționare în domeniul de aplicare al abordării bazate pe modele interne alternative îndeplinesc toate condițiile următoare:

(i) motivele respective sunt documentate în politicile interne, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) motivele invocate asigură coerența abordării utilizate în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață în rândul birourilor de tranzacționare care gestionează poziții similare;

(iii) motivele respective sunt coerente cu strategia de afaceri a birourilor de tranzacționare, astfel cum se menționează la articolul 104b alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(h) verifică dacă strategia de afaceri implică faptul că minimum 10 % din cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață sunt calculate în conformitate cu abordarea bazată pe modele interne.

În sensul literei (a) punctul (i), autoritățile competente verifică dacă strategia de afaceri specifică câte activități de tranzacționare sunt axate pe client și dacă strategia de afaceri implică inițierea și structurarea tranzacțiilor sau executarea serviciilor sau ambele.

În sensul literei (b), autoritățile competente pot, după caz, să solicite instituției să furnizeze un eșantion de tranzacții între birourile de tranzacționare, inclusiv între birourile de tranzacționare pentru care instituția calculează cerințele de fonduri proprii utilizând abordarea bazată pe modele interne și birourile de tranzacționare pentru care instituția utilizează abordarea standardizată.

Articolul 8

Evaluarea cadrului de administrare și a supravegherii instituției în raport cu unitatea de control al riscului

(1) Atunci când evaluează cadrul de administrare și supravegherea instituției în raport cu unitatea de control al riscului menționată la articolul 325bi alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă unitatea de control al riscului:

(a) este complet separată și independentă de personalul și de funcțiile de conducere responsabile cu domeniile activității de tranzacționare;

(b) este reprezentată în mod corespunzător în organele decizionale ale instituției și este implicată în procesul decizional în cazul în care, pe ordinea de zi, se află oricare dintre următoarele aspecte:

(i) aprobarea unor noi metodologii de evaluare a riscului de piață și a oricăror modificări aduse metodologiilor existente;

(ii) aprobarea înființării unui birou de tranzacționare;

(iii) aprobarea sau actualizarea rapoartelor și inventarelor care țin de competența unității de control al riscului;

(iv) stabilirea nivelului acceptabil de risc;

(v) stabilirea și actualizarea periodică a structurii limitelor interne;

(vi) aprobarea încălcărilor limitelor;

(vii) aprobarea unor produse noi sau a unor noi linii de activitate;

(viii) aprobarea modelelor de evaluarea utilizate în scopuri legate de riscuri;

(ix) aprobarea programelor de simulări de criză;

(x) aprobarea sistemelor de infrastructură informatică legate de instrumentele de gestionare a riscurilor;

(c) este adecvată, proporțională cu dimensiunea instituției și cu riscurile activității desfășurate și dispune de resursele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în mod eficace;

(d) dispune de personal suficient de experimentat, calificat și instruit pentru a întreprinde toate activitățile relevante pentru gestionarea eficace a riscurilor modelului intern și pentru monitorizarea și contestarea acțiunilor altor unități, în special ale unităților operaționale de tranzacționare;

(e) este responsabilă pentru rezultatul calculelor bazate pe modelul intern de măsurare a riscurilor și pe modelul intern pentru riscul de nerambursare.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), autoritățile competente verifică dacă:

(a) unitatea de control al riscului este compusă din una sau mai multe structuri organizaționale distincte în organigrama instituției;

(b) șefii unității sau ai unităților de control al riscului sunt cadre de conducere de nivel superior ale instituției;

(c) personalul și conducerea superioară responsabile pentru unitatea de control al riscului nu sunt responsabile pentru nicio activitate de tranzacționare;

(d) sunt instituite linii de raportare diferite către organul de conducere al instituției pentru cadrele de conducere de nivel superior ale unității de control al riscului și cele responsabile pentru domeniile de activitate;

(e) remunerația variabilă a personalului și a conducerii superioare responsabile pentru unitatea de control al riscului nu este legată de îndeplinirea sarcinilor care vizează domeniile activității de tranzacționare aflate sub supravegherea lor într-un mod care să le împiedice sau să le obstrucționeze independența.

(3) În sensul alineatului (1) litera (b), autoritățile competente țin seama de:

(a) punctul de vedere documentat al unității de control al riscului atunci când fie organul de conducere, fie comitetul relevant al structurii de comitete interne discută oricare dintre aspectele menționate la alineatul (1) litera (b);

(b) procesele-verbale ale organului de conducere al instituției sau ale comitetului relevant al structurii de comitete interne și punctele de acțiune reflectate în acestea;

(c) rapoartele unității de control al riscului cu privire la limitele interne ale pozițiilor și orice decizii privind încălcarea limitelor;

(d) informațiile furnizate de personalul și de conducerea superioară a instituției, după caz.

În sensul literei (b), autoritățile competente evaluează gradul de implicare al unității de control al riscului atunci când organul de conducere al instituției sau comitetul relevant al structurii de comitete interne discută oricare dintre aspectele menționate la alineatul (1) litera (b). Autoritățile competente identifică situațiile în care punctul de vedere al unității de control al riscului și decizia finală luată fie de organul de conducere, fie de comitetul relevant al structurii de comitete interne diferă.

Articolul 9

Evaluarea politicii privind produsele noi

Atunci când evaluează dacă politicile interne menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt adecvate pentru introducerea oricărui produs nou, inclusiv a unor instrumente financiare, activități, piețe, locuri de înregistrare sau linii de activitate noi, autoritățile competente verifică dacă:

(a) unitatea de control al riscului a documentat o politică privind produsele noi, iar organul de conducere a aprobat politica respectivă, inclusiv o definiție a „produsului nou”;

(b) structura de comitete interne dispune de un comitet („comitetul pentru produse noi”) care evaluează, controlează și monitorizează toate aspectele care decurg din introducerea de produse noi, inclusiv, după caz:

(i) evaluarea conformității cu reglementările;

(ii) analiza oricărui model de evaluare utilizat în scopuri legate de riscuri;

(iii) specificarea parametrilor de piață care urmează să fie utilizați în scopul calibrării, modul în care trebuie efectuată calibrarea și frecvența actualizării calibrării;

(iv) introducerea oricăror noi metodologii de evaluare a riscului de piață;

(v) evaluarea impactului asupra nivelului acceptabil de risc, a adecvării capitalului și a profitabilității;

(vi) asigurarea disponibilității resurselor unităților responsabile cu inițierea tranzacțiilor, a unităților responsabile cu înregistrarea și monitorizarea tranzacțiilor inițiate și a departamentului intermediar, precum și a instrumentelor și a competențelor interne care să permită înțelegerea și monitorizarea oricăror riscuri noi asociate;

(vii) specificarea și propunerea către organul de conducere a restricțiilor în ceea ce privește scadențele, activele suport, contrapărțile și limitele interne pentru astfel de produse noi;

(viii) evaluarea caracterului adecvat al sistemelor contabile și asigurarea faptului că raportarea internă reflectă în mod corespunzător riscurile subiacente;

(c) pe baza unei evaluări efectuate de comitetul pentru produse noi, organul de conducere autorizează tranzacționarea de produse noi;

(d) în cazul în care organul de conducere deleagă sarcina de autorizare comitetului pentru produse noi:

(i) volumul permis pentru produsul nou este suficient de restrictiv pentru a preveni orice pierdere semnificativă care rezultă din introducerea unor astfel de produse noi, inclusiv, după caz, din aplicarea unor perioade de testare mai scurte pentru produsele menționate la articolul 2 litera (c);

(ii) autorizarea se deleagă separat pentru fiecare tip de produs nou și întotdeauna pentru o perioadă limitată de timp, de până la cel mult șase luni;

(iii) în cazul reînnoirii, autorizarea este reînnoită o singură dată de către organul de conducere;

(iv) după o perioadă de un an, sunt abordate toate aspectele relevante menționate la litera (b) sau nu este permisă tranzacționarea suplimentară a produsului nou respectiv;

(e) fără aprobarea specifică din partea comitetului pentru produse noi, domeniile de activitate nu sunt autorizate să tranzacționeze produse noi înainte de abordarea aspectelor menționate la litera (b);

(f) în cazurile specifice în care traderilor li se permite să tranzacționeze produse noi care nu sunt conforme cu litera (b), comitetul pentru produse noi aprobă tranzacțiile pe bază individuală și în limitele menționate la litera (d) punctul (i);

(g) comitetul pentru produse noi se întrunește suficient de frecvent pentru a evalua și a aproba orice tranzacție cu produse noi și pentru a monitoriza toate aspectele menționate la litera (b) pe care le pot prezenta tranzacțiile respective;

(h) tranzacțiile sunt monitorizate individual până când toate aspectele menționate la litera (b) au fost abordate integral și, pe baza unei evaluări efectuate de comitetul pentru produse noi, organul de conducere confirmă că tranzacțiile sunt pe deplin încorporate în toate sistemele informatice relevante și controlate prin intermediul sistemului obișnuit de gestionare a riscurilor;

(i) toate produsele noi, indiferent de gradul lor de încorporare în sistemele informatice, sunt luate în considerare atât în cadrul modelului intern de măsurare a riscurilor, cât și în contextul variațiilor zilnice ale valorii portofoliului utilizate pentru testarea *ex post* și testul privind atribuirea profitului și a pierderii.

Articolul 10

Analiza independentă a modelului intern de măsurare a riscurilor

(1) Atunci când evaluează analiza independentă a modelelor interne de măsurare a riscurilor în conformitate cu articolul 325bi alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă:

(a) examinatorul în cauză este independent;

(b) resursele alocate analizei sunt adecvate;

(c) procesul stabilit în cadrul instituției pentru a da curs recomandărilor formulate de examinator este adecvat;

(d) examinatorul analizează modelele interne de măsurare a riscurilor cel puțin pe bază anuală și include concluziile acestei analize într-un raport prezentat conducerii superioare și organului de conducere;

(e) raportul menționat la litera (d) furnizează informații suficiente conducerii superioare și organului de conducere al instituției cu privire la toate elementele menționate la articolul 325bi alineatul (2) și la articolul 325bp alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și identifică domeniile din planul anual de activitate care necesită o analiză mai detaliată a conformității elementelor respective;

(f) analiza este adecvată, proporțională cu dimensiunea și cu complexitatea portofoliilor în cauză și eficace în identificarea deficiențelor.

(2) În sensul alineatului (1), autoritățile competente se asigură că:

(a) analiza este proporțională cu natura, cu dimensiunea și cu complexitatea activității și a structurii organizatorice a instituției și, în special, cu complexitatea modelelor interne și cu implementarea acestora;

(b) examinatorul dispune de resurse adecvate pentru a întreprinde toate activitățile relevante și de personal suficient de experimentat și calificat;

(c) examinatorul nu este și nici nu a fost implicat în vreun aspect al conceperii și al implementării modelului intern care face obiectul analizei;

(d) examinatorul este independent de personalul și de funcția de conducere responsabile pentru unitățile operaționale și de control al riscului;

(e) remunerația variabilă a personalului și a conducerii responsabile pentru realizarea analizei nu este legată de îndeplinirea sarcinilor care vizează domeniile activității de tranzacționare ale instituției într-un mod care să le împiedice sau să le obstrucționeze independența.

(3) Autoritățile competente examinează cele mai recente rapoarte și alte rapoarte relevante elaborate de examinator și verifică dacă remedierea problemelor identificate în rapoartele respective este relevantă, eficace și credibilă.

Articolul 11

Evaluarea validării oricăror modele interne de măsurare a riscurilor și a rezultatului acestei validări

(1) Atunci când evaluează dacă un model intern de măsurare a riscurilor este validat în mod adecvat, astfel cum se menționează la articolul 325bj din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă:

(a) procesul de validare este desfășurat de personal care nu este și nici nu a fost implicat în niciun fel în dezvoltarea modelului intern care face obiectul validării;

(b) procesul de validare se desfășoară cu resurse suficiente, inclusiv cu personal experimentat și calificat;

(c) remunerația variabilă a personalului și a cadrelor de conducere de nivel superior responsabile pentru procesul de validare nu depinde de îndeplinirea sarcinilor legate de controlul riscului sau de domeniile de activitate ale instituției într-un mod care să le împiedice sau să le obstrucționeze independența;

(d) toate măsurile corective necesare care rezultă din procesul de validare sunt reflectate în raportul de validare menționat la alineatul (2) și sunt puse în aplicare în timp util;

(e) există un proces decizional pentru a se asigura că personalul conducerii superioare a instituției ia în considerare constatările și recomandările rezultate în urma procesului de validare;

(f) examinatorul menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (a) evaluează periodic respectarea condițiilor menționate la articolul 10 alineatul (1) literele (e) și (f).

(2) Atunci când evaluează rezultatul procesului de validare, autoritățile competente:

(a) verifică dacă recomandările, constatările și concluziile procesului de validare sunt incluse într-un raport de validare care identifică și descrie:

(i) metodologia de validare;

(ii) testele efectuate;

(iii) setul de date de referință utilizat;

(iv) procesele aferente de curățare a datelor;

(b) verifică dacă concluziile, constatările și recomandările din raportul de validare sunt comunicate direct organului de conducere al instituției și luate în considerare de acesta înainte ca organul de conducere respectiv să aprobe un model care urmează să fie aplicat în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii și înainte de aplicarea oricăror modificări ulterioare ale metodologiilor;

(c) verifică dacă orice măsură de remediere propusă de funcțiile de validare este documentată în raportul de validare și este însoțită de un calendar adecvat pentru remedierea deficiențelor identificate;

(d) verifică dacă politicile interne ale instituției includ un proces de notificare a nivelului ierarhic superior în cazul măsurilor de remediere al căror termen a fost depășit și dacă, pe baza dovezilor din trecut, procesul respectiv este urmat;

(e) evaluează calitatea generală a rezultatului procesului de validare prin compararea deficiențelor identificate în evaluarea modelului intern în conformitate cu prezentul regulament cu deficiențele identificate de unitatea de validare în cursul procesului de validare.

Articolul 12

Evaluarea caracterului adecvat al sferei validării interne și a caracterului complet al acesteia

(1) Atunci când evaluează dacă sfera validării interne menționată la articolul 325bj din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 este adecvată, autoritățile competente verifică dacă validarea internă:

(a) analizează în mod critic toate aspectele aferente metodologiilor și funcțiilor de evaluare utilizate în scopuri legate de capital, inclusiv a celor aplicate produselor noi, luând astfel în considerare punctele forte și deficiențele în comparație cu orice metodologie alternativă;

(b) verifică:

(i) alegerea datelor de piață;

(ii) punerea în corespondență a factorilor de risc cu orizonul de lichiditate relevant;

(iii) punerea în corespondență a unui preț real observat cu un factor de risc sau cu o bandă pentru care este considerat reprezentativ;

(iv) abordările care implică substituenți utilizate;

(c) verifică dacă ipotezele distributive și orice alte ipoteze și parametrii stocastice relevante ale proceselor stocastice subiacente, inclusiv volatilitatea și corelația, sunt bine justificate, inclusiv în ceea ce privește:

(i) extremitățile distribuțiilor relevante pentru calcularea măsurilor valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) măsura riscurilor pentru scenarii de criză menționată la articolul 325bk din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(d) evaluează soliditatea oricăror corelații empirice utilizate atât în cadrul categoriilor generale de factori de risc, cât și între categoriile generale de factori de risc pentru a calcula măsura valorii la risc condiționate nerestricționată, menționată la articolul 325bh alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(e) evaluează ipotezele de corelație utilizate la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare, inclusiv:

(i) alegerea funcției de tip copula relevante, în cazul în care este modelată în mod explicit;

(ii) alegerea și ponderarea factorilor de risc sistematic menționate la articolul 325bp din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(iii) capacitatea modelului de a explica clusterele privind nerambursarea;

(f) evaluează ipotezele utilizate pentru a obține estimări ale probabilităților de nerambursare și ale pierderilor în caz de nerambursare în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare;

(g) evaluează ipotezele utilizate în legătură cu modelarea acoperirilor la calcularea cerinței de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare, astfel cum se menționează la articolul 325bo din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(h) analizează rezultatele programului de simulări de criză, inclusiv rezultatele referitoare la riscul de nerambursare, și extrage concluziile relevante, dacă este cazul, cu privire la deficiențele metodologice sau la deficiențele care decurg din anumite scenarii de piață;

(i) aplică și analizează rezultatele obținute pentru portofoliile ipotetice menționate la articolul 325bj alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a se asigura că modelul intern poate să țină seama de caracteristici structurale, inclusiv, după caz, de următoarele:

(i) riscurile aferentei bazei între curbe de randament diferite;

(ii) variațiile imperfect corelate ale pozițiilor similare, dar nu identice;

(iii) riscul aferent bazei specific poziției și baza care rezultă din poziții de credit sau pe titluri de capital similare, dar nu identice;

(iv) riscul de concentrare;

(j) verifică soliditatea implementării modelului intern de măsurare a riscurilor în sistemele informatice și se asigură că toate unitățile operaționale și de sprijin aplică metodologii în mod consecvent și pentru toate zonele geografice relevante;

(k) verifică adecvarea și semnificația substituenților evaluând:

(i) procentul de serii de timp substituite utilizate;

(ii) contribuția marginală procentuală a seriilor de timp substituite;

(iii) impactul pe care utilizarea substituenților îl poate avea asupra recunoașterii efectelor diversificării.

(2) Atunci când evaluează caracterul complet al procesului de validare internă, autoritățile competente verifică dacă:

(a) pentru validarea internă efectuată atunci când modelul este dezvoltat inițial, instituția a efectuat și a documentat un proces complet de validare pentru toate metodologiile aplicate în modelul intern;

(b) pentru validarea internă periodică, instituția a efectuat o validare completă sau a efectuat validarea asupra domeniilor care trebuie validate în urma modificărilor menționate la alineatul (3) cu privire la:

(i) orice metodologie nouă impusă de introducerea unor produse noi;

(ii) domeniile aferente oricărei probleme identificate în concluziile validărilor anterioare și în analizele anterioare realizate în cadrul auditului intern.

(3) În sensul alineatului (2) litera (b), autoritățile competente:

(a) verifică dacă politicile interne ale instituției asigură faptul că validarea internă periodică este efectuată cel puțin anual și de fiecare dată când intervin modificări structurale semnificative ale pieței sau modificări ale structurii portofoliului care pot face ca modelul intern să nu mai fie adecvat, inclusiv următoarele:

(i) o serie de depășiri care se abat semnificativ de la numărul anticipat de calibrarea modelului;

(ii) pierderi mari pe piață în raport cu nivelul preconizat de indicatorii de risc;

(iii) o modificare semnificativă a activității instituției care poate pune sub semnul întrebării ipotezele modelării;

(iv) neconcordanțe neobișnuite și semnificative între variațiile teoretice și ipotetice ale valorilor portofoliilor;

(b) verifică dacă validarea internă periodică se bazează pe un plan de lucru, aprobat de organul de conducere, și dacă planul de lucru respectiv stabilește:

(i) sfera validării interne;

(ii) sarcinile îndeplinite de unitatea de validare;

(iii) prioritățile validării interne;

(c) evaluează modul în care planul de lucru menționat la litera (b) asigură desfășurarea unui proces de validare internă cuprinzător și orientat spre riscuri și faptul că nu se omit aspecte relevante din sfera validării interne.

Articolul 13

Evaluarea caracterului adecvat al raportării

Atunci când evaluează caracterul adecvat al rapoartelor menționate la articolul 104b alineatul (2) literele (d) și (f) și la articolul 325bi alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică:

(a) dacă instituția păstrează un inventar al acestor rapoarte, care să precizeze conținutul, frecvența și destinatarii acestora;

(b) dacă inventarul menționat la litera (a) a fost aprobat la nivelul de conducere corespunzător și este actualizat în consultare cu unitatea de control al riscului.

Articolul 14

Evaluarea caracterului adecvat al limitelor de tranzacționare

Atunci când evaluează caracterul adecvat al limitelor de tranzacționare menționate la articolul 103 alineatul (2) litera (b) punctul (ii), la articolul 104b alineatul (2) literele (c) și (f) și la articolul 325bi alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă:

(a) instituția dispune de o defalcare clară a limitelor de tranzacționare, care este în concordanță cu nivelul acceptabil de risc stabilit de instituție și cu bugetul fiecărui birou de tranzacționare;

(b) alegerea limitelor de tranzacționare reflectă strategia de tranzacționare a biroului de tranzacționare și natura riscurilor subiacente;

(c) limitele de tranzacționare includ următoarele:

  (i) o limită a valorii la risc pentru nivelul maxim de agregare a portofoliului la care se aplică modelul intern;

  (ii) o limită a valorii la risc pentru fiecare birou de tranzacționare pentru care instituția își calculează cerința de fonduri proprii pentru riscul de piață utilizând modelul intern de măsurare a riscurilor;

(d) instituția dispune de o defalcare suplimentară a limitelor valorii la risc, proporțională cu strategiile de tranzacționare ale instituției;

(e) toate limitele interne, inclusiv cele menționate la litera (c), sunt documentate în mod corespunzător și aprobate oficial;

(f) în cadrul procesului de aprobare și actualizare a limitelor, unitatea de control al riscului evaluează și documentează coerența și compatibilitatea dintre limitele valorii la risc aprobate de organul de conducere și restul limitelor interne care nu se bazează pe valoarea la risc, inclusiv sensibilitățile sau factorul de declanșare a pierderii;

(g) instituția documentează corespunzător și aprobă oficial un inventar al instrumentelor autorizate și al pozițiilor de risc subiacente pe care le pot deschide traderii.

În sensul literei (c) punctul (i), limita valorii la risc este suma limitelor individuale ale valorii la risc atunci când nu s-a acordat aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne menționată la articolul 325 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 15

Evaluarea caracterului adecvat al procesului de actualizare a limitelor de tranzacționare

(1) Atunci când evaluează caracterul adecvat al procesului de actualizare a limitelor de tranzacționare ale instituției menționate la articolul 103 alineatul (2) litera (b) punctul (ii), la articolul 104b alineatul (2) literele (c) și (f) și la articolul 325bi alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă:

(a) procesul de actualizare este coordonat și documentat în mod corespunzător de unitatea de control al riscului;

(b) propunerea de actualizare a limitelor de tranzacționare reflectă orice modificare în ceea ce privește:

(i) nivelul acceptabil de risc stabilit de instituție;

(ii) activitatea preconizată sau obiectivele bugetare ale birourilor de tranzacționare;

(c) în perioada în care limita de tranzacționare aplicabilă la momentul actualizării a fost utilizată, propunerea de actualizare a limitelor de tranzacționare ține seama de:

(i) nivelul mediu de utilizare a limitelor de tranzacționare aplicabile la momentul actualizării;

(ii) numărul și amploarea încălcărilor limitelor de tranzacționare.

(2) Autoritățile competente verifică dacă procesul de actualizare a limitelor de tranzacționare se desfășoară cel puțin o dată pe an și mai frecvent în cazul în care există modificări ale organizației sau se introduc linii de activitate sau produse noi.

Articolul 16

Evaluarea caracterului adecvat al procesului legat de încălcările limitelor de tranzacționare

(1) Atunci când evaluează caracterul adecvat al procesului de aprobare a încălcărilor limitelor de tranzacționare menționat la articolul 104b alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă:

(a) instituția dispune de o procedură clară și documentată pentru aprobarea de către organul de conducere a încălcării limitelor de tranzacționare;

(b) organul de conducere a specificat condițiile privind importanța semnificativă, conform cărora orice încălcare a limitelor de tranzacționare trebuie raportată organului de conducere însuși, indiferent de nivelul la care au fost aprobate limitele de tranzacționare;

(c) unitatea de control al riscului documentează orice încălcare a limitelor de tranzacționare și raportează aceste încălcări comitetului, subcomitetului sau administratorului individual cu responsabilități în acest sens;

(d) comitetul, subcomitetul sau administratorul individual menționat la litera (c) fie ia măsuri în cazul încălcării unei limite de tranzacționare, fie raportează o astfel de încălcare organului de conducere, în conformitate cu litera (b);

(e) documentația menționată la litera (c) specifică amploarea și principalele cauze ale încălcării limitei de tranzacționare, inclusiv:

(i) orice creștere a pozițiilor de tranzacționare;

(ii) orice modificare metodologică introdusă în modelul intern de măsurare a riscurilor;

(iii) orice evoluție a condițiilor de piață.

(2) Autoritățile competente verifică, în special în cazul în care un birou de tranzacționare depășește frecvent limitele de tranzacționare, dacă frecvența și amploarea încălcărilor limitelor de tranzacționare, precum și măsurile luate de unitatea de control al riscului și de organul de conducere ca răspuns la astfel de încălcări sunt adecvate. Autoritatea competentă efectuează o astfel de verificare.

Articolul 17

Evaluarea caracterului adecvat al programului de simulări de criză

(1) Atunci când evaluează caracterul adecvat al programului de simulări de criză menționat la articolul 325bi alineatul (1) litera (g) și la articolul 325bp alineatul (7) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă:

(a) instituția revizuiește scenariile aplicate în cadrul programului de simulări de criză cel puțin o dată pe an;

(b) unitatea de control al riscului aplică scenariile de simulare de criză stabilite în programul de simulări de criză în mod frecvent și cel puțin o dată pe lună și cu o frecvență mai mare în cazul în care instituția desfășoară activități de tranzacționare semnificative;

(c) scenariile care urmează să fie aplicate în cadrul programului de simulări de criză cuprind, pe lângă scenariile observate în trecut sau ipotetice, scenarii care rezultă din simulările de criză în sens invers și scenarii ad-hoc concepute pentru a aborda determinanții de risc specifici relevanți;

(d) scenariile menționate la litera (c) sunt revizuite cel puțin pe bază anuală.

(2) Autoritățile competente verifică dacă scenariile menționate la alineatul (1) litera (c) sunt utilizate pentru a evalua caracterul rezonabil al elementelor care constituie cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață, inclusiv cerința de fonduri proprii suplimentare pentru riscul de nerambursare, atunci când respectivele cerințe de fonduri proprii sunt comparate cu pierderile potențiale care decurg din scenarii de piață grave, dar plauzibile.

(3) În sensul alineatului (2), autoritățile competente verifică dacă, atunci când evaluează caracterul rezonabil al ipotezelor aferente modelului pentru riscul de nerambursare, în special în ceea ce privește reflectarea concentrărilor de risc de credit, instituția utilizează toate elementele următoare:

(a) pierderi rezultate din evenimente, inclusiv din evenimente de credit;

(b) scăderi ipotetice ale ratingurilor;

(c) evenimente de piață privind anumite tipuri de emitenți;

(d) modificări ale tipurilor și parametrilor funcțiilor de tip copula, în cazul în care sunt modelate în mod explicit.

Articolul 18

Evaluarea caracterului adecvat al scenariilor de simulare de criză în sens invers și ad-hoc

(1) Atunci când evaluează caracterul adecvat al scenariilor de simulare de criză în sens invers menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă:

(a) unitatea de control al riscului aplică simularea de criză în sens invers ca instrument de identificare a posibilelor combinații de evenimente grave și concentrări de riscuri în cadrul instituției, inclusiv de evenimente grave și concentrări de riscuri care derivă din riscurile de mediu;

(b) analiza efectuată cu ajutorul simulării de criză în sens invers completează simulările de criză periodice;

(c) atunci când identifică scenariul sau scenariile care rezultă din simulările de criză în sens invers, unitatea de control al riscului evaluează:

(i) liniile de activitate în care modelele tradiționale de gestionare a riscurilor indică un echilibru excepțional de bun între risc și randament;

(ii) produsele noi și piețele noi care nu s-au confruntat cu tensiuni grave;

(iii) expunerile, în cazul în care nu există piețe lichide bidirecționale;

(iv) expunerile valutare, fie ancorate la alte monede, fie supuse unui plafon sau unui prag minim în raport cu alte monede;

(v) pozițiile pe opțiuni „cu mult în afara banilor” (*deep out-of-the-money*), în special opțiuni digitale;

(vi) evenimentele care nu au fost luate în considerare în perioada de criză utilizată pentru calibrarea măsurilor valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(vii) riscurile de mediu, atât sub forma riscurilor fizice, cât și a celor de tranziție.

(2) Atunci când evaluează caracterul adecvat al scenariilor de simulare de criză ad-hoc din cadrul programelor de simulări de criză menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă, atunci când concepe scenariile de simulare de criză ad-hoc în cauză, unitatea de control al riscului ține seama de structura portofoliului de poziții incluse în sfera modelului intern la ultima dată de raportare. În special, autoritățile competente verifică:

(a) dacă unitatea de control al riscului utilizează rezultatele obținute din analiza sensibilității la factori de risc unici, luați în considerare în mod individual și în comun, pentru a identifica scenarii care includ criza generată de un set combinat de factori de risc plauzibili;

(b) unitatea de control al riscului a luat în considerare în mod explicit următoarele elemente la stabilirea scenariilor de simulare de criză ad-hoc:

(i) lipsa de lichiditate a piețelor în condiții de criză a piețelor, discontinuitatea prețurilor, riscul de concentrare și piețele unidirecționale;

(ii) un eveniment care are ca rezultat o creștere a corelării între instrumente sau factori de risc sau un scenariu de variație bruscă a cursului de schimb valutar, care rezultă din valute care fac obiectul ancorării, unui plafon sau unui prag inferior la momentul analizei, care întrerupe relațiile respective, în cazul în care un astfel de eveniment are loc în același timp cu un eveniment de tipul celui menționat la punctul (i);

(iii) riscurile de evenimente pentru titlurile de capital și riscul de trecere bruscă în starea de nerambursare pentru pozițiile de credit, luând în considerare oricare dintre următoarele:

1. patru cazuri de nerambursare instantanee cu recuperare zero a pozițiilor lungi pe titluri de datorie în portofoliul curent cu cea mai mare expunere și cele mai mari două poziții lungi pe titluri de capital din portofoliul curent;

2. riscul de eveniment care decurge din creșterea bruscă a prețurilor titlurilor de capital pentru cele mai mari două poziții scurte;

(iv) neliniaritatea produselor, prin aplicarea unei reevaluări totale a tuturor pozițiilor pentru a reflecta cu acuratețe efectele neliniarității și prin aplicarea unor șocuri suficient de mari pentru a declanșa exercitarea unor opțiuni „cu mult în afara banilor” (*deep out-of-the-money*), în special a opțiunilor digitale;

(v) riscurile de evenimente care decurg din determinanții de risc de mediu;

(vi) alte riscuri care pot să nu fie reflectate în mod corespunzător în modelele interne, inclusiv riscurile derivate din utilizarea substituenților și posibila neconcordanță dintre un substituent și riscul subiacent.

În sensul literei (b) punctul (i), unitatea de control al riscului poate lua în considerare șocuri mai mari pentru a reflecta imposibilitatea lichidării pozițiilor în timp util, în special pentru instrumentele de numerar, care este cauzată de faptul că pozițiile sunt concentrate sau de o creștere bruscă a lipsei de lichiditate pe piață.

În sensul literei (b) punctul (iv), unitatea de control al riscului poate, în special:

(a) să evalueze riscul potențial suportat atunci când se acoperă pozițiile evaluate cu ajutorul unui substituent;

(b) să aplice variațiile scenariului de criză la substituent, menținând în același timp pozițiile nelichide constante.

Articolul 19

Evaluarea modelului intern de măsurare a riscurilor în ceea ce privește soliditatea sistemelor informatice

(1) Atunci când evaluează dacă modelul intern de măsurare a riscurilor este calculat și implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă sistemele informatice ale instituției legate de gestionarea riscului de piață și sistemele informatice care sprijină modelul intern sunt suficient de solide pentru a face față erorilor de execuție. În special, autoritățile competente:

(a) evaluează soliditatea sistemelor informatice în ultimele 250 de zile lucrătoare;

(b) verifică dacă:

(i) există capacități adecvate de remediere în cazul defectării sistemelor;

(ii) instituția este în măsură să recalculeze orice indicator de risc afectat;

(iii) depășirile aferente testării *ex post* produse de probleme tehnice sunt excepționale.

(2) Autoritățile competente verifică dacă o instituție examinează toate pozițiile și instrumentele modelor interne în modelul intern de măsurare a riscurilor și reconciliază pozițiile și instrumentele respective cu sistemele valorii la sfârșitul zilei, confirmând, cel puțin săptămânal, că pozițiile și instrumentele dintr-un sistem corespund celor din celelalte sisteme. Autoritățile competente verifică dacă instituția documentează și monitorizează pe deplin pozițiile și instrumentele care nu sunt în întregime reconciliate.

Articolul 20

Evaluarea acurateței rezonabile a modelului intern de măsurare a riscurilor, inclusiv a modelului de evaluare

(1) Atunci când evaluează dacă modelul intern de măsurare a riscurilor, inclusiv orice model de evaluare, are un istoric dovedit în ceea ce privește acuratețea rezonabilă a acestuia în măsurarea riscurilor și nu diferă semnificativ de modelele utilizate de instituție pentru modelele sale interne de măsurare a riscurilor, astfel cum se menționează la articolul 325bi alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente:

(a) verifică dacă instituția deține inventare și dacă respectivele inventare includ:

(i) funcțiile sau metodele de evaluare utilizate în modelul intern de măsurare a riscurilor și funcțiile sau metodele de evaluare utilizate pentru calcularea valorii portofoliului la sfârșitul zilei;

(ii) pentru fiecare dintre funcțiile sau metodele de evaluare menționate la punctul (i), o descriere concisă, principalele caracteristici, ipotezele, parametrii-cheie ai respectivelor funcții sau metode de evaluare, modul în care caracteristicile, ipotezele și parametrii respectivi au fost calibrați și modul în care sunt puse în aplicare respectivele funcții sau metode de evaluare;

(iii) o descriere a sferei instrumentelor financiare și a mărfurilor incluse în modelul intern de măsurare a riscurilor vizate de fiecare funcție sau metodă de evaluare;

(iv) o descriere a sferei instrumentelor financiare și a mărfurilor vizate de fiecare funcție sau metodă de evaluare la calcularea valorii portofoliului la sfârșitul zilei;

(v) unul sau mai mulți indicatori pentru a măsura importanța pozițiilor evaluate cu ajutorul funcției sau al metodei de evaluare corespunzătoare din modelul intern de măsurare a riscurilor;

(vi) unul sau mai mulți indicatori pentru a măsura importanța pozițiilor evaluate cu ajutorul funcției și al metodei de evaluare corespunzătoare la calcularea valorii portofoliului la sfârșitul zilei;

(vii) o punere în corespondență cuprinzătoare între funcțiile și metodele de evaluare utilizate în modelul intern de măsurare a riscurilor și funcțiile și metodele de evaluare utilizate la calcularea valorii portofoliului la sfârșitul zilei;

(b) verifică dacă inventarele menționate la litera (a) sunt actualizate cel puțin anual și dacă politicile interne ale instituției prevăd o actualizare specifică ori de câte ori acest lucru ar fi necesar ca urmare a unor modificări substanțiale ale informațiilor furnizate în inventare;

(c) verifică dacă toate diferențele dintre funcțiile de evaluare utilizate pentru calcularea valorii la sfârșitul zilei și funcțiile de evaluare utilizate în modelul intern de măsurare a riscurilor sunt validate în cadrul validării interne menționate la articolul 325bj din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(d) evaluează, pe baza rezultatelor atribuirii profitului și a pierderii și a rezultatelor testării *ex post*, dacă există funcții de evaluare care pot prezenta deficiențe;

(e) analizează concluziile celor mai recente rapoarte întocmite în urma validării interne la nivelul instituției menționate la articolul 325bj din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acuratețea modelului intern de măsurare a riscurilor;

(f) analizează concluziile celor mai recente rapoarte cu privire la analiza internă la nivelul instituției a acurateței modelului intern de măsurare a riscurilor, astfel cum se menționează la articolul 325bi alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(g) verifică dacă instituția a documentat diferențele dintre modelul intern de măsurare a riscurilor și modelele pe care instituția le utilizează pentru gestionarea internă a riscurilor pentru aceeași sferă a pozițiilor și dacă instituția este în măsură să explice aceste diferențe;

(h) analizează rezultatele testelor efectuate de instituție în cadrul validării sale interne pentru a verifica dacă ipotezele utilizate în modelul intern de măsurare a riscurilor sunt adecvate și nu subestimează sau supraestimează riscul, astfel cum se menționează la articolul 325bj alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în special pentru birourile de tranzacționare cu cele mai mari diferențe între cerințele de fonduri proprii calculate în conformitate cu abordarea standardizată alternativă menționată în partea a treia titlul IV capitolul 1a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerințele de fonduri proprii calculate în conformitate cu modelul intern de măsurare a riscurilor.

În sensul literei (d), după caz, autoritățile competente pot solicita instituției să calculeze, pentru un set de instrumente și mărfuri pentru care autoritatea competentă dorește să testeze acuratețea funcțiilor de evaluare, modificările teoretice de risc menționate în capitolul 2 secțiunea 2 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 al Comisiei ([10]) și modificările ipotetice menționate în capitolul 1 secțiunea 2 din regulamentul delegat respectiv și pot solicita instituției să justifice diferențele de rezultate dintre cele două măsurări.

(2) În cazul în care pozițiile corespunzătoare claselor de produse atribuite unui birou de tranzacționare sunt înregistrate *back-to-back* cu cele ale unei alte entități din grup care nu intră sub incidența celui mai înalt nivel de consolidare din Uniune, iar autoritatea competentă are nevoie de mai multe dovezi pentru a verifica dacă modelul intern de măsurare a riscurilor are o acuratețe rezonabilă, autoritatea competentă poate solicita instituțiilor să furnizeze:

(a) modificările efective, ipotetice și teoretice de risc pe parcursul a 60 de zile lucrătoare în ceea ce privește valoarea portofoliului biroului de tranzacționare respectiv, fără a se lua în considerare vreo acoperire cu entitatea din grup;

(b) nivelurile valorii la risc la nivel de birou de tranzacționare, astfel cum se menționează la articolul 325bf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe o perioadă de 60 de zile lucrătoare, fără a se lua în considerare vreo acoperire cu entitatea din grup;

(c) o evaluare a rezultatelor atribuirii profitului și a pierderii și a rezultatelor testării *ex post* în lumina modificărilor valorilor portofoliului menționate la litera (a) și a nivelurilor valorii la risc menționate la litera (b).

(3) În cazul în care riscul de piață al pozițiilor corespunzătoare anumitor clase de produse este transferat unei alte entități din grup care nu intră sub incidența celui mai înalt nivel de consolidare din Uniune și efectele unui astfel de transfer se aseamănă *de facto* cu efectele pozițiilor înregistrate *back-to-back*, autoritățile competente pot aplica alineatul (2).

Articolul 21

Evaluarea modelului intern de măsurare a riscurilor în ceea ce privește programele suplimentare de testare *ex post*

(1) Atunci când evaluează dacă modelul intern al instituției este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește testarea *ex post* menționată la articolul 325bj alineatul (3) litera (b) din regulamentul respectiv, autoritățile competente verifică dacă, în cadrul acestor programe de testare *ex post*, instituția:

([10]) Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 al Comisiei din 14 iunie 2022 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează detaliile tehnice ale cerințelor privind testarea *ex post* și atribuirea profitului și a pierderii în temeiul articolelor 325bf și 325bg din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (JO L 276, 26.10.2022, p. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2059/oj).

(a) aplică programul de testare *ex post* menționat la alineatul (2) sau un alt program intern de testare *ex post* care permite instituției să identifice contribuția factorilor de risc modelabili și nemodelabili la rezultatele testării *ex post*;

(b) aplică, pentru portofoliile sale, abordări de testare *ex post* directă privind măsura valorii la risc condiționate.

În sensul literei (b), autoritățile competente verifică modul în care instituția motivează alegerea metodologiei aplicate de testare *ex post* directă a măsurii valorii la risc condiționate și analizează dacă metodologia respectivă este solidă din punct de vedere conceptual.

Instituția poate utiliza programele de testare *ex post* menționate la primul paragraf ca element de detectare și monitorizare a potențialelor deficiențe în calcularea măsurilor valorii la risc condiționate. În cazul în care o autoritate competentă decide să acorde aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne în scopul calculării cerinței de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu articolul 325az, respectivele programe de testare *ex post* nu înlocuiesc rezultatele testării *ex post* reglementate menționate la articolul 325bf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și nici cerințele privind atribuirea profitului și a pierderii menționate la articolul 325bg din regulamentul respectiv.

(2) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (a), instituția poate derula un program de testare *ex post* care aplică următoarele principii:

(a) o depășire este identificată drept o variație de o zi a HPL_{MRF} sau a

(b) APL_{MRF} care depășește nivelul valorii la risc, menționată la articolul 325bf alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) HPL_{MRF} și APL_{MRF} se calculează după cum urmează:

$$HPL_{MRF} = HPL + RTPL_{MRF} - RTPL$$

$$APL_{MRF} = APL + RTPL_{MRF} - RTPL$$

unde:

— *HPL* reprezintă modificările ipotetice ale valorii portofoliului;

— *APL* reprezintă modificările efective ale valorii portofoliului;

— *RTPL* reprezintă modificările teoretice de risc ale valorii portofoliului instituției;

— $RTPL_{MRF}$ reprezintă modificările teoretice de risc ale valorii portofoliului instituției, ținând seama doar de modificările factorilor de risc modelabili;

(d) instituția identifică potențiale deficiențe în modelul său de măsurare a riscurilor prin contabilizarea depășirilor, astfel cum au fost identificate în conformitate cu litera (a), care au avut loc în ultimele 250 de zile lucrătoare și prin compararea numărului depășirilor identificate cu pragurile menționate la articolul 325bf alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

CAPITOLUL 3

EVALUAREA MODELULUI INTERN DE MĂSURARE A RISCURILOR UTILIZAT PENTRU CALCULAREA MĂSURII VALORII LA RISC CONDIȚIONATE ȘI A MĂSURII RISCURILOR PENTRU SCENARII DE CRIZĂ

SECȚIUNEA 1

Prezentarea generală a evaluării

Articolul 22

Introducere privind evaluarea modelului intern de măsurare a riscurilor utilizat pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză

Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a cerințelor aplicabile modelului intern de măsurare a riscurilor utilizat pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză, autoritățile competente evaluează dacă instituția respectă:

(a) secțiunea 2 din prezentul capitol, care conține cerințe privind factorii de risc, inclusiv evaluarea gradului în care pot fi modelați și punerea în corespondență cu orizontul de lichiditate adecvat;

(b) secțiunea 3 din prezentul capitol, care conține cerințe privind calitatea datelor și abordările care implică substituenți utilizate la calcularea:

(i) măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) secțiunea 4 din prezentul capitol, care conține cerințe privind testarea *ex post* și atribuirea profitului și a pierderii;

(d) secțiunea 5 din prezentul capitol, care conține cerințe privind tratamentul riscului valutar și al riscului de marfă în afara portofoliului de tranzacționare;

(e) secțiunea 6 din prezentul capitol, care conține cerințe privind calcularea măsurii valorii la risc condiționate și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză.

SECȚIUNEA 2

Evaluarea configurării și a proprietăților factorilor de risc aferenți modelului intern de măsurare a riscurilor

Subsecțiunea 1

Evaluarea configurării factorilor de risc aferenți modelului intern de măsurare a riscurilor

Articolul 23

Evaluarea acoperirii riscurilor de către modelul intern de măsurare a riscurilor

(1) Atunci când evaluează respectarea de către instituție a articolului 325bh alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerința de a include în modelul intern de măsurare a riscurilor cel puțin factorii de risc care sunt utilizați la calcularea cerințelor de fonduri proprii în cadrul abordării standardizate alternative, autoritatea competentă verifică dacă:

(a) instituția documentează existența unor factori de risc utilizați în abordările standardizate care nu sunt incluși în modelul intern de măsurare a riscurilor;

(b) instituția evidențiază toate aspectele următoare:

(i) dacă există monede pentru care riscul general de rată a dobânzii, inclusiv riscul de inflație sau riscul de bază intervalutară, nu este modelat;

(ii) dacă există marje de credit ale emitentului care nu sunt modelate;

(iii) dacă există prețuri spot ale titlurilor de capital și rate repo ale titlurilor de capital care nu sunt modelate;

(iv) dacă există prețuri spot ale mărfurilor care nu sunt modelate;

(v) dacă există cursuri de schimb la vedere care nu sunt modelate;

(vi) dacă există cazuri în care volatilitatea implicită a instrumentelor cu opționalitate nu este modelată;

(c) în cazul în care există factori de risc utilizați în abordarea standardizată alternativă care nu sunt incluși în modelul intern de măsurare a riscurilor, pe lângă furnizarea de informații cu privire la impactul excluderii factorilor de risc respectivi asupra rezultatelor atribuirii profitului și a pierderii, astfel cum se prevede la articolul 325bh alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituția:

(i) oferă motive adecvate pentru neincluderea factorilor de risc respectivi în modelul intern de măsurare a riscurilor și, în cazul în care o astfel de excludere este urmarea lipsei unor prețuri reprezentative pentru factorii de risc respectivi, motive pentru neincluderea factorilor de risc respectivi în calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și documentează aceste motive;

(ii) calculează și monitorizează impactul asupra cerințelor de fonduri proprii care rezultă din excluderea factorilor de risc respectivi din modelul intern de măsurare a riscurilor.

(2) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a articolului 325bh alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerința de a include în modelul intern de măsurare a riscurilor un număr suficient de factori de risc, autoritățile competente parcurg următoarele etape, în următoarea ordine:

(a) solicită instituției să furnizeze o prezentare generală a factorilor utilizați la calcularea valorii portofoliului la sfârșitul zilei, inclusiv, după caz, o listă a agregatelor factorilor utilizați la calcularea valorii la sfârșitul zilei, care specifică, pentru fiecare agregat, toate elementele următoare:

(i) numărul de factori per agregat;

(ii) categoria generală de factori de risc și subcategoria generală de factori de risc, astfel cum se menționează în tabelul 2 de la articolul 325bd din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în care pot fi încadrați factorii din agregatul respectiv;

(iii) sensibilitatea brută și netă a portofoliului instituției la factorii care fac parte din agregatul respectiv;

(iv) dacă factorii sunt sau nu incluși în modelul intern de măsurare a riscurilor și:

1. în cazul în care aceștia sunt incluși, dacă fiecare factor este modelat direct ca factor de risc în modelul intern de măsurare a riscurilor, fără a se utiliza vreun substituent, sau dacă sunt utilizate alte tehnici;

2. în cazul în care aceștia nu sunt incluși, motivele pentru această alegere;

(b) pe baza prezentării generale menționate la litera (a):

(i) verifică dacă nu există factori semnificativi care nu sunt modelați și dacă motivele care sprijină excluderile factorilor nemodelați sunt adecvate;

(ii) evaluează modul în care, pentru factorii care nu sunt modelați direct ca factori de risc în modelul de măsurare a riscurilor menționat la litera (a) punctul (iv), instituția se asigură că sunt reflectate toate riscurile semnificative, inclusiv riscurile semnificative aferente bazei.

În sensul literei (a), instituțiile agregă factorii astfel încât fiecare agregat să aibă aceleași atribute în ceea ce privește punctul (ii), punctul (iv) subpunctul 1 și punctul (iv) subpunctul 2.

În sensul literei (b) punctul (i), autoritățile competente aplică metoda de evaluare menționată la alineatul (3) și pot completa metoda respectivă cu metoda de evaluare menționată la alineatul (4).

Pentru evaluarea menționată la alineatul (2) litera (b) punctul (i), autoritățile competente identifică birourile de tranzacționare sau portofoliile ipotetice utilizate de instituție pentru validarea internă menționată la articolul 325bj alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ale căror valori depind de factori care nu sunt incluși în modelul intern de măsurare a riscurilor. Autoritățile competente verifică, pentru birourile de tranzacționare respective, dacă rezultatele testării *ex post* menționate la articolul 325bf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau ale testelor proprii de validare a modelelor interne menționate la articolul 325bj alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 indică deficiențe în modelul intern de măsurare a riscurilor.

(3) Pentru evaluarea menționată la alineatul (2) litera (b) punctul (i), autoritățile competente pot identifica birourile de tranzacționare sau portofoliile ipotetice utilizate de instituție pentru validarea internă menționată la articolul 325bj alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ale căror valori depind de factori care nu sunt incluși în modelul intern de măsurare a riscurilor și parcurg următoarele etape, în următoarea ordine:

(a) solicită instituției să calculeze:

(i) modificările ipotetice ale valorii portofoliului unui birou de tranzacționare sau ale valorii portofoliului ipotetic calculate în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(ii) modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare sau ale valorii portofoliului ipotetic calculate în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, menținând în același timp neschimbați factorii care nu sunt incluși ca factori de risc în modelul intern de măsurare a riscurilor;

(iii) modificările teoretice de risc ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare sau ale valorii portofoliului ipotetic calculate în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(b) solicită instituției să explice abaterile de la nivelul modificărilor valorilor portofoliului calculate în conformitate cu litera (a) punctele (i), (ii) și (iii).

Articolul 24

Evaluarea factorilor de risc general de rată a dobânzii

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a cerințelor prevăzute la articolul 325bh alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește modelarea riscului de rată a dobânzii, autoritățile competente:

(a) solicită instituției să furnizeze o listă a tuturor monedelor în raport cu care este sensibil portofoliul instituției și, pentru fiecare dintre monedele respective, a tuturor curbelor de randament în raport cu care este sensibil portofoliul instituției;

(b) solicită instituției, pentru fiecare dintre curbele de randament menționate la litera (a), să specifice dacă o curbă este modelată în întregime direct sau dacă este modelată ca sumă a unei curbe de bază și a unei curbe aferente bazei;

(c) solicită instituției să furnizeze o analiză de sensibilitate a portofoliului său pentru fiecare dintre curbele de randament menționate la litera (a);

(d) verifică, utilizând informațiile menționate la literele (a), (b) și (c), dacă riscul aferent bazei dintre oricare două curbe de randament date este reflectat implicit fie prin faptul că două curbe de randament sunt modelate direct, fie prin faptul că, în modelul intern de măsurare a riscurilor, este inclusă o curbă de randament aferentă bazei care reprezintă diferența dintre cele două curbe de randament;

(e) efectuează, în ceea ce privește curbele de randament, atunci când factorii de risc reprezintă puncte ale curbei, o evaluare suplimentară în conformitate cu articolul 29 din prezentul regulament și, în cazul în care instituția stabilește benzi în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060 al Comisiei ([11]), verifică dacă instituția utilizează cel puțin șase factori de risc, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

(i) expunerea la curba de randament este semnificativă;

(ii) expunerea este în una dintre cele mai lichide monede, astfel cum se menționează în anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2022/2058 al Comisiei ([12]);

(f) efectuează, în ceea ce privește curbele modelate cu ajutorul parametrilor funcționali menționați la articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, o evaluare suplimentară a conformității în temeiul articolului 29 din prezentul regulament;

(g) evaluează dacă riscul vega legat de riscul de rată a dobânzii este reflectat în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 30 din prezentul regulament.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) literele (a) și (b), autoritățile competente pot solicita unei instituții să furnizeze informațiile menționate la literele respective numai pentru cele mai relevante monede și curbe de randament și pot efectua evaluarea prevăzută la alineatul (1) cu privire la datele respective.

Articolul 25

Evaluarea factorilor de risc de devalorizare a titlurilor de capital

(1) Atunci când evaluează respectarea de către instituție a cerinței prevăzute la articolul 325bh alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește modelarea riscului de devalorizare a titlurilor de capital, autoritatea competentă:

(a) solicită instituției să furnizeze o listă a tuturor denumirilor titlurilor de capital și a tuturor indicilor pe acțiuni în raport cu care este sensibil portofoliul instituției, precum și a factorilor de risc utilizați pentru modelarea riscului asociat;

(b) solicită instituției să furnizeze o analiză de sensibilitate a portofoliului său pentru fiecare dintre denumirile titlurilor de capital și indicii pe acțiuni menționați la litera (a);

(c) verifică dacă, în cazul în care riscul asociat unei denumiri a titlului de capital este modelat ca sumă a unui factor de risc sistematic, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, și a factorului de risc nesistematic, volatilitatea generată de șocul asupra factorilor respectivi reflectă volatilitatea observată pentru respectiva denumire a titlului de capital;

(d) verifică dacă riscul aferent bazei dintre două denumiri diferite ale titlurilor de capital este reflectat fie prin modelarea directă a celor două denumiri ale titlurilor de capital, fie prin intermediul unui factor de risc aferent bazei;

(e) evaluează dacă riscul asociat modificărilor curbelor aferente titlurilor de capital este reflectat în mod corespunzător în conformitate cu articolul 29 din prezentul regulament;

(f) evaluează dacă riscul vega legat de riscul de devalorizare a titlurilor de capital este reflectat în mod corespunzător în conformitate cu articolul 30 din prezentul regulament.

În sensul literei (c), autoritatea competentă poate, după caz, să compare volatilitatea șocurilor aplicate denumirii titlului de capital al emitentului, astfel cum rezultă din factorii de risc sistematic și nesistematic, cu volatilitatea observată pentru respectiva denumire a titlului de capital.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă poate solicita instituției să furnizeze informațiile menționate la litera respectivă numai pentru cele mai relevante denumiri ale titlurilor de capital și pentru cei mai relevanți indici pe acțiuni și poate efectua evaluarea prevăzută la alineatul respectiv cu privire la datele respective.

([11]) Regulamentul delegat (UE) 2022/2060 al Comisiei din 14 iunie 2022 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care specifică criteriile de evaluare a gradului în care pot fi modelați factorii de risc în cadrul abordării bazate pe modele interne și frecvența acestei evaluări în temeiul articolului 325be alineatul (3) din regulamentul respectiv (JO L 276, 26.10.2022, p. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2060/oj).

([12]) Regulamentul delegat (UE) 2022/2058 al Comisiei din 28 februarie 2022 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la orizonturile de lichiditate pentru abordarea bazată pe modele interne alternativă, menționate la articolul 325bd alineatul (7) (JO L 276, 26.10.2022, p. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2058/oj).

Articolul 26

Evaluarea factorilor de risc de marjă de credit

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a cerințelor prevăzute la articolul 325bh alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește modelarea riscului de marjă de credit, autoritățile competente:

(a) solicită instituției să furnizeze o listă a tuturor curbelor marjelor de credit ale emitenților și a tuturor indicilor de credit în raport cu care este sensibil portofoliul instituției, precum și a factorilor de risc utilizați pentru modelarea riscului asociat;

(b) solicită instituției să furnizeze o analiză de sensibilitate a portofoliului său pentru fiecare dintre curbele marjelor de credit ale emitenților și indicii de credit menționați la litera (a);

(c) verifică dacă, în cazul în care riscul asociat unei marje de credit a unui emitent este modelat ca sumă a unui factor de risc sistematic, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, și a unui factor de risc nesistematic, volatilitatea generată de șocul asupra factorilor respectivi reflectă volatilitatea observată pentru respectiva marjă de credit a emitentului;

(d) verifică dacă riscul aferent bazei între emitenți este reflectat prin modelarea marjelor de credit ale emitenților în mod direct sau prin intermediul unui factor de risc aferent bazei, precum și dacă baza dintre diferitele poziții care se raportează la același emitent este monitorizată și, atunci când este semnificativă, dacă este inclusă în modelul intern de măsurare a riscurilor;

(e) evaluează dacă riscul asociat modificărilor curbelor marjelor de credit este reflectat în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 29 din prezentul regulament;

(f) evaluează dacă riscul vega legat de riscul de marjă de credit este reflectat în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 30 din prezentul regulament.

În sensul literei (c), autoritățile competente pot, după caz, să compare volatilitatea șocurilor aplicate marjei de credit a emitentului, astfel cum rezultă din factorii de risc sistematic și nesistematic, cu volatilitatea observată pentru marja respectivă de credit a emitentului.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), autoritățile competente pot solicita unei instituții să furnizeze informațiile menționate la litera respectivă numai pentru cele mai relevante curbe ale marjelor de credit și pentru cei mai relevanți indici de credit și pot efectua evaluarea prevăzută la alineatul (1) cu privire la datele respective.

Articolul 27

Evaluarea factorilor de risc valutar

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a cerințelor prevăzute la articolul 325bh alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește modelarea riscului valutar, autoritățile competente:

(a) solicită instituției să furnizeze o listă a tuturor perechilor de monede în raport cu care este sensibil portofoliul instituției și, pentru fiecare dintre aceste perechi de monede, să clarifice dacă respectiva pereche de monede face exclusiv obiectul cursului de schimb la vedere sau și al altor factori de risc, inclusiv al volatilităților implicite;

(b) solicită instituției să furnizeze o analiză de sensibilitate a portofoliului său pentru fiecare dintre perechile de monede menționate la litera (a);

(c) pe baza informațiilor menționate la literele (a) și (b), verifică dacă riscul aferent bazei între oricare două perechi de monede este reflectat implicit de oricare dintre următoarele elemente:

  (i) faptul că cele două perechi de monede sunt modelate direct;

  (ii) faptul că, în modelul intern de măsurare a riscurilor, este inclusă o bază care reprezintă diferența dintre cele două perechi de monede;

(d) evaluează măsura în care instituția ține seama de riscul legat de evenimentele de neancorare pentru perechile de monede care nu sunt în regim de flotare liberă și, în cazul în care un astfel de risc este semnificativ, de modul în care este monitorizat;

(e) evaluează dacă riscul asociat modificărilor curbelor valutare este reflectat în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 29 din prezentul regulament;

(f) evaluează dacă riscul vega legat de riscul valutar este reflectat în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 30 din prezentul regulament.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), autoritățile competente pot solicita unei instituții să furnizeze informațiile menționate la litera respectivă numai pentru cele mai relevante perechi de monede și pot efectua evaluarea prevăzută la alineatul (1) cu privire la datele respective.

Articolul 28

Evaluarea factorilor de risc de marfă

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a cerințelor prevăzute la articolul 325bh alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește modelarea riscului de marfă, autoritățile competente:

(a) solicită instituției:

(i) să furnizeze o listă a tuturor tipurilor de mărfuri în raport cu care este sensibil portofoliul instituției;

(ii) pentru fiecare dintre tipurile de mărfuri menționate la punctul (i), să clarifice dacă respectivul tip de marfă face exclusiv obiectul prețului spot al mărfii sau și al altor factori de risc, inclusiv al volatilităților implicite;

(iii) să furnizeze o analiză de sensibilitate a portofoliului său pentru fiecare dintre tipurile de mărfuri menționate la litera (a);

(b) verifică dacă politicile interne ale instituției identifică indicatori adecvați pentru a evalua semnificația unei piețe de mărfuri, astfel cum se menționează la articolul 325bh alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și dacă, pentru piețele de mărfuri identificate ca fiind semnificative, fiecare marfă diferită este modelată în mod specific în modelul intern de măsurare a riscurilor al instituției;

(c) verifică dacă este reflectat riscul aferent bazei între mărfuri similare, dar nu identice, în raport cu care instituția are o expunere semnificativă, inclusiv riscul aferent bazei care decurge dintr-un alt loc de livrare și din neconcordanțe ale scadențelor;

(d) evaluează dacă riscul asociat modificărilor curbelor mărfurilor este reflectat în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 29 din prezentul regulament;

(e) evaluează dacă riscul vega legat de riscul de marfă este reflectat în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 30 din prezentul regulament.

În sensul literei (c), autoritățile competente verifică dacă instituția modelează direct două mărfuri diferite sau dacă reflectă baza prin intermediul unui factor de risc aferent bazei.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii), autoritățile competente pot solicita instituției să furnizeze informațiile menționate la punctele respective numai pentru cele mai relevante mărfuri și pot efectua evaluarea prevăzută la alineatul (1) cu privire la datele respective.

Articolul 29

Evaluarea curbelor

(1) Autoritățile competente aplică:

(a) alineatul (2) de la prezentul articol, în cazul în care trebuie să evalueze curbe ale căror puncte sunt factori de risc, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(b) alineatul (4) de la prezentul articol, în cazul în care trebuie să evalueze curbe care au fost modelate cu ajutorul parametrilor funcționali, astfel cum se menționează la articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060.

În sensul literelor (a) și (b), autoritățile competente evaluează tehnicile de interpolare și extrapolare utilizate de instituție în conformitate cu alineatul (6).

(2) În cazul curbelor pentru care instituția stabilește ea însăși benzi în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, autoritățile competente verifică dacă:

(a) politicile interne ale instituției au stabilit criterii pentru a decide cu privire la numărul de factori de risc care trebuie utilizați pentru modelarea unei curbe și dacă aceste criterii se bazează pe lichiditatea și importanța semnificativă a pozițiilor cu expunere la curba respectivă;

(b) criteriile menționate la litera (a) sunt însoțite de o analiză care arată că numărul de factori de risc utilizați permite reflectarea volatilității între diferite scadențe.

În sensul literei (b), în cazul în care autoritățile competente consideră că numărul de factori de risc utilizați pentru modelarea unei curbe nu este adecvat, autoritățile competente își pot completa evaluarea utilizând metoda de evaluare menționată la alineatul (3).

(3) În sensul alineatului (2) litera (b), autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să aplice scenarii ale șocurilor viitoare asupra factorilor de risc ai curbei, astfel cum s-a stabilit în modelul intern de măsurare a riscurilor;

(b) solicita instituției să determine volatilitatea unui punct de pe curbă care nu este un factor de risc;

(c) solicita instituției să obțină volatilitatea observată a punctului de pe curbă menționat la litera (b);

(d) compara volatilitatea obținută în conformitate cu litera (b) cu volatilitatea observată obținută în conformitate cu litera (c).

Pentru evaluarea menționată la alineatul (2) litera (b), autoritățile competente se bazează atât pe perioada menționată la articolul 325bc alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cât și pe perioada de criză financiară menționată la articolul 325bc alineatul (2) litera (c) din regulamentul respectiv.

(4) Pentru curbele care au fost modelate cu ajutorul parametrilor funcționali, astfel cum se menționează la articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, autoritățile competente evaluează dacă politicile interne ale instituției includ o analiză care arată că aplicarea șocurilor asupra parametrilor funcționali permite reflectarea tuturor riscurilor semnificative la nivelul curbelor și a volatilității la nivelul unor scadențe diferite. După caz, autoritățile competente își pot completa evaluarea utilizând metoda de evaluare menționată la alineatul (5) de la prezentul articol.

(5) În sensul alineatului (4), autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să aplice scenarii ale șocurilor viitoare asupra parametrilor funcționali, astfel cum s-a stabilit în modelul intern de măsurare a riscurilor;

(b) solicita instituției să determine volatilitatea unui punct de pe curbă;

(c) solicita instituției să obțină volatilitatea punctului de pe curbă menționat la litera (b);

(d) compara volatilitatea obținută în conformitate cu litera (b) cu volatilitatea observată obținută în conformitate cu litera (c).

Pentru evaluarea respectivă, autoritățile competente se bazează atât pe perioada menționată la articolul 325bc alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cât și pe perioada de criză financiară menționată la articolul 325bc alineatul (2) litera (c) din regulamentul respectiv.

(6) Autoritățile competente evaluează dacă toate tehnicile utilizate de instituție pentru a construi o curbă, inclusiv tehnicile de interpolare și extrapolare, sunt solide. În cazul în care o parte a curbei este obținută prin extrapolarea celor două puncte exterioare ale acesteia, autoritățile competente verifică dacă volatilitatea randamentelor observată pe piață pentru partea extrapolată a curbei nu diferă în mod semnificativ de cea care rezultă din extrapolare. În acest scop, autoritățile competente pot aplica metodele de evaluare menționate la alineatele (3) și (5) prin selectarea unui punct de pe curba obținută prin extrapolare atunci când aplică litera (b) de la alineatele respective.

Articolul 30

Evaluarea suprafețelor de volatilitate implicită

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a cerințelor prevăzute la articolul 325bh alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește reflectarea riscului vega pentru orice categorie generală de factori de risc, autoritățile competente:

(a) solicită instituției să furnizeze o listă a tuturor suprafețelor de volatilitate în raport cu care este sensibil portofoliul instituției;

(b) solicită instituției să furnizeze o analiză de sensibilitate a portofoliului său pentru fiecare dintre suprafețele menționate la litera (a);

(c) verifică, pe baza informațiilor menționate la literele (a) și (b), dacă orice risc semnificativ aferent bazei dintre oricare două suprafețe date este reflectat implicit fie prin faptul că două suprafețe sunt modelate direct, fie prin faptul că este modelată o suprafață aferentă bazei care reprezintă diferența dintre cele două curbe;

(d) verifică, în ceea ce privește suprafețele de volatilitate ale căror puncte sunt factori de risc, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, dacă:

(i) politicile interne ale instituției au stabilit criterii pentru a decide cu privire la numărul de factori de risc care trebuie utilizați pentru modelarea unei suprafețe și dacă aceste criterii au la bază lichiditatea și importanța semnificativă a pozițiilor expuse la suprafața respectivă;

(ii) criteriile menționate la punctul (i) sunt însoțite de o analiză care arată că numărul de factori de risc utilizați permite o reprezentare cuprinzătoare a riscului pe întreaga suprafață;

(e) verifică, în ceea ce privește suprafețele care au fost modelate cu ajutorul parametrilor funcționali, astfel cum se menționează la articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, dacă politicile interne ale instituției includ o analiză care arată că aplicarea șocurilor asupra parametrilor funcționali permite o reprezentare cuprinzătoare a riscului pe întreaga suprafață;

(f) evaluează dacă tehnicile de interpolare și extrapolare utilizate de instituție pentru a construi o suprafață sunt solide și, în cazul în care o parte a suprafeței este obținută prin extrapolarea celor două puncte exterioare ale acesteia, verifică dacă volatilitatea randamentelor observată pe piață pentru partea extrapolată a suprafeței nu diferă în mod semnificativ de cea care rezultă din extrapolare.

În sensul literei (a), instituția specifică, pentru fiecare dintre suprafețele menționate la litera respectivă, dacă aceasta este modelată în întregime direct sau dacă este modelată ca sumă a unei suprafețe de bază și a unei suprafețe aferente bazei.

În sensul literei (d) punctul (ii), autoritățile competente își pot completa evaluarea, după caz, utilizând metoda de evaluare menționată la alineatul (2).

În sensul literei (e), autoritățile competente își pot completa evaluarea, după caz, utilizând metoda de evaluare menționată la alineatul (3).

În sensul literei (f), autoritățile competente pot aplica metoda de evaluare menționată la alineatele (2) și (3) prin selectarea unui punct de pe suprafața obținută prin extrapolare atunci când aplică litera (b) de la alineatele respective.

(2) În sensul alineatului (1) litera (d) punctul (ii), autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să aplice scenarii ale șocurilor viitoare asupra factorilor de risc ai suprafeței, astfel cum s-a stabilit în modelul intern de măsurare a riscurilor;

(b) solicita instituției să determine volatilitatea unui punct al suprafeței care nu este un factor de risc;

(c) solicita instituției să obțină volatilitatea observată a punctului de pe suprafață menționat la litera (b);

(d) compara volatilitatea obținută în conformitate cu litera (b) cu volatilitatea observată obținută în conformitate cu litera (c).

Pentru evaluarea menționată la alineatul (1) litera (d) punctul (ii), autoritățile competente se bazează atât pe perioada menționată la articolul 325bc alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cât și pe perioada de criză financiară menționată la articolul 325bc alineatul (2) litera (c) din regulamentul respectiv.

(3) În sensul alineatului (1) litera (e), autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să aplice scenarii ale șocurilor viitoare asupra parametrilor funcționali, astfel cum s-a stabilit în modelul intern de măsurare a riscurilor;

(b) solicita instituției să determine volatilitatea unui punct al suprafeței;

(c) solicita instituției să obțină volatilitatea observată a punctului de pe suprafață menționat la litera (b);

(d) compara volatilitatea obținută în conformitate cu litera (b) cu volatilitatea observată obținută în conformitate cu litera (c).

Pentru evaluarea menționată la alineatul (1) litera (e), autoritățile competente se bazează atât pe perioada menționată la articolul 325bc alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cât și pe perioada de criză financiară menționată la articolul 325bc alineatul (2) litera (c) din regulamentul respectiv.

Articolul 31

Evaluarea factorilor de risc de corelație

Atunci când evaluează dacă modelul intern de măsurare a riscurilor al unei instituții reflectă riscul de corelație, astfel cum se prevede la articolul 325bh alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente verifică dacă, pentru opțiunile cu mai multe instrumente suport și pentru oricare alte produse a căror valoare de la sfârșitul zilei este determinată prin intermediul unui parametru de corelație implicit, modelul intern de măsurare a riscurilor include un factor de risc care reflectă riscul modificărilor parametrului de corelație.

Autoritatea competentă poate identifica opțiuni și produse pe baza unui parametru de corelație implicit utilizând informațiile raportate în conformitate cu articolul 23 din prezentul regulament și identificând factorii care sunt parametri de corelație.

Subsecțiunea 2

Evaluarea proprietăților factorilor de risc

Articolul 32

Evaluarea gradului în care pot fi modelați factorii de risc

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a articolului 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind gradul în care pot fi modelați factorii de risc, autoritățile competente verifică dacă politicile interne ale instituției menționate la litera respectivă îndeplinesc toate condițiile următoare:

(a) politicile interne acoperă aspectele menționate la articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060 în legătură cu toate documentele;

(b) politicile interne impun întocmirea unui inventar actualizat care să specifice, pentru fiecare factor de risc, următoarele:

(i) descrierea factorului de risc;

(ii) dacă factorul de risc este modelabil în urma evaluării gradului în care poate fi modelat menționate la articolul 325be din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dacă factorul de risc și-a schimbat vreodată statutul în ceea ce privește gradul în care poate fi modelat în anul precedent;

(iii) perioada de 12 luni utilizată pentru evaluarea gradului în care poate fi modelat factorul de risc;

(iv) dacă factorul de risc este un factor sistematic de risc de credit sau de devalorizare a titlurilor de capital, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(v) dacă factorul de risc este un punct al unei curbe, al unei suprafețe sau al unui cub, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, banda utilizată pentru evaluarea gradului în care poate fi modelat factorul de risc respectiv și rezultatele evaluării gradului în care poate fi modelată banda respectivă;

(vi) dacă factorul de risc este un parametru funcțional utilizat pentru a reprezenta o curbă, o suprafață sau un cub, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, și:

1. setul de puncte ale curbei, suprafeței sau cubului care au fost utilizate pentru calibrarea funcției parametrice, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

2. setul de benzi și gradul în care acestea pot fi modelate, astfel cum rezultă din aplicarea etapelor menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

3. setul de puncte ale curbei, suprafeței sau cubului care au fost utilizate pentru calibrarea parametrului funcțional, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(vii) numărul de prețuri verificabile care sunt reprezentative pentru factorul de risc în perioada luată în considerare pentru evaluarea gradului în care poate fi modelat;

(viii) dacă există perioade de 90 de zile cu mai puțin de patru prețuri verificabile și reprezentative;

(c) politicile interne stabilesc:

(i) criteriile de identificare a factorilor de risc pentru care instituția aplică perioada decalată menționată la articolul 1 alineatul (2) și la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(ii) criterii pentru a stabili dacă factorii de risc trebuie considerați a fi de același tip, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din regulamentul respectiv;

(d) politicile interne prevăd criterii pentru a stabili dacă evaluarea gradului în care poate fi modelată o curbă, o suprafață sau un cub se efectuează utilizând benzi standard predefinite, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, sau prin stabilirea de către instituție a propriilor benzi, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul delegat respectiv;

(e) politicile interne prezintă motivele care stau la baza alegerii, în cazul în care benzile standard predefinite menționate la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060 sunt subdivizate în benzi mai mici în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

În sensul literei (b) punctele (vii) și (viii), în cazul în care instituția efectuează evaluarea gradului în care poate fi modelat un factor de risc prin evaluarea mai întâi a gradului în care poate fi evaluat un set de benzi, autoritățile competente verifică dacă numărul de prețuri verificabile și reprezentative sunt specificate la nivelul fiecăreia dintre benzile respective.

(2) Atunci când evaluează dacă modelul intern de măsurare a riscurilor al instituției este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește evaluarea gradului în care pot fi modelați factorii de risc care sunt evaluați ca fiind modelabili în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, autoritățile competente:

(a) verifică, în ceea ce privește rezultatele evaluării gradului de modelare:

(i) utilizând inventarul menționat la alineatul (1) litera (b), dacă factorii de risc respectivi îndeplinesc oricare dintre cele două criterii menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(ii) după caz, utilizând inventarul menționat la alineatul (1) litera (b), dacă perioada utilizată pentru evaluarea gradului de modelare este în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(b) în ceea ce privește cerințele în baza cărora se determină dacă un preț este verificabil, astfel cum se menționează la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060:

(i) verifică dacă:

1. sistemele și politicile interne ale instituției, precum și acordurile sale contractuale cu furnizorii terți asigură îndeplinirea condițiilor menționate la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

2. există prețuri care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060 care sunt considerate verificabile;

(ii) în urma examinării rapoartelor de audit, verifică dacă auditul independent menționat la articolul 2 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060 este solid și vizează toate aspectele menționate la alineatul respectiv;

(iii) după caz, examinează acordurile contractuale menționate la articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(c) în ceea ce privește cerințele în baza cărora se determină dacă un preț verificabil este reprezentativ pentru un factor de risc, astfel cum se menționează la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, verifică dacă procesul de punere în corespondență și criteriile utilizate pentru a determina reprezentativitatea unui preț pentru un factor de risc, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (1) litera (d) din regulamentul delegat respectiv, sunt solide.

În sensul literei (a) punctul (ii), autoritățile competente verifică dacă criteriile menționate la alineatul (1) litera (c), pentru a identifica dacă factorii de risc sunt de același tip, sunt solide și, utilizând inventarul menționat la alineatul (1) litera (b), verifică dacă respectivele criterii sunt aplicate corect.

În sensul literei (b) punctul (i), autoritățile competente aplică metoda de evaluare menționată la alineatul (5).

În sensul literei (c), autoritățile competente aplică metoda de evaluare menționată la alineatul (6).

(3) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește evaluarea gradului în care pot fi modelați factorii de risc care aparțin unei curbe, unei suprafețe sau unui cub și care sunt evaluați ca fiind modelabili în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, autoritățile competente:

(a) în ceea ce privește rezultatele evaluării gradului de modelare:

(i) utilizând inventarul menționat la alineatul (1) litera (b), verifică dacă stabilirea benzilor pentru curbe, suprafețe și cuburi respectă condițiile menționate la articolul 5 alineatul (2) sau la articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060 și dacă instituția aplică în mod corect criteriile menționate la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol pentru a selecta abordarea privind stabilirea benzilor;

(ii) în cazul în care instituția utilizează setul de benzi standard predefinite menționat la articolul 5 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, verifică dacă orice conversie a benzilor într-o convenție standard de piață diferită este adecvată;

(iii) utilizând inventarul menționat la alineatul (1) litera (b), verifică dacă benzile evaluate ca fiind modelabile îndeplinesc oricare dintre cele două condiții menționate la articolul 4 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(iv) utilizând inventarul menționat la alineatul (1) litera (b), verifică dacă perioada utilizată pentru evaluarea gradului de modelare este aceeași pentru toate benzile unei anumite curbe, a unei anumite suprafețe sau a unui anumit cub;

(b) în ceea ce privește cerințele în baza cărora se determină dacă un preț este verificabil, astfel cum se menționează la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060:

(i) în urma examinării sistemelor și a politicilor interne ale instituției, precum și a acordurilor sale contractuale cu furnizorii terți, se asigură că:

1. sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

2. niciun preț care îndeplinește condițiile menționate la articolul 2 alineatul (2) din respectivul regulament delegat nu este considerat verificabil;

(ii) în urma examinării rapoartelor de audit, verifică dacă auditul independent sub incidența căruia intră furnizorii terți este solid și vizează toate aspectele menționate la articolul 2 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(iii) după caz, examinează acordurile contractuale dintre instituție și furnizorii terți menționate la articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(c) în ceea ce privește cerințele pentru alocarea unui preț verificabil unei benzi, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, verifică dacă procesul de punere în corespondență și criteriile menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (d) din regulamentul respectiv utilizate pentru a stabili dacă un preț este reprezentativ pentru un punct din bandă sunt solide;

(d) în ceea ce privește posibilitatea de a realoca un preț verificabil al unei benzi unei benzi adiacente în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, verifică:

(i) dacă abordarea documentată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (f) din regulamentul respectiv utilizată de instituție pentru a efectua o astfel de realocare este adecvată;

(ii) modul în care instituția se asigură că sunt îndeplinite condițiile în care este permisă realocarea în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060.

În sensul literei (b) punctul (i), autoritățile competente aplică metoda de evaluare menționată la alineatul (5).

În sensul literei (c), autoritățile competente aplică metoda de evaluare menționată la alineatul (7).

(4) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește evaluarea gradului în care pot fi modelați factorii de risc care sunt evaluați ca fiind modelabili în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, autoritățile competente:

(a) în ceea ce privește rezultatele evaluării gradului de modelare:

(i) utilizând inventarul menționat la alineatul (1) litera (b), verifică dacă benzile curbei, ale suprafeței sau ale cubului modelate cu ajutorul unei funcții parametrice care sunt evaluate ca fiind modelabile îndeplinesc oricare dintre cele două condiții menționate la articolul 4 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(ii) utilizând inventarul menționat la alineatul (1) litera (b), verifică dacă:

1. instituția utilizează abordarea privind stabilirea benzilor prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

2. orice conversie a benzilor într-o convenție standard de piață diferită în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (d) din regulamentul respectiv este adecvată;

(iii) utilizând inventarul menționat la alineatul (1) litera (b), verifică dacă instituția evaluează parametrul funcțional ca fiind modelabil numai în cazul în care toate punctele curbei, ale suprafeței sau ale cubului care sunt utilizate pentru calibrarea respectivului parametru funcțional aparțin unor benzi care sunt modelabile;

(b) în ceea ce privește cerințele în baza cărora se determină dacă un preț este verificabil, astfel cum se menționează la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060:

(i) verifică dacă:

1. sistemele și politicile interne ale instituției, precum și acordurile sale contractuale cu furnizorii terți asigură îndeplinirea condițiilor menționate la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

2. nu există prețuri care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060 care sunt considerate verificabile;

(ii) în urma examinării rapoartelor de audit, verifică dacă auditul independent sub incidența căruia intră furnizorii terți este solid și vizează toate aspectele menționate la articolul 2 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(iii) după caz, examinează acordurile contractuale dintre instituție și furnizorii terți menționate la articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(c) în ceea ce privește cerințele pentru alocarea unui preț verificabil unei benzi, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, verifică dacă procesul de punere în corespondență și criteriile menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (d) din regulamentul respectiv utilizate pentru a stabili dacă un preț este reprezentativ pentru un punct din bandă sunt solide;

(d) în ceea ce privește posibilitatea de a realoca un preț verificabil al unei benzi unei benzi adiacente în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, verifică:

(i) dacă abordarea documentată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (f) din regulamentul respectiv utilizată de instituție pentru a efectua o astfel de realocare este adecvată;

(ii) modul în care instituția se asigură că sunt îndeplinite condițiile în care este permisă realocarea în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060.

În sensul literei (b) punctul (i), autoritățile competente aplică metoda de evaluare menționată la alineatul (5).

În sensul literei (c), autoritățile competente aplică metoda de evaluare menționată la alineatul (7).

(5) În sensul alineatului (2) litera (b) punctul (i), al alineatului (3) litera (b) punctul (i) și al alineatului (4) litera (b) punctul (i), autoritățile competente aplică următoarea metodă de evaluare:

(a) solicită instituției să furnizeze un eșantion de factori de risc și benzi, împreună cu prețurile corespunzătoare verificabile și reprezentative, inclusiv:

(i) factorii de risc și benzile care abia au îndeplinit condițiile pentru a fi evaluați ca modelabili;

(ii) factorii de risc și benzile care și-au schimbat statutul în ceea ce privește gradul în care pot fi modelați în cursul anului precedent;

(iii) după caz, factorii de risc și benzile pentru care se obțin prețuri verificabile numai de către instituție, numai de către furnizorii terți și atât de către instituție, cât și de către furnizorii terți;

(b) solicită instituției să justifice, pentru prețurile menționate la litera (a) de la prezentul alineat, care dintre condițiile menționate la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060 sunt îndeplinite și verifică următoarele:

(i) în cazul în care este îndeplinită condiția prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, modul în care instituția a evaluat că tranzacția a fost încheiată în condiții de concurență deplină;

(ii) în cazul în care este îndeplinită condiția prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, modul în care instituția sau furnizorul terț a evaluat că tranzacția a fost încheiată în condiții de concurență deplină;

(iii) în cazul în care este îndeplinită condiția prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, modul în care instituția sau furnizorul terț a identificat atât cotația de cumpărare, cât și cotația de vânzare;

(c) pentru prețurile verificabile menționate la litera (a), autoritățile competente verifică:

(i) dacă prețul nu reprezintă o tranzacție sau o cotație de cumpărare și de vânzare între două entități din același grup, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, și dacă abordarea utilizată de instituție sau de furnizorul terț pentru a concluziona că respectivele două entități nu aparțin aceluiași grup este solidă;

(ii) modul în care instituția sau furnizorul terț a concluzionat că volumul tranzacției sau al cotației ferme asociate prețului verificabil nu este neglijabil, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, și dacă indicatorii utilizați pentru a evalua caracterul neglijabil sunt solizi;

(iii) în cazul în care prețul verificabil se referă la cotațiile ferme menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060:

1. modul în care instituția sau furnizorul terț a concluzionat că marja dintre prețul de cumpărare și cel de vânzare nu se abate în mod substanțial de la condițiile de piață aplicabile, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (2) litera (c) din regulamentul respectiv;

2. dacă indicatorii utilizați pentru evaluarea unei astfel de abateri potențiale sunt solizi;

(iv) dacă se poate considera că unele dintre aceste prețuri îndeplinesc condițiile menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (b) sau la articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, deoarece sunt caracterizate de un volum neobișnuit de scăzut sau de o marjă între prețul de cumpărare și cel de vânzare neobișnuit de mare;

(v) dacă instituția sau furnizorul terț a identificat un fus orar care este utilizat în mod consecvent pentru toate sursele de date pentru a identifica data de observare a prețului verificabil, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060.

În sensul prezentului alineat, autoritățile competente solicită instituțiilor sau furnizorilor terți, după caz, să le furnizeze toate informațiile de care au nevoie pentru a efectua evaluarea respectivă în mod cuprinzător, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060.

(6) În sensul alineatului (2) litera (c), autoritățile competente:

(a) solicită unei instituții să furnizeze un eșantion de factori de risc, precum și prețurile verificabile și reprezentative corespunzătoare utilizate pentru a evalua condițiile menționate la articolul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(b) verifică dacă, în cazul în care, pentru factorul de risc, există mai multe prețuri verificabile la o anumită dată de observare, se ia în considerare doar unul singur atunci când se evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(c) pentru factorii de risc din eșantionul menționat la litera (a) care nu sunt factori de risc sistematic de credit sau de devalorizare a titlurilor de capital care reflectă variațiile la nivelul întregii piețe, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, verifică dacă:

(i) factorul de risc este un determinant puternic al prețului considerat reprezentativ;

(ii) metoda utilizată de instituție pentru a concluziona că există o relație strânsă între factorul de risc și prețul respectiv este solidă;

(iii) metodologia utilizată de instituție pentru a extrage valoarea factorului de risc din prețul respectiv este solidă;

(d) pentru factorii de risc din eșantionul menționat la litera (a) care sunt factori de risc sistematic de credit sau de devalorizare a titlurilor de capital care reflectă variațiile la nivelul întregii piețe, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060, verifică dacă prețurile verificabile utilizate sunt reprezentative pentru atributele factorilor de risc sistematic.

În sensul literei (a), eșantionul de factori de risc include, printre altele, factorii de risc care abia au îndeplinit condițiile pentru a fi evaluați ca modelabili și factorii de risc care și-au schimbat statutul în ceea ce privește gradul în care pot fi modelați în cursul anului precedent. După caz, eșantionul respectiv include factorii de risc pentru care se obțin prețuri verificabile numai de către instituție, numai de către furnizorii terți și atât de către instituție, cât și de către furnizorii terți.

(7) În sensul alineatului (3) litera (c) și al alineatului (4) litera (c), autoritățile competente:

(a) solicită instituției să furnizeze un eșantion de benzi referitoare la un set de curbe, suprafețe sau cuburi, precum și prețurile verificabile și reprezentative corespunzătoare;

(b) pentru prețurile verificabile menționate la litera (a), verifică, pentru benzile pentru care există mai multe prețuri verificabile la o anumită dată de observare, dacă se ia în considerare un singur preț verificabil pentru fiecare dată atunci când se evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2060;

(c) pentru prețurile verificabile menționate la litera (a), evaluează dacă metodologia utilizată de instituție pentru a pune în corespondență un preț verificabil cu o anumită bandă este adecvată.

În sensul literei (a), eșantionul de benzi include, printre altele, benzile care abia au îndeplinit condițiile pentru a fi evaluate ca modelabile și benzile care și-au schimbat statutul în ceea ce privește gradul în care pot fi modelate în cursul anului precedent. După caz, eșantionul respectiv include benzile pentru care se obțin prețuri verificabile numai de către instituție, numai de către furnizorii terți și atât de către instituție, cât și de către furnizorii terți.

În sensul literei (c), autoritatea competentă verifică dacă:

(a) punctele unei benzi sunt determinanți puternici ai prețului considerat reprezentativ;

(b) metoda utilizată de instituție pentru a concluziona că există o relație strânsă între orice punct al benzii în cauză și prețul respectiv este solidă;

(c) metodologia utilizată de instituție pentru a extrage valoarea punctului respectiv al benzii în cauză din prețul respectiv este solidă.

Articolul 33

Evaluarea orizontului de lichiditate al factorilor de risc

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a articolului 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind orizontul de lichiditate al factorilor de risc, autoritățile competente verifică dacă politicile interne menționate la litera respectivă impun elaborarea unui inventar actualizat care să specifice, pentru fiecare factor de risc, următoarele:

(a) descrierea factorului de risc;

(b) dacă factorul de risc este modelabil în urma evaluării gradului în care poate fi modelat menționate la articolul 325be din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și, în cazul în care factorul de risc este modelabil, dacă factorul de risc respectiv este inclus în subsetul de factori de risc modelabili menționat la articolul 325bc alineatul (2) litera (a) din regulamentul respectiv;

(c) o descriere simplă a datelor de intrare utilizate pentru marcarea factorului de risc;

(d) orizontul de lichiditate atribuit factorului de risc, astfel cum se prevede la articolul 325bd alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(e) dacă natura factorului de risc nu corespunde niciunei categorii generale de factori de risc, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2058;

(f) dacă natura riscului reflectat de factorul de risc și datele de intrare utilizate pentru factorul de risc respectiv corespund unor factori de risc care s-ar putea încadra în mai multe categorii generale de factori de risc sau într-o subcategorie generală de factori de risc, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2058;

(g) în cazul în care este utilizată pentru a modela un indice omogen, dacă metodologia menționată la articolul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2058 sau metodologia menționată la articolul 2 din regulamentul respectiv a fost utilizată pentru a încadra factorul de risc în categoria și subcategoria generale adecvate de factori de risc din tabelul 2 de la articolul 325bd din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Atunci când evaluează dacă modelul intern al instituției este implementat cu integritate în conformitate cu articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind orizontul de lichiditate al factorilor de risc, autoritățile competente verifică dacă:

(a) utilizându-se elementele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol:

(i) există coerență între natura factorilor de risc, datele de intrare utilizate pentru factorii de risc și categoria și subcategoria generale de factori de risc din tabelul 2 de la articolul 325bd din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital și de risc de credit care reflectă o componentă sistematică au făcut obiectul tratamentului menționat la articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2058, atunci când factorii de risc respectivi sunt calibrați utilizând date de intrare aferente unor categorii sau subcategorii generale de factori de risc diferite;

(iii) factorii de risc aferent bazei care reprezintă diferența dintre doi factori de risc care, dacă ar fi modelați direct de instituție, în locul bazei, ar fi încadrați în două subcategorii diferite, fac obiectul tratamentului menționat la articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2058;

(iv) în cazul în care un factor de risc nu se numără printre factorii de risc menționați la articolele 3 și 4 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2058, iar factorul de risc respectiv nu este legat fără echivoc de una dintre subcategoriile generale de risc menționate în tabelul 2 de la articolul 325bd din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, factorul de risc respectiv este încadrat în subcategoria „Altele” a categoriei corespunzătoare;

(v) factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital recunoscute drept titluri de capital cu capitalizare de piață ridicată îndeplinesc una dintre condițiile menționate la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2058;

(b) instituția dispune de criterii obiective de identificare a situațiilor în care un factor de risc de marjă de credit se referă la o categorie *investment grade* sau la o poziție cu randament ridicat;

(c) în cazul în care instituția aplică derogarea prevăzută la articolul 325bd alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește utilizarea orizonturilor de lichiditate mai lungi la calcularea măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din regulamentul respectiv și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din regulamentul respectiv, instituția face distincție între pozițiile care aparțin birourilor de tranzacționare pentru care se utilizează derogarea și cele care aparțin birourilor de tranzacționare pentru care nu se utilizează derogarea;

(d) în cadrul verificării lunare menționate la articolul 325bd alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituția verifică dacă:

(i) în urma unei modificări a capitalizării titlurilor de capital sau a componentelor indicilor menționați la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2058, a avut loc o modificare a subcategoriei corespunzătoare pentru un factor de risc de devalorizare a titlurilor de capital;

(ii) ca urmare a migrației sau a altor evenimente legate de calitatea creditului, a avut loc o modificare a subcategoriei corespunzătoare pentru un factor de risc de marjă de credit;

(e) o singură monedă este considerată națională în scopul încadrării unui factor de risc în categoria generală „Rata dobânzii" și în subcategoria „Cele mai lichide monede și moneda națională" din tabelul 2 de la articolul 325bd din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În sensul literei (c), autoritățile competente se concentrează asupra factorilor de risc care aparțin subcategoriei care face obiectul derogării și care sunt prezenți atât la birourile de tranzacționare pentru care se utilizează derogarea, cât și la birourile de tranzacționare pentru care nu se utilizează derogarea.

(3) În sensul alineatului (2) litera (a), autoritățile competente pot solicita instituției să identifice factorii de risc într-un eșantion de instrumente financiare sau mărfuri și pot efectua evaluarea ținând seama de natura instrumentelor financiare care prezintă factorii de risc. Atunci când solicită acest eșantion, autoritățile competente se concentrează asupra instrumentelor financiare sau a mărfurilor care cuprind o gamă suficient de largă de tipuri de factori de risc pentru a asigura o evaluare cuprinzătoare.

(4) În sensul alineatului (2) litera (d) de la prezentul articol, autoritățile competente pot solicita instituției să furnizeze factorii de risc care au făcut obiectul unei modificări a subcategoriei și pot verifica dacă, în urma verificării lunare, măsura valorii la risc condiționate menționată la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și măsura riscurilor pentru scenarii de criză menționată la articolul 325bk din regulamentul respectiv au reflectat modificările orizontului de lichiditate.

SECȚIUNEA 3

Evaluarea substituenților și a calității datelor

Articolul 34

Evaluarea substituenților

(1) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește cerințele privind utilizarea substituenților, autoritățile competente verifică dacă:

(a) instituția a stabilit, în cadrul politicilor interne menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, criterii care evidențiază:

(i) situația în care se utilizează un substituent pentru un factor de risc;

(ii) modul în care s-ar utiliza un substituent pentru un factor de risc dacă acesta ar face obiectul unei abordări care implică substituenți.

(b) politicile interne menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 vizează toate abordările care implică substituenți utilizate de instituție, inclusiv, în cazul în care se apelează la acestea:

(i) modelele de factori;

(ii) aproximările beta;

(iii) punerea în corespondență a factorilor de risc cu criterii de referință, inclusiv cu denumiri reprezentative pentru sector și regiune sau indici;

(c) pentru factorii de risc nemodelabili, există motive clare pentru utilizarea unei abordări care implică substituenți, chiar dacă numărul de randamente N din seriile de timp pentru factorul de risc care rezultă din articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 ar permite utilizarea metodei istorice sau a metodei sigma asimetrice menționate la articolul 8 și, respectiv, la articolul 9 din regulamentul delegat respectiv;

(d) abordarea utilizată pentru a substitui factorul de risc este adecvată și asigură, astfel cum se prevede la articolul 325bh alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o calibrare prudentă a scenariilor șocurilor viitoare pentru factorii de risc modelabili și a scenariilor extreme ale șocurilor viitoare pentru factorii de risc nemodelabili;

(e) pentru factorii de risc pentru care se utilizează date indirecte numai pentru perioade specifice din seriile de timp, nu există salturi anormale între părțile din seriile de timp pentru care se utilizează substituenți și părțile din seriile de timp pentru care nu se utilizează substituenți.

(2) În sensul alineatului (1) litera (c), pe baza unui eșantion de factori de risc pentru care se utilizează substituenți, autoritățile competente verifică dacă:

(a) abordarea care implică substituenți utilizată pentru acești factori de risc este abordarea descrisă în politicile interne menționate la alineatul (1) litera (a), iar substituentul utilizat este semnificativ din punct de vedere economic;

(b) riscul aferent bazei dintre factorul de risc respectiv, astfel cum este cuantificat cu ajutorul substituenților, și alți factori de risc este reflectat în mod corespunzător, inclusiv în cazul în care factori de risc diferiți sunt cuantificați cu ajutorul substituenților prin încadrarea lor în același factor de risc;

(c) nu există cazuri în care, ca urmare a utilizării substituentului, riscul specific să nu fie reflectat în mod corespunzător.

Atunci când aplică metoda de evaluare respectivă, autoritățile competente aleg un eșantion de factori de risc care reflectă o varietate de abordări care implică substituenți, inclusiv, în cazul în care se apelează la acestea, modele de factori, aproximări beta și punerea în corespondență a factorilor de risc cu criterii de referință, inclusiv cu denumiri reprezentative pentru sector și regiune sau indici.

(3) În sensul alineatului (1) litera (c), pe un eșantion de factori de risc pentru care, în ceea ce privește datele din ultimele 12 luni, s-au utilizat substituenți, autoritățile competente:

(a) solicită instituției să furnizeze seriile de timp ale factorilor de risc pentru care s-au utilizat substituenți, astfel cum sunt utilizate în modelul intern de măsurare a riscurilor, și seriile de timp ale factorilor de evaluare corespunzători, astfel cum sunt utilizate în procesul de evaluare la sfârșitul zilei;

(b) se asigură că volatilitățile celor două serii de timp menționate la litera (a) nu diferă substanțial;

(c) verifică dacă cele două serii de timp se află în strânsă corelare.

Atunci când aplică metoda de evaluare respectivă, autoritățile competente aleg un eșantion de factori de risc care reflectă o varietate de abordări care implică substituenți, inclusiv, în cazul în care se apelează la acestea, modele de factori, aproximări beta și punerea în corespondență a factorilor de risc cu criterii de referință, inclusiv cu denumiri reprezentative pentru un anumit sector și o anumită regiune sau indici.

(4) În sensul alineatului (1) litera (c), pentru a testa caracterul prudent al abordărilor care implică substituenți, autoritățile competente selectează un eșantion de abordări și parcurg, pentru fiecare abordare care implică substituenți, toate etapele următoare, în următoarea ordine:

(a) solicită instituției să furnizeze seriile de timp ale unui eșantion de factori de risc pentru care nu se utilizează substituenți și care, în cazul în care s-ar utiliza substituenți, ar urma abordarea care implică substituenți evaluată;

(b) solicită instituției să furnizeze seriile de timp care ar fi utilizate prin aplicarea abordării care implică substituenți evaluate la seriile de timp ale factorilor de risc menționate la litera (a);

(c) pentru ambele serii de timp, obține volatilitățile factorilor de risc în perioada de criză și în ultima perioadă de 12 luni și verifică dacă volatilitatea care rezultă din seriile de timp pentru care se utilizează substituenți menționate la litera (b) nu subestimează volatilitatea rezultată din seriile de timp menționate la litera (a).

Atunci când aplică metoda de evaluare respectivă, autoritățile competente aleg un eșantion de factori de risc care reflectă o varietate de abordări care implică substituenți, inclusiv, în cazul în care se apelează la acestea, modele de factori, aproximări beta și punerea în corespondență a factorilor de risc cu criterii de referință, inclusiv cu denumiri reprezentative pentru un anumit sector și o anumită regiune sau indici.

(5) În sensul alineatului (1) litera (c), pe un eșantion de factori de risc nemodelabili pentru care s-au utilizat date indirecte în perioada de criză, în pofida faptului că numărul de randamente N din seriile de timp pentru factorul de risc care rezultă din articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 ar permite utilizarea metodei istorice sau a metodei sigma asimetrice menționate la articolul 8 și, respectiv, la articolul 9 din regulamentul delegat respectiv, autoritățile competente:

(a) solicită instituției să furnizeze seriile de timp inițiale pentru factorii de risc înainte de a fi utilizată orice abordare care implică substituenți;

(b) solicită instituției să furnizeze seriile de timp utilizate pentru factorii de risc pentru care se utilizează substituenți;

(c) compară șocurile calibrate în sens ascendent și șocurile calibrate în sens descendent care rezultă din aplicarea articolelor 8 și 9 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 cu seriile de timp menționate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat și verifică că șocurile care rezultă din seriile de timp pentru care se utilizează substituenți nu sunt în mod sistematic mai puțin prudente decât șocurile obținute prin utilizarea seriilor de timp inițiale.

Atunci când aplică metoda de evaluare respectivă, autoritățile competente aleg un eșantion de factori de risc care reflectă o varietate de abordări care implică substituenți, inclusiv, în cazul în care se apelează la acestea, modele de factori, aproximări beta și punerea în corespondență a factorilor de risc cu criterii de referință, inclusiv cu denumiri reprezentative pentru sector și regiune sau indici.

Articolul 35

Evaluarea calității datelor

(1) Atunci când evaluează dacă standardele cu privire la date ale unei instituții respectă standardele minime pentru a se considera că modelul intern de măsurare a riscurilor are o acuratețe rezonabilă în măsurarea riscurilor, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente se asigură că:

(a) în cadrul politicilor sale interne, instituția documentează orice metodologie utilizată pentru completarea seriilor de timp cu punctele de date lipsă și dacă o astfel de documentație conține o analiză solidă care arată că metodologiile respective nu afectează volatilitățile și corelațiile factorilor de risc;

(b) instituția a stabilit criterii obiective care descriu metodologia utilizată pentru completarea seriilor de timp, în cazul în care sunt disponibile mai multe metodologii, și a documentat criteriile respective în politicile sale interne;

(c) în cadrul politicilor sale interne, instituția a stabilit procesul care trebuie urmat ori de câte ori se modifică valorile dintr-o serie de timp și dacă acest proces include documentarea modificărilor efectuate;

(d) instituția nu efectuează filtrarea datelor, inclusiv prin stabilirea unui prag minim, plafonare și excluderea valorilor aberante, cu excepția cazului în care instituția este în măsură să demonstreze că punctul de date exclus se referă la date eronate sau caduce, iar instituția documentează o astfel de excludere;

(e) instituția efectuează verificări periodice ale calității asupra seriilor de timp utilizate pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate și documentează aceste verificări și rezultatele corespunzătoare;

(f) instituția analizează, în cadrul verificărilor menționate la litera (e), efectul pe care datele lipsă sau înlocuite și metodologia utilizată pentru a obține seriile de timp le au asupra volatilităților și corelațiilor factorilor de risc;

(g) calitatea datelor seriilor de timp utilizate de instituție este adecvată.

În sensul literei (e), autoritățile competente verifică dacă instituția monitorizează, în cadrul verificărilor menționate la litera respectivă, pentru fiecare serie de timp:

(a) numărul de zile pentru care lipseau inițial puncte de date și care au fost completate ulterior utilizând o anumită metodologie;

(b) numărul de zile pentru care erau disponibile inițial puncte de date și care au fost înlocuite utilizând o anumită metodologie;

(c) numărul de zile fără modificări zilnice;

(d) numărul maxim de zile consecutive fără modificări zilnice.

(2) În sensul alineatului (1) litera (g), autoritățile competente:

(a) solicită instituției să furnizeze o prezentare generală a seriilor lor de timp utilizate în PES_t^{RS}, PES_t^{RC}, PES_t^{FC}, $PES_t^{RS,\,i}$, $PES_t^{RC,\,i}$ și $PES_t^{FC,\,i}$, astfel cum se menționează la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și la calcularea măsurilor riscurilor pentru scenarii de criză, astfel cum se menționează la articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, și să includă în prezentarea generală respectivă, pentru fiecare serie de timp utilizată:

(i) numărul total de zile din perioada istorică de observare utilizată pentru a calcula PES_t^{RS}, PES_t^{RC}, PES_t^{FC}, $PES_t^{RS,\,i}$, $PES_t^{RC,\,i}$ și $PES_t^{FC,\,i}$, astfel cum se menționează la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și măsurile riscurilor pentru scenarii de criză, astfel cum se menționează la articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(ii) numărul de zile cu date lipsă din seriile de timp înainte ca instituția să introducă orice ajustare;

(iii) numărul de zile fără nicio modificare zilnică a seriilor de timp înainte ca instituția să introducă vreo ajustare;

(iv) numărul maxim de zile consecutive fără nicio modificare zilnică a seriilor de timp înainte ca instituția să introducă vreo ajustare;

(v) numărul de zile pentru care erau disponibile inițial date în seriile de timp, pe care însă instituția le-a exclus sau le-a modificat înainte de a fi utilizate la calcularea PES_t^{RS}, PES_t^{RC}, PES_t^{FC}, $PES_t^{RS,\,i}$, $PES_t^{RC,\,i}$ și $PES_t^{FC,\,i}$, astfel cum se menționează la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și a măsurilor riscurilor pentru scenarii de criză, astfel cum se menționează la articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(b) pe baza prezentării generale menționate la litera (a), identifică acele serii de timp utilizate pentru factorii de risc care pot fi afectate de calitatea scăzută a datelor;

(c) pe baza prezentării generale menționate la litera (a), selectează un eșantion de serii de timp care sunt caracterizate de un număr ridicat de puncte de date care lipseau inițial și parcurg următoarele etape, în următoarea ordine:

(i) solicită instituției să furnizeze seriile de timp numai cu punctele de date inițiale și seriile de timp după completarea acestora;

(ii) verifică dacă seriile de timp au fost completate în conformitate cu metodologiile prevăzute în politicile interne menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) și dacă aceste metodologii sunt adecvate pentru situația respectivă;

(d) pe baza prezentării generale menționate la litera (b), selectează un eșantion de serii de timp caracterizate de un număr ridicat de puncte de date care erau disponibile inițial, însă care au fost înlocuite cu alte puncte de date și parcurg următoarele etape, în următoarea ordine:

(i) solicită instituției să furnizeze seriile de timp numai cu punctele de date inițiale și seriile de timp după înlocuirea punctelor de date din seriile de timp;

(ii) verifică dacă punctele de date au fost înlocuite în conformitate cu metodologiile prevăzute în politicile interne menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) și dacă aceste metodologii sunt adecvate pentru situația respectivă.

În sensul literei (b), autoritățile competente pot utiliza, după caz, ca bază pentru identificarea menționată la litera respectivă, următorii indicatori:

(a) serii de timp cu mai puțin de 10 % din punctele de date disponibile inițial;

(b) serii de timp cu 20 de zile lucrătoare consecutive fără nicio modificare zilnică;

(c) serii de timp cu mai mult de 20 % din zile fără modificări;

(d) serii de timp pentru care au fost modificate mai mult de 50 % din datele disponibile inițial.

Autoritățile competente solicită instituției să justifice utilizarea respectivelor serii de timp și, după caz, motivul pentru care factorul de risc corespunzător este inclus în setul redus de factori de risc, astfel cum se menționează la articolul 325bc alineatul (2) literele (a) și (b) și la articolul 325bc alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Pentru factorii de risc pentru care se utilizează date indirecte, autoritățile competente efectuează evaluarea menționată la alineatul (2) cu privire la seriile de timp pentru care se apelează la substituenți, utilizate la calcularea PES_t^{RS}, PES_t^{RC}, PES_t^{FC}, $PES_t^{RS,\,i}$, $PES_t^{RC,\,i}$ și $PES_t^{FC,\,i}$, astfel cum se menționează la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și cu privire la măsurile riscurilor pentru scenarii de criză, astfel cum se menționează la articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397.

SECȚIUNEA 4

Evaluarea respectării cerințelor referitoare la testarea ex post și la testul privind atribuirea profitului și a pierderii

Articolul 36

Evaluarea elementelor tehnice care trebuie incluse în modificările efective și ipotetice ale valorii portofoliului în sensul cerințelor privind testarea *ex post*

(1) Atunci când verifică dacă o instituție respectă articolul 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind elementele tehnice care trebuie incluse în modificările efective și ipotetice ale valorii portofoliului, autoritățile competente verifică dacă politicile interne menționate la litera respectivă:

(a) specifică toate elementele menționate la articolul 5 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 și, după caz, toate elementele menționate la articolul 1 alineatul (5) litera (c) din regulamentul respectiv;

(b) impun întocmirea unui raport periodic și, în cazul în care diferitele elemente care contribuie la modificările valorii portofoliului sunt disociate, prezentarea cifrelor zilnice, inclusiv:

(i) a modificărilor legate de elemente care sunt eliminate din valoarea la sfârșitul zilei pentru a obține modificările efective și ipotetice în conformitate cu articolele 1-4 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, inclusiv cu privire la activitățile de tranzacționare intrazilnică;

(ii) a modificărilor legate de ajustări care sunt incluse în valoarea la sfârșitul zilei, dar care nu sunt incluse în calcularea modificărilor efective și ipotetice în conformitate cu articolele 1-4 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(iii) a modificărilor legate de ajustări care sunt incluse în valoarea la sfârșitul zilei și în calcularea modificărilor efective și ipotetice în conformitate cu articolele 1-4 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(iv) a modificărilor legate de ajustările rezultate din procesul independent de verificare a prețurilor menționat la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(c) impun întocmirea raportului menționat la litera (b) atât la nivelul fiecărui birou de tranzacționare care face obiectul cerințelor privind testarea *ex post* la nivel de birou de tranzacționare în conformitate cu articolele 1 și 3 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, cât și la nivelul portofoliului care face obiectul cerințelor privind testarea *ex post* în conformitate cu articolele 2 și 4 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(d) specifică procesele de rectificare care trebuie urmate la calcularea modificărilor efective și ipotetice în cazul situațiilor neprevăzute, al excepțiilor, al erorilor și al disfuncționalităților în materie de evaluare.

(2) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește cerințele privind elementele tehnice care trebuie incluse în modificările efective și ipotetice ale valorii portofoliului, autoritățile competente:

(a) în legătură cu calcularea modificărilor efective ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059:

(i) utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol și prezentarea diferențelor menționată la articolul 5 litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059:

1. identifică elementele care diferă între modificările valorilor portofoliului la sfârșitul zilei produse de procesul de evaluare la sfârșitul zilei și modificările efective;

2. verifică dacă elementele identificate în conformitate cu punctul 1 se limitează la taxele și comisioanele menționate la articolul 325bf alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și se limitează la ajustările care trebuie sau pot fi excluse din modificările efective, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatele (3) și (5) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(ii) utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol, verifică dacă ajustările rezultate în urma verificării independente a prețurilor sunt incluse în modificările efective ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(iii) verifică dacă trecerea timpului menționată la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 se reflectă în calcularea modificărilor efective și dacă trecerea timpului se reflectă în același mod precum în calcularea valorilor portofoliului la sfârșitul zilei produse de procesul de evaluare la sfârșitul zilei;

(iv) evaluează modul în care instituția stabilește dacă o ajustare este legată de riscul de piață, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 și, utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol, verifică dacă ajustările care nu sunt legate de riscul de piață sunt excluse din calcularea modificărilor efective;

(v) comparând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol la date diferite, verifică dacă instituția reflectă modificările valorilor ajustărilor numai la datele la care este calculată ajustarea, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(vi) verifică dacă sfera pozițiilor pe baza cărora se calculează ajustarea include numai pozițiile atribuite biroului de tranzacționare, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(vii) verifică dacă ajustările care pot fi excluse din modificările efective în temeiul articolului 1 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 sunt neaditive;

(viii) verifică dacă informațiile menționate la articolul 5 litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 sunt coerente cu dovezile care rezultă din rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol;

(b) în legătură cu calcularea modificărilor efective ale valorii portofoliului, astfel cum se menționează la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059:

(i) utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol și prezentarea diferențelor menționată la articolul 5 litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059:

1. identifică elementele care diferă între modificările valorilor portofoliului la sfârșitul zilei produse de procesul de evaluare la sfârșitul zilei și modificările efective;

2. verifică dacă elementele menționate la punctul 1 se limitează la taxele și comisioanele menționate la articolul 325bf alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la ajustările care trebuie sau pot fi excluse din modificările efective în temeiul articolului 2 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(ii) utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol, verifică dacă ajustările rezultate în urma verificării independente a prețurilor sunt incluse în modificările efective ale valorii portofoliului, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(iii) verifică dacă trecerea timpului menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 se reflectă în calcularea modificărilor efective și dacă trecerea timpului se reflectă în același mod precum în calcularea valorilor portofoliului la sfârșitul zilei produse de procesul de evaluare la sfârșitul zilei;

(iv) evaluează modul în care instituția stabilește dacă o ajustare este legată de riscul de piață, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 și, utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol, verifică dacă ajustările care nu sunt legate de riscul de piață sunt excluse din calcularea modificărilor efective;

(v) verifică dacă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, sfera pozițiilor pe baza cărora se calculează o ajustare este formată din oricare dintre următoarele elemente:

1. pozițiile atribuite birourilor de tranzacționare pentru care instituția calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu partea a treia titlul IV capitolul 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

2. toate pozițiile care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață;

(vi) comparând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol la date diferite, verifică dacă instituția reflectă modificările valorilor ajustărilor numai la datele la care este recalculată ajustarea în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(vii) verifică dacă informațiile menționate la articolul 5 litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 sunt coerente cu dovezile care rezultă din rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol;

(c) în legătură cu calcularea modificărilor ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare, astfel cum se menționează la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059:

(i) identifică, utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol, elementele care diferă între modificările valorilor portofoliului la sfârșitul zilei produse de procesul de evaluare la sfârșitul zilei și modificările ipotetice și verifică dacă elementele respective se limitează la:

1. taxe și comisioane;

2. elementele care nu sunt reflectate ca urmare a ipotezei că pozițiile sunt neschimbate, astfel cum se menționează la articolul 325bf alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

3. ajustările care trebuie sau pot fi excluse din modificările ipotetice, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatele (3) și (5) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(ii) verifică dacă efectul trecerii timpului se reflectă în modificările ipotetice în mod consecvent cu tratamentul pe care instituția îl aplică pentru acest efect la calcularea măsurii valorii la risc condiționate, astfel cum se menționează la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și la calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din regulamentul respectiv, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(iii) evaluează modul în care instituția stabilește dacă o ajustare este legată de riscul de piață, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 și, utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol, verifică dacă ajustările care nu sunt legate de riscul de piață sunt excluse din calcularea modificărilor ipotetice;

(iv) utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol, verifică dacă numai ajustările care sunt calculate zilnic și care sunt incluse în modelul de măsurare a riscurilor al instituției sunt incluse în cadrul modificărilor ipotetice, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(v) verifică dacă sfera pozițiilor pe baza cărora se calculează ajustarea include numai pozițiile atribuite biroului de tranzacționare în cauză, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(vi) verifică dacă ajustările care sunt excluse din modificările ipotetice în temeiul articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 sunt neaditive;

(vii) utilizând prezentarea menționată la articolul 5 litera (c) punctul (viii) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, verifică dacă metodologia utilizată de instituție pentru a calcula modificările valorii unei ajustări, presupunând că pozițiile sunt neschimbate, astfel cum se menționează la articolul 325bf alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, este adecvată;

(viii) verifică dacă informațiile menționate la articolul 5 litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 sunt coerente cu dovezile care rezultă din rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol;

(d) în legătură cu calcularea modificărilor ipotetice ale valorii portofoliului, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059:

(i) utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol:

1. identifică elementele care diferă între modificările valorilor portofoliului la sfârșitul zilei produse de procesul de evaluare la sfârșitul zilei și modificările ipotetice;

2. verifică dacă elementele menționate la punctul 1 se limitează la taxe și comisioane, la acele elemente care nu sunt reflectate în baza ipotezei că pozițiile sunt neschimbate, astfel cum se menționează la articolul 325bf alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și la ajustările care trebuie sau pot fi excluse din modificările ipotetice în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(ii) verifică dacă efectul trecerii timpului se reflectă în modificările ipotetice în mod consecvent cu tratamentul pe care instituția îl aplică pentru acest efect la calcularea măsurii valorii la risc condiționate, astfel cum se menționează la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și la calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din regulamentul respectiv, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(iii) evaluează modul în care instituția stabilește dacă o ajustare este legată de riscul de piață, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 și, utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol, verifică dacă ajustările care nu sunt legate de riscul de piață sunt excluse din calcularea modificărilor ipotetice;

(iv) utilizând rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol, verifică dacă numai ajustările care sunt calculate zilnic și care sunt incluse în modelul de măsurare a riscurilor al instituției sunt incluse în cadrul modificărilor ipotetice, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(v) verifică dacă, în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, sfera pozițiilor pe baza cărora se calculează o ajustare constă în oricare dintre următoarele elemente:

(1) pozițiile atribuite birourilor de tranzacționare pentru care instituția calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu partea a treia titlul IV capitolul 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(2) toate pozițiile care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață;

(vi) utilizând prezentarea menționată la articolul 5 litera (c) punctul (viii) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, verifică dacă metodologia utilizată de instituție pentru a calcula modificările valorii unei ajustări, presupunând că pozițiile rămân neschimbate, astfel cum se menționează la articolul 325bf alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, este adecvată;

(vii) verifică dacă informațiile menționate la articolul 5 litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 sunt coerente cu dovezile care rezultă din rapoartele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol;

(e) în legătură cu procesele urmate de instituție pentru a calcula modificările efective și ipotetice:

(i) verifică dacă procesul de punere în corespondență a unei poziții cu un birou de tranzacționare este solid;

(ii) verifică dacă procesele de rectificare menționate la alineatul (1) litera (d) sunt solide și dacă sunt urmate în practică ori de câte ori apar situații neprevăzute, excepții, erori și disfuncționalități în materie de evaluare;

(iii) verifică modul în care sunt tratate pozițiile nelichide în procesul de evaluare la sfârșitul zilei și în procesul independent de verificare a prețurilor.

În sensul literei (a) punctul (vi), al literei (b) punctul (v) subpunctul 1, al literei (c) punctul (v) și al literei (d) punctul (v) subpunctul 1, autoritățile competente verifică dacă instituția nu determină ajustarea aplicabilă biroului de tranzacționare pe baza unei sfere mai largi a pozițiilor decât cea a pozițiilor atribuite biroului de tranzacționare.

În sensul literei (a) punctul (vii), autoritățile competente evaluează modul în care instituția gestionează aceste ajustări din perspectiva riscurilor.

În sensul literei (b) punctul (v) subpunctul 2 și al literei (d) punctul (v) subpunctul 2, autoritățile competente verifică dacă întreaga ajustare calculată pe baza sferei respective este inclusă în modificările efective ale valorii portofoliului.

În sensul literei (c) punctul (vi), autoritățile competente evaluează modul în care instituția gestionează aceste ajustări din perspectiva riscurilor.

În sensul literei (e) punctul (ii), autoritățile competente examinează istoricul situațiilor neprevăzute, al excepțiilor, al erorilor și al disfuncționalităților în materie de evaluare din calculele modificărilor valorilor portofoliilor, evaluează modul în care acestea au fost remediate și, după caz, impactul acestor erori asupra rezultatelor testării *ex post* și ale testului privind atribuirea profitului și a pierderii.

În sensul literei (e) punctul (iii), autoritățile competente evaluează, în cazul în care, din cauza unor date caduce, pozițiile respective nu conduc la nicio schimbare a evaluării la sfârșitul zilei și a modificărilor efective și ipotetice ale valorii portofoliului, dacă, în pofida lipsei datelor, modelul de măsurare a riscurilor are o acuratețe rezonabilă în măsurarea riscurilor aferente pozițiilor respective, astfel cum se menționează la articolul 325bi alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) În sensul alineatului (2) literele (a)-(d), autoritățile competente pot aplica oricare dintre următoarele metode de evaluare:

(a) pe un eșantion de tranzacții, solicită instituției să calculeze și să reconcilieze modificările valorii la sfârșitul zilei astfel cum rezultă din procesul de evaluare la sfârșitul zilei, modificările efective și modificările ipotetice;

(b) pe un eșantion de tranzacții, solicită instituției să calculeze modificările ipotetice și modificările teoretice de risc și să verifice dacă efectul trecerii timpului este reflectat în mod consecvent;

(c) compară profilul modificărilor ipotetice cumulate ale valorii portofoliului în cursul unei anumite perioade de timp și modificările efective cumulate corespunzătoare din aceeași perioadă pentru a evalua plauzibilitatea calculelor efectuate de instituție.

Articolul 37

Evaluarea analizei depășirilor

(1) Autoritățile competente verifică dacă o instituție analizează în detaliu toate depășirile menționate la articolul 325bf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru a stabili cauzele acestora.

(2) În sensul alineatului (1), autoritățile competente verifică dacă instituția:

(a) identifică portofoliile sau birourile de tranzacționare care au cauzat în principal depășirea;

(b) analizează diferențele dintre modificările ipotetice și modificările efective ale valorii portofoliului;

(c) analizează dacă variațiile pieței, factorii de risc sau parametrii au cauzat depășirea respectivă și care variații ale pieței, factori de risc sau parametri au cauzat depășirea respectivă;

(d) analizează dacă eventualele probleme de modelare sau eventualii factori de risc lipsă au contribuit la depășire și oferă o explicație cu privire la partea din modificările valorii portofoliului care poate fi explicată prin model și cea care nu poate fi explicată astfel;

(e) analizează dacă disfuncționalitățile procesului, inclusiv reflectarea necorespunzătoare a pozițiilor sau lipsa actualizărilor datelor, au contribuit la depășire sau au cauzat depășirea;

(f) descrie rezultatele acțiunilor întreprinse ca urmare a celor prevăzute la literele (a)-(e) atunci când notifică autorităților competente depășirile care au rezultat din programul lor de testare *ex post* desfășurat în conformitate cu articolul 325bf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Autoritățile competente verifică dacă, în cazul în care analiza menționată la alineatele (1) și (2) identifică o deficiență sau o inexactitate semnificativă în model sau în procese, instituția evaluează deficiența sau inexactitatea respectivă și elaborează cu promptitudine un plan pentru revenirea în timp util la respectarea cerințelor privind testarea *ex post* care urmează să fie evaluat în cadrul validării periodice a modelului.

(4) Autoritățile competente verifică dacă instituția se asigură că sunt efectuate ambele acțiuni de mai jos:

(a) orice depășire, inclusiv depășirile legate de testarea *ex post* menționată la articolul 325bf alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, este raportată conducerii superioare în termen de trei zile lucrătoare de la data la care a fost identificată depășirea în cauză;

(b) analizele menționate la alineatele (1) și (2) sunt raportate autorității competente și conducerii superioare în termen de o lună de la data la care a avut loc depășirea.

Articolul 38

Evaluarea respectării cerințelor privind atribuirea profitului și a pierderii

(1) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește cerințele privind elementele tehnice care trebuie incluse în modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare pentru cerințele privind atribuirea profitului și a pierderii menționate la articolul 325bg din regulamentul respectiv, autoritățile competente verifică dacă seriile de timp ale modificărilor ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare, astfel cum sunt utilizate în scopul cerințelor privind testarea *ex post*, coincid cu seriile de timp ale modificărilor ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare, astfel cum sunt utilizate pentru cerința privind atribuirea profitului și a pierderii, astfel cum se prevede la articolul 13 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059.

(2) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a articolului 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind elementele tehnice care trebuie incluse în modificările teoretice ale valorii portofoliului în scopul cerințelor privind atribuirea profitului și a pierderii menționate la articolul 325bg din regulamentul respectiv, autoritățile competente verifică dacă politicile interne menționate la litera (e) respectivă:

(a) asigură faptul că zilele lucrătoare utilizate la calcularea modificărilor teoretice ale valorii portofoliului sunt aceleași cu cele utilizate atât la calcularea măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cât și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din regulamentul respectiv;

(b) specifică dacă instituția aliniază momentul instantaneu pentru care calculează modificările teoretice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare cu momentul instantaneu pentru care calculează modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare, astfel cum permite articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(c) specifică dacă există factori de risc pentru care instituția utilizează date sau valori de intrare utilizate la calcularea modificărilor ipotetice pentru a calcula modificările teoretice sau dacă nu există factori de risc pentru care se utilizează un astfel de tratament, astfel cum permite articolul 14 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(d) acoperă toate aspectele menționate la articolul 15 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 în ceea ce privește factorii de risc pentru care instituția utilizează date sau valori de intrare utilizate la calcularea modificărilor ipotetice pentru a calcula modificările teoretice, astfel cum permite articolul 14 din regulamentul delegat respectiv;

(e) specifică procesele de rectificare care trebuie urmate la calcularea modificărilor teoretice în cazul situațiilor neprevăzute, al excepțiilor, al erorilor și al disfuncționalităților în materie de evaluare;

(f) acoperă toate aspectele menționate la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059.

În sensul literei (c), în cazul în care tratamentul în cauză se utilizează pentru anumiți factori de risc, însă nu pentru toți, autoritățile competente verifică dacă politicile interne prevăd criterii obiective pentru selectarea factorilor de risc pentru care se aplică tratamentul respectiv.

În sensul literei (d), autoritățile competente verifică dacă instituția utilizează criterii cantitative pentru a evalua efectul alinierii menționate la articolul 15 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059.

(3) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește cerințele privind atribuirea profitului și a pierderii menționate la articolul 325bg din regulamentul respectiv, autoritățile competente:

(a) în legătură cu calcularea modificărilor teoretice ale valorii portofoliului:

(i) verifică dacă zilele lucrătoare utilizate la calcularea modificărilor teoretice ale valorii portofoliului sunt aceleași cu cele utilizate la calcularea măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din regulamentul respectiv;

(ii) verifică dacă pozițiile utilizate la calcularea modificărilor ipotetice sunt cele utilizate pentru calcularea modificărilor teoretice;

(iii) verifică dacă, atunci când instituția calculează modificările teoretice, se presupune că pozițiile sunt neschimbate, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(iv) verifică dacă nu există diferențe între metodele de evaluare, parametrizarea modelelor, datele de piață și orice altă tehnică utilizată în modelul intern de măsurare a riscurilor și cele utilizate pentru calcularea modificărilor teoretice, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(v) verifică dacă modificările teoretice ale valorii portofoliului reflectă numai modificările valorilor factorilor de risc cărora li se aplică șocuri atunci când se calculează măsura valorii la risc condiționate menționată la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau măsura riscurilor pentru scenarii de criză menționată la articolul 325bk din regulamentul respectiv, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(vi) verifică dacă procesele de rectificare menționate la alineatul (2) litera (e) sunt solide și sunt urmate în practică ori de câte ori apar situații neprevăzute, excepții, erori și disfuncționalități în materie de evaluare;

(b) în legătură cu rezultatele atribuirii profitului și a pierderii:

(i) verifică dacă s-au calculat corect coeficientul de corelație Spearman și indicatorul testului Kolmogorov-Smirnov;

(ii) verifică dacă factorii de risc pentru care instituția utilizează date de intrare utilizate la calcularea modificărilor ipotetice pentru a calcula modificările teoretice, astfel cum permite articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, sunt numai cei pentru care sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul respectiv;

(iii) verifică dacă factorii de risc ale căror valori utilizate la calcularea modificărilor ipotetice sunt utilizate de instituție pentru a calcula modificările teoretice în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 sunt numai cei pentru care sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul respectiv.

În sensul literei (a) punctul (ii), autoritățile competente evaluează dacă sistemele informatice ale instituției asigură calcularea modificărilor respective pe aceleași poziții. În acest scop, autoritățile competente pot solicita instituției să furnizeze inventarul pozițiilor reflectate în modificările efective și teoretice și pot compara pozițiile respective.

În sensul literei (a) punctul (iv), autoritățile competente verifică dacă sistemele instituțiilor asigură faptul că funcțiile de evaluare utilizate pentru calcularea modificărilor teoretice sunt cele utilizate la calcularea măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din regulamentul respectiv.

În sensul literei (a) punctul (v), autoritățile competente verifică dacă sistemele instituțiilor asigură menținerea constantă a valorii altor factori de risc atunci când se calculează modificările teoretice. Autoritățile competente își pot completa evaluarea utilizând metoda de evaluare menționată la alineatul (5).

În sensul literei (a) punctul (vi), autoritățile competente examinează istoricul situațiilor neprevăzute, al excepțiilor, al erorilor și al disfuncționalităților în materie de evaluare din calculele modificărilor valorilor portofoliilor, evaluează dacă și modul în care acestea au fost remediate și, după caz, evaluează impactul acestor erori asupra rezultatelor testării *ex post* și ale testului privind atribuirea profitului și a pierderii.

(4) În sensul alineatului (3) litera (a) punctul (iii), autoritățile competente utilizează una sau mai multe dintre următoarele metode de evaluare:

(a) solicită instituției să furnizeze, pentru o anumită zi și pentru ziua următoare, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, inventarul pozițiilor din portofoliu pe baza cărora calculează modificările teoretice și evaluează dacă inventarele respective coincid;

(b) verifică dacă modificările teoretice de risc sunt, de regulă, mai apropiate de modificările ipotetice decât de modificările efective și, utilizând rapoartele menționate la articolul 36 alineatul (1) literele (b) și (c), identifică acele zile din seriile de timp în care modificările efective și ipotetice diferă cel mai mult ca urmare a unei modificări a structurii portofoliului biroului de tranzacționare și verifică dacă modificările teoretice din zilele respective nu sunt afectate de o astfel de modificare a structurii portofoliului.

(5) În sensul alineatului (3) litera (a) punctul (v), autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să furnizeze un eșantion de instrumente financiare din portofoliul său, ale căror prețuri depind atât de factori de risc cărora li se aplică șocuri, cât și de factori de risc cărora nu li se aplică șocuri, atunci când instituția calculează măsura valorii la risc condiționate menționată la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau măsura riscurilor pentru scenarii de criză menționată la articolul 325bk din regulamentul respectiv;

(b) verifica dacă, pentru o anumită dată de referință, valoarea factorilor de risc cărora nu li se aplică șocuri este menținută constantă, atunci când instituția calculează modificările teoretice legate de instrumentele financiare menționate la litera (a).

(6) În sensul alineatului (3) litera (b) punctul (i), pentru birourile de tranzacționare cele mai importante sau pentru toate birourile de tranzacționare, autoritățile competente:

(a) solicită instituției să furnizeze seriile de timp ale modificărilor ipotetice și teoretice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare utilizate pentru calcularea coeficientului de corelație Spearman și a indicatorului testului Kolmogorov-Smirnov, astfel cum se menționează la articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(b) calculează coeficientul de corelație Spearman în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 și indicatorul testului Kolmogorov-Smirnov în conformitate cu articolul 8 din regulamentul delegat respectiv;

(c) verifică dacă coeficientul de corelație Spearman și indicatorul testului Kolmogorov-Smirnov care rezultă de la litera (b) coincid cu cei obținuți de instituție;

(d) verifică dacă clasificarea birourilor de tranzacționare în zonele menționate la articolul 9 din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059 este corectă.

(7) În sensul alineatului (3) litera (b) punctul (ii), autoritățile competente:

(a) identifică factorii de risc cei mai semnificativi pentru care instituția a aplicat tratamentul menționat la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(b) verifică dacă același factor de risc este utilizat la calcularea modificărilor ipotetice și a modificărilor teoretice;

(c) verifică dacă valoarea factorilor de risc menționați la litera (a) diferă numai deoarece datele de intrare ale acestora provin din surse diferite sau sunt extrase la momente diferite.

Intensitatea la care autoritatea competentă efectuează evaluarea trebuie să fie proporțională cu efectul pe care alinierea datelor de intrare ale factorilor de risc îl are asupra modificărilor teoretice și asupra rezultatelor testului privind atribuirea profitului și a pierderii, astfel cum se menționează la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059.

(8) În sensul alineatului (3) litera (b) punctul (iii), autoritățile competente:

(a) identifică factorii de risc cei mai semnificativi pentru care instituția a aplicat tratamentul menționat la articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(b) pentru factorii de risc menționați la litera (a), dobândesc o înțelegere cuprinzătoare a tehnicilor sistemelor de evaluare care sunt utilizate pentru a determina valoarea factorului de risc din datele de intrare, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059;

(c) pe baza literei (b) de la prezentul alineat, evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, ținând seama de orice motive furnizate în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

Intensitatea la care autoritatea competentă efectuează evaluarea trebuie să fie proporțională cu efectul pe care alinierea valorilor factorilor de risc îl are asupra modificărilor teoretice și asupra rezultatelor testului privind atribuirea profitului și a pierderii, astfel cum se menționează la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2022/2059.

SECȚIUNEA 5

Evaluarea respectării cerințelor referitoare la tratamentul riscului valutar și al riscului de marfă din afara portofoliului de tranzacționare

Articolul 39

Evaluarea calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul valutar și riscul de marfă din afara portofoliului de tranzacționare

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a articolului 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare, autoritățile competente verifică dacă politicile interne menționate la articolul respectiv specifică:

(a) sfera pozițiilor pe valută din afara portofoliului de tranzacționare pentru care instituția calculează cerințele de fonduri proprii utilizând abordarea bazată pe modele interne alternativă și, după caz, motivul care stă la baza excluderii anumitor poziții din sfera respectivă;

(b) domeniul de aplicare al pozițiilor pe mărfuri din afara portofoliului de tranzacționare pentru care instituția calculează cerințele de fonduri proprii utilizând abordarea bazată pe modele interne alternativă și, după caz, motivul care stă la baza excluderii anumitor poziții din domeniul de aplicare respectiv;

(c) pentru pozițiile care prezintă un risc valutar, dar nu un risc de marfă:

(i) dacă valoarea utilizată ca bază pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul valutar este ultima valoare contabilă disponibilă menționată la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577 sau ultima valoare justă disponibilă menționată la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul delegat respectiv, precum și frecvența cu care este recalculată această valoare;

(ii) dacă există birouri de tranzacționare ale căror poziții neliniare pe cursul valutar fac obiectul tratamentului menționat la articolul 3 alineatul (4) și la articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577 și, după caz, motivul pentru care se utilizează o astfel de derogare pentru unele birouri de tranzacționare, în timp ce pentru altele nu;

(d) birourile de tranzacționare pentru care modificările ipotetice și efective ale valorii portofoliului în raport cu o poziție din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc de marfă sau atât un risc de marfă, cât și un risc valutar sunt calculate în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577, precum și birourile de tranzacționare pentru care modificările sunt calculate în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul delegat respectiv, precum și motivul acestei alegeri.

(2) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește cerințele privind calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare, autoritățile competente:

(a) verifică dacă procesele interne menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 asigură:

(i) trasabilitatea pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare incluse în sfera abordării bazate pe modele interne alternative și corectitudinea valorilor contabile sau a valorilor juste utilizate ca bază pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață, astfel cum se prevede la articolele 3 și 4 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577;

(ii) faptul că pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care atrag un risc valutar sau un risc de marfă înregistrate la o anumită dată sunt incluse în calculul măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau al măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din regulamentul respectiv;

(iii) faptul că orice poziții care prezintă un risc valutar care rezultă dintr-o modificare a monedei de raportare la diferitele niveluri de consolidare („risc de conversie") sunt incluse în sfera pozițiilor care prezintă un risc valutar;

(iv) identificarea corectă a pozițiilor pe valută care îndeplinesc condițiile de utilizare a tratamentului menționat la articolul 3 alineatul (4) și la articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577, în cazul în care instituția utilizează tratamentul respectiv;

(v) identificarea corectă și completă a elementelor care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577;

(b) în legătură cu calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru pozițiile care prezintă un risc valutar, astfel cum se menționează la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577, verifică dacă:

(i) pozițiile pe valută pentru care instituția utilizează derogarea prevăzută la articolul 3 alineatul (4) și la articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577 se disting de pozițiile pe valută pentru care instituția nu utilizează derogarea respectivă;

(ii) numai factorii de risc valutar aferenți ultimei valori contabile sau ultimei valori juste disponibile sunt actualizați pentru a determina valoarea poziției înainte de aplicarea scenariului șocurilor viitoare, cu excepția cazului în care se utilizează tratamentul menționat la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul respectiv, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577;

(iii) în cazul pozițiilor pentru care se utilizează tratamentul prevăzut la articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul respectiv, toți factorii de risc sunt actualizați pentru a determina valoarea poziției înainte de aplicarea scenariului șocurilor viitoare, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577;

(c) în legătură cu elementele care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 3 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577, verifică dacă:

(i) criteriile stabilite de instituție pentru a identifica evenimentele care declanșează o depreciere sunt adecvate, pe baza datelor istorice și a evenimentelor istorice;

(ii) criteriile menționate la punctul (i) sunt coerente cu gestionarea internă a riscurilor în ceea ce privește riscul de depreciere;

(iii) nivelul deprecierii recunoscute în urma evenimentelor menționate la punctul (i) se bazează pe motive obiective;

(d) în legătură cu calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru pozițiile care prezintă un risc de marfă sau atât un risc de marfă, cât și un risc valutar, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577, verifică dacă scenariile șocurilor viitoare se aplică numai factorilor de risc aparținând categoriei generale de factori de risc de marfă și, după caz, categoriei generale de factori de risc valutar;

(e) verifică dacă modificările ipotetice și efective legate de pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă sunt calculate în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577.

În sensul literei (a) punctul (iii), autoritățile competente verifică modul în care instituția include în modelul intern de măsurare a riscurilor pozițiile deschise nete care provin de la diferite entități ale grupului.

(3) În sensul alineatului (2) litera (a) punctul (ii), autoritățile competente pot aplica una dintre următoarele două abordări:

(a) pe un eșantion de poziții din afara portofoliului de tranzacționare de la o anumită dată de referință, verifică dacă pozițiile respective sunt incluse în sfera pozițiilor reflectate în măsura valorii la risc condiționate sau în măsura riscurilor pentru scenarii de criză la acea dată de referință sau în sfera pozițiilor din cadrul abordării standardizate alternative;

(b) solicită instituției să reconcilieze, pe de o parte, pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare de la o anumită dată de referință și, pe de altă parte, pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care intră în sfera modelului intern de măsurare a riscurilor și în sfera abordării standardizate alternative la data de referință respectivă.

(4) În sensul alineatului (2) litera (a) punctul (iii), autoritățile competente pot solicita instituției să furnizeze tipuri de poziții care sunt incluse în model și care provin din active și datorii care nu atrag riscul de piață atunci când cerințele de fonduri proprii sunt calculate la nivel individual, dar care îl atrag atunci când cerințele de fonduri proprii sunt calculate la nivel consolidat din cauza riscului de conversie.

(5) În sensul alineatului (2) litera (a) punctul (v), autoritățile competente pot solicita instituției să reconcilieze elementele pe care instituția le-a identificat ca îndeplinind condițiile menționate la articolul 3 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577 pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii cu abordarea bazată pe modele interne alternativă cu elementele care îndeplinesc condițiile respective în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

(6) În sensul alineatului (2) litera (b), pe un eșantion de poziții din afara portofoliului de tranzacționare și pentru o dată de referință pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate, astfel cum se menționează la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză, astfel cum se menționează la articolul 325bk din regulamentul respectiv, autoritățile competente pot aplica următoarea metodă de evaluare:

(a) solicită instituției să furnizeze lista cu:

(i) factorii de risc utilizați ca date de intrare pentru determinarea valorii juste care constituie baza pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii, astfel cum se prevede la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577;

(ii) factorii de risc pentru care instituția aplică scenarii ale șocurilor viitoare atunci când calculează măsura valorii la risc condiționate menționată la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau măsura riscurilor pentru scenarii de criză menționată la articolul 325bk din regulamentul respectiv, dintre factorii de risc incluși pe lista menționată la punctul (i);

(b) solicită instituției să furnizeze valoarea factorilor de risc menționați la litera (a) la următoarele date:

(i) data la care a fost determinată ultima valoare justă disponibilă;

(ii) data de referință dată pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționare sau a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză;

(c) verifică dacă:

(i) în cazul pozițiilor pentru care nu se utilizează tratamentul prevăzut la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577, valoarea factorilor de risc care nu reflectă riscul valutar nu a fost actualizată între cele două date menționate la litera (b) punctele (i) și (ii);

(ii) în cazul pozițiilor pentru care se utilizează tratamentul prevăzut la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577, valoarea tuturor factorilor de risc este actualizată între cele două date menționate la litera (b) punctele (i) și (ii);

(iii) factorii de risc menționați la litera (a) punctul (ii) se referă numai la riscul valutar, indiferent dacă se utilizează sau nu tratamentul prevăzut la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577.

(7) În sensul alineatului (2) litera (b), pe un eșantion de poziții din afara portofoliului de tranzacționare și pentru o dată de referință pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate, astfel cum se menționează la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză, astfel cum se menționează la articolul 325bk din regulamentul respectiv, autoritățile competente pot aplica următoarea metodă de evaluare:

(a) evaluează modul în care instituția distinge factorii de risc valutar de alte date de intrare utilizate pentru a determina valoarea contabilă a unei poziții;

(b) solicită instituției să furnizeze lista cu factorii de risc, dintre factorii de risc valutar menționați la litera (a), pentru care instituția aplică scenarii ale șocurilor viitoare atunci când calculează măsura valorii la risc condiționate menționată la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau măsura riscurilor pentru scenarii de criză menționată la articolul 325bk din regulamentul respectiv;

(c) obține valoarea factorilor de risc valutar și a altor date de intrare utilizate pentru determinarea valorii contabile la următoarele date:

(i) data la care a fost determinată ultima valoare contabilă disponibilă;

(ii) data de referință dată pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză;

(d) verifică dacă:

(i) în cazul pozițiilor pentru care nu se utilizează tratamentul prevăzut la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577, datele de intrare pentru evaluare care nu reflectă riscul valutar nu au fost actualizate între cele două date menționate la litera (c) punctele (i) și (ii);

(ii) în cazul pozițiilor pentru care se utilizează tratamentul prevăzut la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577, datele de intrare pentru evaluare, inclusiv factorii de risc valutar, au fost actualizate între cele două date menționate la litera (c) punctele (i) și (ii);

(iii) factorii de risc menționați la litera (b) se referă numai la riscul valutar, indiferent dacă se utilizează sau nu tratamentul prevăzut la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577.

(8) În sensul alineatului (2) litera (d), pe un eșantion de poziții din afara portofoliului de tranzacționare și pentru o dată de referință pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din regulamentul respectiv, autoritățile competente pot aplica următoarea metodă de evaluare:

(a) solicită instituției să furnizeze lista cu:

(i) factorii de risc utilizați ca date de intrare pentru determinarea valorii juste care constituie baza pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577;

(ii) factorii de risc pentru care instituția aplică un scenariu al șocurilor viitoare atunci când calculează măsura valorii la risc condiționate menționată la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau un scenariu extrem al șocurilor viitoare atunci când calculează măsura riscurilor pentru scenarii de criză menționată la articolul 325bk din regulamentul respectiv, dintre factorii de risc incluși în lista menționată la litera (a);

(b) verifică dacă în lista menționată la litera (a) punctul (ii) există numai factori de risc care reflectă riscul de marfă și riscul valutar, după caz.

(9) În sensul alineatului (2) litera (e), pe un eșantion de poziții din afara portofoliului de tranzacționare, autoritățile competente pot aplica următoarea metodă de evaluare:

(a) solicită instituției să furnizeze o descriere a datelor de intrare pentru evaluare utilizate pentru a determina valoarea contabilă sau valoarea justă a poziției;

(b) solicită instituției să furnizeze valorile acestor date de intrare pentru evaluare la sfârșitul zilei următoare efectuării calculului nivelului valorii la risc menționat la articolul 325bf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la sfârșitul zilei anterioare, astfel cum sunt utilizate la calcularea modificărilor ipotetice și efective ale valorii portofoliului;

(c) verifică dacă, în funcție de poziția care face obiectul evaluării, valorile sunt actualizate sau sunt menținute neschimbate, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1577.

SECȚIUNEA 6

Evaluarea calculării măsurilor valorii la risc condiționate și a măsurii riscurilor pentru scenarii de criză

Subsecțiunea 1

Evaluarea aspectelor care sunt relevante atât pentru calcularea măsurilor valorii la risc condiționate, cât și pentru calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză

Articolul 40

Evaluarea capacității modelului intern de măsurare a riscurilor de a reflecta neliniaritățile

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a articolului 325bh alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind eficacitatea și capacitatea modelului intern de măsurare a riscurilor de a surprinde caracterul neliniar al opțiunilor și al altor produse pentru o instituție care utilizează o abordare bazată pe sensibilități, autoritățile competente verifică dacă:

(a) modelul intern de măsurare a riscurilor surprinde cel puțin termenii de ordinul întâi și termenii de ordinul al doilea ai aproximărilor prin serii Taylor pentru a reflecta variația prețurilor ca urmare a variațiilor factorilor de risc relevanți, inclusiv în ceea ce privește riscul încrucișat gama reprezentat de variațiile comune semnificative la nivelul factorilor de risc;

(b) abordarea bazată pe sensibilități conduce la rezultate adecvate, inclusiv în cazul în care factorilor de risc li se aplică șocuri semnificative.

(2) În sensul alineatului (1), autoritățile competente pot parcurge următoarele etape, în următoarea ordine:

(a) identifică produsele pentru care autoritățile competente doresc să testeze importanța semnificativă a termenilor de ordine ai unei aproximări prin serii Taylor și caracterul adecvat al abordării bazate pe sensibilități în cazul unui șoc grav;

(b) identifică o zi lucrătoare din perioada de criză în care randamentele observate pentru factorii de risc ai produselor respective au fost deosebit de ridicate, dacă au fost pozitive, sau deosebit de scăzute, dacă au fost negative;

(c) solicită instituției să calculeze modificările ipotetice și teoretice ale valorilor acestor produse în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2022/2059, în scenariul identificat în baza randamentelor în ziua lucrătoare identificată în conformitate cu litera (b);

(d) pe baza rezultatelor calculului menționat la litera (c), evaluează dacă abordarea bazată pe sensibilități conduce la rezultate adecvate.

Subsecțiunea 2

Evaluarea aspectelor care sunt relevante pentru calcularea măsurilor valorii la risc condiționate

Articolul 41

Evaluarea calculării măsurii valorii la risc condiționate

(1) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește calcularea măsurilor valorii la risc condiționate nerestricționate și a măsurilor valorii la risc condiționate parțiale pentru toate categoriile generale de factori de risc cu o frecvență redusă, astfel cum se menționează la articolul 325bb alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente:

(a) analizează procesul utilizat de instituție pentru a determina ziua din săptămână în care sunt calculate măsurile;

(b) verifică că o reducere a frecvenței de efectuare a calculului nu conduce la o subestimare a riscului.

(2) În sensul alineatului (1) litera (b), autoritățile competente:

(a) verifică dacă analiza efectuată de instituție este adecvată pentru a demonstra că nu există o subestimare a riscului;

(b) verifică dacă evoluția cifrelor zilnice pentru UES_t, PES_t^{RS}, PES_t^{FC} și PES_t^{RC} calculate în legătură cu toate pozițiile portofoliului, astfel cum se prevede la articolul 325bb alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, nu indică în mod sistematic un profil de risc mai scăzut în ziua aleasă de instituție.

(3) În sensul alineatului (2) litera (b), în cazul în care există indicii ale unui profil de risc în mod sistematic mai scăzut, autoritățile competente își pot completa evaluarea:

(a) solicitând instituției să calculeze zilnic și pentru o anumită perioadă de timp măsurile valorii la risc condiționate nerestricționate UES_t^i și măsurile valorii la risc condiționate parțiale $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{FC,i}$ și $PES_t^{RC,i}$ pentru fiecare categorie generală de factori de risc;

(b) analizând dacă aceste măsuri sunt în mod sistematic mai reduse în ziua aleasă de instituție.

Articolul 42

Evaluarea calculării măsurilor valorii la risc condiționate parțiale

(1) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește calcularea măsurilor valorii la risc condiționate parțiale menționate la articolul 325bc din regulamentul respectiv, autoritățile competente:

(a) verifică dacă estimatorul utilizat de instituție pentru a estima măsurile valorii la risc condiționate este solid din punct de vedere conceptual și are o acuratețe rezonabilă;

(b) verifică dacă, atunci când calculează măsurile valorii la risc condiționate parțiale $PES_t(T)$ și $PES_t(T,j)$, astfel cum se prevede la articolul 325bc alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituția identifică orizonturi de lichiditate efective ale factorilor de risc ai unei anumite poziții, ținând seama de scadența poziției în conformitate cu articolul 325bd alineatul (4) din regulamentul respectiv;

(c) verifică dacă, în cadrul politicilor interne menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituția a stabilit criterii obiective adecvate pentru alegerea factorilor de risc care formează subsetul de factori de risc modelabili menționat la articolul 325bc alineatul (2) litera (a) din regulamentul respectiv;

(d) verifică dacă factorii de risc care nu fac parte din subsetul de factori de risc modelabili ales de instituție în conformitate cu articolul 325bc alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt menținuți constanți la calcularea PES_t^{RC}, $PES_t^{RC,i}$ și PES_t^{RS}, $PES_t^{RS,i}$;

(e) verifică dacă tehnicile utilizate pentru calcularea PES_t^{FC}, PES_t^{RC}, $PES_t^{FC,i}$, $PES_t^{RC,i}$ și cele utilizate pentru calcularea PES_t^{RS}, $PES_t^{RS,i}$ coincid, cu excepția abaterilor necesare pentru asigurarea îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 325bc alineatele (2)-(4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(f) verifică dacă, atunci când calculează PES_t^{FC}, PES_t^{RC}, $PES_t^{FC,i}$, $PES_t^{RC,i}$, instituția utilizează date ponderate în mod egal în perioada de observare;

(g) în ceea ce privește identificarea perioadei de criză, verifică dacă perioadele continue de 12 luni testate pentru a determina perioada de criză încep cel puțin de la 1 ianuarie 2007, astfel cum se menționează la articolul 325bc alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și dacă politicile interne ale instituției specifică frecvența actualizării perioadei de criză pentru calcularea măsurilor valorii la risc condiționate parțiale, precum și celelalte criterii aplicabile care determină actualizarea acesteia.

În sensul literei (e), autoritățile competente obțin o imagine de ansamblu asupra diferențelor dintre tehnicile utilizate de instituție atunci când calculează măsurile valorii la risc condiționate parțiale calibrate pentru perioada recentă de 12 luni și pentru perioada de criză și verifică dacă diferențele respective nu depășesc ceea ce este necesar pentru a asigura respectarea cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În sensul literei (g), autoritățile competente verifică, inclusiv pe baza actualizărilor anterioare, dacă perioada de criză este actualizată cel puțin trimestrial și dacă instituția a respectat orice criteriu posibil specificat în politicile interne.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), autoritățile competente:

(a) verifică modul în care instituția alege estimatorul pe care îl utilizează și analiza efectuată în sprijinul acestei alegeri;

(b) verifică dacă estimatorul valorii la risc condiționate corespunde fie integralei estimatorului pentru nivelurile valorii la risc menționate la articolul 325bf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, înțeleasă ca o funcție a probabilității extremităților de la zero la unu minus nivelul de încredere relevant și împărțind la unu minus nivelul de încredere relevant, fie unei opțiuni mai prudente;

(c) pot compara estimatorii valorii la risc și ai valorii la risc condiționate utilizate de instituție cu estimatorii incluși în tabelul 1.

Tabelul 1

Estimatorii valorii la risc	**Estimatorii valorii la risc condiționate**
$Q_{\text{emp}}(\alpha) = X_{(M_{emp}+1)}$	$\text{ES}_{\text{emp}} = \frac{-1}{\alpha \bullet N}\left(\sum_{i=1}^{M_{\text{emp}}} X_{(i)} + R_{\text{emp}} \bullet X_{(M_{\text{emp}}+1)}\right)$; $\text{ES}_{\text{SAE}} = \frac{-1}{M_{emp}} \sum_{i=1}^{M_{\text{emp}}} X_{(i)}$
$Q_{\text{lin}}(\alpha) = \begin{cases} (1-R_{\text{lin}})X_{(M_{\text{lin}})} + R_{\text{lin}}X_{(M_{\text{lin}}+1)}, \text{ când } M_{\text{lin}} \geq 1 \\ X_{(1)}, \text{ când } M_{\text{lin}} = 0 \end{cases}$	$\text{ES}_{\text{lin}} = \frac{-1}{\alpha \bullet (\text{N}+1)}\left(\frac{3}{2}X_{(1)} + \sum_{i=2}^{M_{\text{lin}}-1} X_{(i)} + \frac{1+2R_{\text{lin}}-R_{\text{lin}}^2}{2}X_{(M_{\text{lin}})} + \frac{R_{\text{lin}}^2}{2}X_{(M_{\text{lin}}+1)}\right)$
$Q_{\text{lin_extra}}(\alpha) = \begin{cases} (1-R_{\text{lin}}) \bullet X_{(M_{\text{lin}})} + R_{\text{lin}} \bullet X_{(M_{\text{lin}}+1)}, \textit{ când } M_{\text{lin}} \geq 1 \\ \frac{X_{(1)}}{\left(\alpha \bullet (N+1)\right)^3}, \text{ când } M_{\text{lin}} = 0 \end{cases}$	$\text{ES}_{\text{lin_extra}} = \frac{-1}{\alpha \bullet (\text{N}+1)}\left(2 \bullet X_{(1)} + \sum_{i=2}^{M_{\text{lin}}-1} X_{(i)} + \frac{1+2R_{\text{lin}}-R_{\text{lin}}^2}{2}X_{(M_{\text{lin}})} + \frac{R_{\text{lin}}^2}{2}X_{(M_{\text{lin}}+1)}\right)$

unde:
$X_{(i)}$ desemnează cea de a i-a cea mai mică valoare din eșantionul $\{X_i\}$ utilizat pentru estimare, și anume $X_{(1)}$ este cea mai gravă pierdere dintr-un eșantion privind profitul și pierderea și, de regulă, un număr negativ mare;

N desemnează numărul de valori din eșantionul $\{X_i\}$ utilizat pentru estimare;
α desemnează probabilitatea extremităților, și anume unu minus nivelul de încredere;

$\lfloor \ldots \rfloor$ desemnează partea întreagă a unui argument;
$M_{\text{emp}} = \lfloor \alpha \bullet N \rfloor$și pentru valoarea la risc condiționată, presupunând că $M_{emp} < N$, și anume efectuând calculul pentru extremitatea stângă a unui eșantion;

$$R_{\text{emp}} = \alpha \bullet N - \lfloor \alpha \bullet N \rfloor;$$

$M_{\text{lin}} = \lfloor \alpha \bullet (N+1) \rfloor$ și pentru valoarea la risc condiționată, presupunând că $M_{\text{lin}} \geq 2$, și anume în extremitatea α a unui eșantion privind profitul și pierderea se înregistrează mai mult de o pierdere;

$R_{\text{lin}} = \alpha \bullet (N+1) - \lfloor \alpha \bullet (N+1) \rfloor$.

ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1085/oj

(d) în cazul în care calcularea măsurilor valorii la risc condiționate se bazează pe simulări Monte Carlo, verifică dacă numărul de simulări asigură convergența către rezultate stabile.

În sensul literei (d), autoritățile competente examinează testele efectuate de instituție pentru a stabili numărul de simulări, precum și testele statistice, asigurându-se că proprietățile aleatorii ale secvențelor utilizate pentru a genera simularea sunt adecvate. În cazul în care autoritatea competentă consideră că testele respective sunt insuficiente, aceasta poate utiliza metoda de evaluare menționată la alineatul (4).

(3) În sensul alineatului (1) litera (b), autoritățile competente:

(a) solicita instituției să furnizeze eroarea statistică Monte Carlo la un nivel de încredere de 95 % și verifica dacă metoda utilizată pentru măsurarea acestei erori statistice este solidă;

(b) solicită instituției să calculeze măsurile valorii la risc condiționate cu mai multe valori inițiale diferite, toate celelalte ipoteze fiind egale;

(c) evaluează dacă diferențele aferente măsurilor valorii la risc condiționate cu valori inițiale diferite rezultate din calculul efectuat în conformitate cu litera (b) sunt compatibile cu eroarea statistică menționată la litera (a);

(d) în cazul în care autoritățile competente consideră că rezultatele menționate la litera (c) sunt incompatibile, evaluează cauza principală a unei astfel de incompatibilități și evaluează numărul de simulări necesare pentru a se asigura că eroarea statistică este mai mică de 5 %.

(4) În sensul alineatului (1) litera (c), autoritățile competente:

(a) obțin o imagine de ansamblu asupra factorilor de risc aleși de instituție și verifică:

(i) dacă criteriile asigură un nivel suficient de acoperire pentru tipurile de factori de risc modelabili alese în comparație cu setul complet de factori de risc modelabili la care este expusă instituția;

(ii) dacă criteriile sunt de așa natură încât se preconizează că pragul menționat la articolul 325bc alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 va fi depășit în timp;

(iii) dacă instituția testează subseturi alternative de factori de risc modelabili pentru a se asigura că alegerea sa nu subestimează cerințele de fonduri proprii;

(iv) dacă instituția, în alegerea sa, favorizează selectarea factorilor de risc pentru care există date în perioada de criză în locul factorilor de risc pentru care se utilizează substituenți și, dacă nu este așa, autoritățile competente evaluează motivul pentru care instituția nu a pus în aplicare un astfel de criteriu și dacă o alegere diferită ar îmbunătăți calitatea măsurii valorii la risc condiționate nerestricționate și parțiale;

(b) verifică dacă, în cazul în care poziția are o scadență mai mică de 10 zile, orizontul de lichiditate efectiv al tuturor factorilor de risc este stabilit la 10 zile și dacă această poziție nu afectează calculul $PES(T,j)$ pentru $j \geq 2$;

(c) în cazul în care o poziție are o scadență de *Mat* zile, cu 10 zile $\leq$ *Mat* $\leq$ 120 de zile, verifică dacă:

(i) toți factorii de risc ai poziției respective cu un orizont de lichiditate $SubCatLH \geq Mat$ au fost alocați unui orizont de lichiditate efectiv care este cel mai scurt orizont de lichiditate dintre orizonturile de lichiditate prevăzute în tabelul 1 de la articolul 325bc alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care este mai mare sau egal cu *Mat*;

(ii) poziția nu afectează calculul $PES(T,j)$pentru toți indicii *j* care corespund unui orizont de lichiditate care este mai mare decât cel mai scurt orizont de lichiditate dintre orizonturile de lichiditate prevăzute în tabelul 1 de la articolul 325bc alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care este mai mare sau egal cu *Mat*;

(d) verifică dacă, în cazul în care poziția are o scadență de Mat zile, cu Mat $>$ 120 de zile, instituția a atribuit toți factorii de risc ai poziției respective unui orizont de lichiditate efectiv corespunzător orizontului de lichiditate *SubCatLH* atribuit factorilor de risc;

(e) verifică dacă, la calculul $PES(T,j)$, instituția menține la un nivel constant factorii de risc cu un orizont de lichiditate efectiv mai mic decât orizontul de lichiditate corespunzător indicelui *j*.

În sensul literei (a) punctul (ii), autoritatea competentă evaluează marja cu care instituția a depășit pragul în trimestrele anterioare.

În sensul literei (a) punctul (iii), în cazul în care consideră că testarea subseturilor alternative efectuată de instituție este insuficientă, autoritățile competente pot solicita instituției să testeze subseturi alternative și evaluează dacă opțiunile alternative conduc la diferențe semnificative în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii.

Articolul 43

Evaluarea ipotezei distributive și a ipotezei statistice

(1) Atunci când evaluează dacă modelul intern al instituției este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește cerința ca măsurile valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să reflecte datele observate de-a lungul timpului în conformitate cu articolul 325bc alineatul (2) litera (c) și cu articolul 325bc alineatul (4) litera (c) din regulamentul respectiv, autoritățile competente verifică dacă:

(a) ipotezele distributive și orice altă ipoteză statistică relevantă utilizată în model, inclusiv volatilitatea și corelațiile, sunt bine justificate, inclusiv în ceea ce privește extremitatea distribuțiilor relevante pentru calcularea valorii la risc condiționate;

(b) corelațiile empirice pe care instituția le utilizează atunci când aplică un scenariu al șocurilor viitoare pentru a reflecta variația comună a factorilor de risc la calcularea măsurilor valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 au la bază date observate de-a lungul timpului în conformitate cu articolul 325bc alineatul (2) litera (c) și cu articolul 325bc alineatul (4) litera (c) din regulamentul respectiv.

În sensul primului paragraf litera (b), după caz, autoritățile competente pot solicita instituției:

(a) să furnizeze un eșantion de serii de timp;

(b) să calculeze corelațiile empirice dintre aceste serii de timp;

(c) să verifice dacă corelațiile menționate la litera (b) nu diferă în mod semnificativ de corelațiile utilizate de instituție în modelul său intern de măsurare a riscurilor.

(2) În sensul alineatului (1), autoritățile competente compară, pe baza unui eșantion de serii de timp:

(a) volatilitatea și alte proprietăți distributive ale scenariului șocurilor viitoare aplicat unui anumit factor de risc la calcularea măsurilor valorii la risc condiționate parțiale;

(b) volatilitatea și alte proprietăți distributive ale randamentelor observate pentru factorul de risc dat.

Autoritățile competente efectuează evaluarea menționată la alineatul (1) atât pe baza perioadei menționate la articolul 325bc alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cât și pe baza perioadei de criză financiară menționate la articolul 325bc alineatul (2) litera (c) din regulamentul respectiv.

(3) În sensul alineatului (1), autoritățile competente pot efectua teste suplimentare pe un eșantion de factori de risc, inclusiv teste de normalitate, pentru a evalua dacă distribuțiile asumate de instituție sunt adecvate. Autoritățile competente pot solicita instituției să furnizeze impactul pe care utilizarea distribuțiilor alternative l-ar avea asupra măsurilor valorii la risc condiționate.

Subsecțiunea 3

Evaluarea aspectelor care sunt relevante pentru calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză

Articolul 44

Evaluarea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a articolului 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind determinarea scenariului extrem al șocurilor viitoare, autoritățile competente verifică dacă politicile interne menționate la litera respectivă îndeplinesc toate cerințele următoare:

(a) politicile interne respectă articolul 21 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(b) politicile interne impun întocmirea unui inventar actualizat care, pentru fiecare factor de risc nemodelabil:

(i) să descrie factorul de risc;

(ii) să specifice orizontul de lichiditate atribuit factorului de risc în conformitate cu articolul 325bd din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(iii) să specifice dacă instituția calculează scenariul extrem al șocurilor viitoare prin metoda directă sau prin metoda etapizată menționate la articolele 2, 3, 5 și, respectiv, 6 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 sau determină un scenariu extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări în conformitate cu articolul 14 din regulamentul delegat respectiv;

(iv) în cazul în care instituția utilizează metoda etapizată, să specifice dacă se utilizează metoda istorică, metoda sigma asimetrică sau metoda alternativă pentru a calibra șocurile în sens descendent și în sens ascendent;

(v) pentru factorii de risc pentru care instituția determină un scenariu extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, să justifice această alegere;

(vi) să specifice dacă factorul de risc face parte dintr-o bandă și, în caz afirmativ, care este aceasta;

(c) politicile interne specifică criteriile menționate la articolul 1 litera (a) punctul (i) și la articolul 4 litera (a) punctul (i) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, stabilind când se utilizează fie metoda directă, fie metoda etapizată menționate la articolele 2, 3, 5 și 6 din regulamentul delegat respectiv, cu referire la orice factor de risc nemodelabil sau la orice bandă standard nemodelabilă;

(d) politicile interne specifică criteriile de identificare a zilelor lucrătoare și a zilelor nelucrătoare într-un mod coerent în ceea ce privește calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și calcularea măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325bb din regulamentul respectiv;

(e) politicile interne specifică criteriile de identificare a factorilor de risc pentru care instituția determină măsura riscurilor pentru scenarii de criză prin aplicarea unui scenariu extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(f) politicile interne impun ca instituția să țină evidența tuturor disfuncționalităților în materie de evaluare, astfel cum se menționează la articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, a cauzei disfuncționalităților în materie de evaluare și a măsurilor de remediere luate în temeiul articolului respectiv;

(g) politicile interne specifică frecvența actualizărilor, în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, ale perioadei de criză utilizate pentru determinarea scenariului extrem al șocurilor viitoare, precum și celelalte criterii posibile care determină o actualizare a unei astfel de perioade de criză.

(2) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește cerințele privind calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză menționate la articolul 325bk din regulamentul respectiv, autoritățile competente:

(a) în cazul în care instituția utilizează metoda directă menționată la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 în legătură cu factori de risc nemodelabili:

(i) verifică dacă procesele instituției respectă criteriile menționate la articolul 1 litera (a) punctul (i) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, astfel cum sunt prevăzute în politicile interne menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) verifică dacă instituția documentează și justifică modificările abordării utilizate pentru calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză, astfel cum se prevede la articolul 1 litera (a) punctul (ii) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(iii) verifică dacă există vreo diferență semnificativă între măsura riscurilor pentru scenarii de criză care rezultă, pe de o parte, în urma aplicării metodei directe și, pe de altă parte, în urma aplicării metodei etapizate, pe parcursul perioadei de 20 de zile lucrătoare menționate la articolul 1 litera (a) punctul (iii) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 și investighează motivele oricăror diferențe semnificative;

(b) în cazul în care instituția utilizează metoda directă menționată la articolul 5 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 în legătură cu benzi standard nemodelabile:

(i) verifică dacă procesele instituției respectă criteriile menționate la articolul 4 litera (a) punctul (i) din regulamentul delegat respectiv, astfel cum sunt prevăzute în politicile interne menționate la articolul 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) verifică dacă instituția documentează și justifică modificările abordării utilizate pentru calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză, astfel cum se prevede la articolul 4 litera (a) punctul (ii) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(iii) verifică dacă există vreo diferență semnificativă între măsura riscurilor pentru scenarii de criză care rezultă, pe de o parte, în urma aplicării metodei directe și, pe de altă parte, în urma aplicării metodei etapizate, pe parcursul perioadei de 20 de zile lucrătoare menționate la articolul 4 litera (a) punctul (iii) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 și investighează motivele oricăror diferențe semnificative;

(c) în ceea ce privește determinarea seriei de timp a randamentelor pe un orizont de 10 zile lucrătoare menționate la articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397:

(i) verifică dacă instituția nu include mai mult de o observare pe zi lucrătoare în seriile de timp utilizate pentru a genera o măsură a riscurilor pentru scenarii de criză și verifică dacă seriile de timp includ numai date de piață reale, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(ii) verifică dacă criteriile menționate la alineatul (1) litera (d) pentru identificarea zilelor lucrătoare și a zilelor nelucrătoare sunt utilizate la calcularea randamentelor pe un orizont de 10 zile lucrătoare menționată la articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 și în prelungirea perioadei de criză cu până la 20 de zile lucrătoare, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv, și verifică dacă etapele pentru obținerea randamentelor pe un orizont de 10 zile lucrătoare, inclusiv determinarea D_t, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din regulamentul delegat respectiv, sunt parcurse corect;

(iii) verifică dacă seriile de timp ale factorilor de risc nemodelabili pe care instituția i-a evaluat anterior ca fiind modelabili în conformitate cu articolul 325be din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 includ observările pe care instituția le-a utilizat pentru calibrarea scenariilor șocurilor viitoare menționate la articolul 325bc din regulamentul respectiv, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(d) în ceea ce privește aplicarea metodei alternative menționate la articolul 10 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397:

(i) verifică dacă instituțiile pot justifica disponibilitatea limitată a datelor pentru factorii de risc nemodelabili sau pentru benzile standard nemodelabile pentru care instituția utilizează metoda alternativă;

(ii) verifică dacă există o identificare adecvată a factorilor de risc pentru care trebuie utilizată abordarea menționată la articolul 10 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(iii) verifică dacă, atunci când aplică metoda menționată la articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, abordarea utilizată de instituție pentru a selecta un factor de risc care îndeplinește condițiile menționate la alineatul (5) de la articolul respectiv conduce la determinarea de șocuri în sens ascendent și în sens descendent adecvate pentru factorul de risc pentru care se aplică abordarea alternativă;

(e) solicită instituției să identifice factorii de risc nemodelabili sau benzile standard nemodelabile pentru care valoarea coeficientului de neliniaritate menționat la articolele 17 și 18 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 este egală fie cu κ_{min}, fie cu κ_{max}, astfel cum se menționează la articolele respective, și verifică dacă scenariul extrem al șocurilor viitoare este adecvat sau dacă, în conformitate cu articolul 325bk alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituția trebuie să aplice un scenariu extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(f) în ceea ce privește determinarea perioadei de criză, astfel cum se prevede la articolul 12 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397:

(i) în cazul în care instituția determină perioada de criză prin maximizarea valorii menționate la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 și utilizând metode de evaluare bazate pe sensibilități în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din regulamentul delegat respectiv, verifică soliditatea analizei efectuate de instituție pentru a demonstra că variațiile de preț care nu sunt surprinse de metodele de evaluare bazate pe sensibilități nu ar modifica perioada de criză;

(ii) în cazul în care instituția determină perioada de criză pentru factorii de risc nemodelabili dintr-o categorie generală de factori de risc prin identificarea perioadei de observare de 12 luni care maximizează măsura valorii la risc condiționate parțiale $PES^{RS,\ i}$ în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, verifică soliditatea analizei efectuate de instituție pentru a demonstra că perioada de criză identificată este o perioadă de criză financiară pentru factorii săi de risc nemodelabili;

(iii) verifică dacă perioadele continue de 12 luni testate pentru a determina perioada de criză încep cel puțin de la 1 ianuarie 2007, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, și verifică dacă actualizările anterioare ale perioadei de criză au respectat frecvența și criteriile menționate la alineatul (1) litera (g);

(g) în ceea ce privește calcularea pierderilor prin metode de evaluare bazate pe sensibilități în condițiile prevăzute la articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397:

(i) evaluează soliditatea proceselor și a metodelor de detectare a disfuncționalităților în materie de evaluare, de identificare a instrumentelor financiare și a mărfurilor pentru care s-a produs o disfuncționalitate în materie de evaluare, de identificare a cauzelor disfuncționalităților în materie de evaluare și de determinare a sensibilităților semnificative ale acestora;

(ii) verifică dacă, în urma aplicării scenariului extrem al șocurilor viitoare la un factor de risc nemodelabil, utilizarea metodelor de evaluare bazate pe sensibilități se aplică numai instrumentelor financiare și mărfurilor care prezintă factorul de risc respectiv și care fac obiectul disfuncționalităților în materie de evaluare în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(h) în ceea ce privește determinarea scenariului extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări menționat la articolul 14 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397:

(i) verifică adecvarea metodei utilizate de instituție pentru a determina dacă pierderea maximă care poate apărea ca urmare a unei modificări a unui factor de risc nemodelabil sau a unei modificări a unei benzi standard nemodelabile este limitată sau nu;

(ii) în cazul în care pierderea maximă corespunzătoare unui factor de risc nemodelabil sau unei benzi nemodelabile este limitată, verifică dacă instituția identifică cu acuratețe această pierdere maximă;

(iii) în cazul în care pierderea maximă care poate apărea ca urmare a unei modificări a unui factor de risc nemodelabil sau a unei modificări a unei benzi standard nemodelabile nu este limitată, verifică dacă ipotezele distributive și statistice utilizate în abordarea bazată pe cunoștințe de specialitate menționată la articolul 14 alineatul (2) litera (a) și la articolul 14 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 se bazează pe date obiective și pe teste solide și dacă scenariul extrem al șocurilor viitoare este suficient de prudent;

(iv) verifică dacă:

1. informațiile incluse în inventarul menționat la alineatul (1) litera (b) sunt coerente cu criteriile menționate la litera (e) de la alineatul respectiv;

2. criteriile specificate în inventarul menționat la alineatul (1) litera (b) pentru a identifica factorii de risc pentru care se obține măsura riscurilor pentru scenarii de criză prin determinarea unui scenariu extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări sunt solide;

(v) verifică soliditatea metodologiei și a testelor statistice pe care instituția le utilizează pentru a identifica factorii de risc care reflectă doar riscul nesistematic în conformitate cu articolul 16 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397.

În sensul literei (a) punctul (ii), autoritățile competente verifică dacă justificarea furnizată corespunde criteriilor menționate la litera (a) punctul (i) și dacă modificările aferente nu sunt determinate de faptul că una dintre metode conduce la o măsură a riscurilor pentru scenarii de criză mai mică decât cealaltă.

În sensul literei (b) punctul (ii), autoritățile competente se asigură că justificarea furnizată corespunde criteriilor menționate la litera (b) punctul (i) și nu este determinată de faptul că una dintre metode conduce la o măsură mai mică a riscurilor pentru scenarii de criză decât cealaltă.

În sensul literei (g) punctul (ii), autoritățile competente verifică dacă instituția calculează pierderile legate de alte instrumente financiare și mărfuri care prezintă factorul de risc respectiv, dar care nu fac obiectul unei disfuncționalități în materie de evaluare cu ajutorul metodelor de evaluare utilizate în modelul de măsurare a riscurilor în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397.

(3) În sensul alineatului (2) litera (a) punctul (ii) și litera (b) punctul (ii), autoritățile competente pot compara măsura riscurilor pentru scenarii de criză aferentă factorilor de risc sau benzilor standard pentru care a avut loc o modificare a abordării și pot evalua dacă modificările corespund în mod sistematic unei măsuri mai mici a riscurilor pentru scenarii de criză.

(4) În sensul alineatului (2) litera (c) punctul (i), pe un eșantion de serii de timp ale observărilor menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, autoritățile competente pot verifica dacă, în cazul în care observările din seriile de timp sunt constante în zile lucrătoare consecutive, datele de piață reale pentru factorul de risc rămân neschimbate. Atunci când colectează eșantionul, autoritățile competente iau în considerare seriile de timp caracterizate de un volum mare de date, fără modificări în zile lucrătoare consecutive.

(5) În sensul alineatului (2) litera (c) punctul (iii), pe un eșantion de factori de risc, autoritățile competente pot compara observările aferente factorilor de risc pe care instituția le utilizează pentru a calcula valoarea la risc condiționată pentru factorul de risc atunci când acesta a fost modelabil cu observările aferente factorilor de risc pe care instituția le utilizează pentru a calcula măsura riscurilor pentru scenarii de criză.

(6) În sensul alineatului (2) litera (d) punctul (ii), pe un eșantion de factori de risc pentru care instituția utilizează abordările menționate la articolul 10 alineatul (2) sau (3) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, autoritățile competente pot verifica dacă factorii de risc respectivi îndeplinesc condițiile pentru a face obiectul metodologiei respective.

(7) În sensul alineatului (2) litera (d) punctul (iii), pe un eșantion de factori de risc pentru care se utilizează abordarea menționată la articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, autoritățile competente pot verifica dacă factorii de risc selectați corespunzători îndeplinesc condițiile menționate la alineatul (5) de la articolul respectiv.

Atunci când verifică dacă cei doi factori de risc sunt de aceeași natură în conformitate cu articolul 10 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 și dacă acești factori de risc nu diferă prin caracteristici care conduc la o subestimare a volatilității în conformitate cu articolul 10 alineatul (5) litera (c) din regulamentul delegat respectiv, autoritățile competente verifică dacă factorii de risc au în comun principalele caracteristici și dacă factorul de risc selectat atrage un risc specific poziției în cazul în care factorul de risc nemodelabil atrage un astfel de risc.

(8) În sensul alineatului (2) litera (d) punctul (iii), pe un eșantion de factori de risc pentru care se utilizează metodologia menționată la articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să testeze factori de risc alternativi adecvați care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 în locul factorilor de risc selectați de instituție;

(b) compara scenariul extrem al șocurilor viitoare obținut utilizând factorii de risc selectați de instituție și scenariul extrem al șocurilor viitoare obținut utilizând factorii de risc alternativi menționați la litera (a);

(c) evalua dacă factorii de risc selectați de instituție conduc la o subestimare sistematică a scenariului extrem al șocurilor viitoare.

(9) În sensul alineatului (2) litera (d) punctul (iii), pe un eșantion de factori de risc pentru care se utilizează metodologia menționată la articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 și pentru care, pe parcursul unei perioade de un an, există mai mult de douăsprezece observări, autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să estimeze volatilitatea factorilor de risc respectivi pe parcursul respectivei perioade de un an;

(b) solicita instituției să estimeze volatilitatea factorilor de risc selectați în conformitate cu articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 pe parcursul respectivei perioade de un an pentru factorii de risc menționați la litera (a);

(c) evalua dacă volatilitatea factorilor de risc selectați de instituție care rezultă din estimarea menționată la litera (b) este în mod sistematic mai scăzută decât volatilitatea factorilor de risc din modelul instituției de măsurare a riscurilor care rezultă din estimarea menționată la litera (a).

(10) În sensul alineatului (2) litera (e), pe un eșantion de factori de risc și benzi standard, autoritățile competente pot:

(a) evalua dacă coeficientul de neliniaritate este egal cu κ_{min} sau κ_{max} deoarece valori deosebit de ridicate sau deosebit de scăzute caracterizează numitorul sau numărătorul următoarei expresii $\frac{pierdere_{-1} - 2 \times pierdere_0 + pierdere_{+1}}{2 \times pierdere_0}$, astfel cum se utilizează la calcularea κ în conformitate cu articolele 17 și 18 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(b) solicita instituției să reprezinte grafic pierderea care rezultă din modificarea factorilor de risc în vecinătatea scenariului extrem al șocurilor viitoare și să evalueze dacă profilul funcției de pierdere este deosebit de concav sau convex în vecinătatea respectivă.

Atunci când efectuează o astfel de evaluare, autoritățile competente aleg setul de factori de risc nemodelabili și de benzi standard nemodelabile ținând seama de importanța semnificativă a acestora.

(11) În sensul alineatului (2) litera (f) punctul (i), după caz și dacă pierderile corespunzătoare modificărilor factorilor de risc nemodelabili semnificativi sau ale benzilor standard nemodelabile semnificative sunt extrem de neliniare, autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să determine perioada de criză prin maximizarea valorii menționate la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 pe un set de factori de risc nemodelabili sau pe oricare bandă standard nemodelabilă care aparține aceleiași categorii generale de factori de risc, utilizând metodele de evaluare pe care instituția le utilizează în modelul de măsurare a riscurilor în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din regulamentul delegat respectiv;

(b) solicita instituției să determine perioada de criză prin maximizarea valorii menționate la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 pe setul menționat la litera (a) de la prezentul alineat, utilizând metode de evaluare bazate pe sensibilități în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din regulamentul delegat respectiv;

(c) evalua dacă perioadele de criză determinate în conformitate cu literele (a) și (b) diferă semnificativ.

Setul de factori de risc nemodelabili sau benzile standard nemodelabile menționate la primul paragraf litera (a) se aleg ținând seama de importanța lor semnificativă și de profilul neliniar al pierderii în raport cu modificările valorilor lor. Pentru a identifica factorii de risc nemodelabili sau benzile standard nemodelabile cu un profil de pierdere neliniar, autoritățile competente pot utiliza ca bază valoarea coeficientului de neliniaritate κ calculat în conformitate cu articolul 17 sau cu articolul 18 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397.

(12) În sensul alineatului (2) litera (f) punctul (ii), autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să determine perioada de criză prin maximizarea valorii menționate la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 pe un set de factori de risc nemodelabili sau pe oricare bandă standard nemodelabilă care aparține aceleiași categorii generale de factori de risc, utilizând metodele de evaluare utilizate în modelul de măsurare a riscurilor în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din regulamentul delegat respectiv;

(b) evalua dacă perioada de criză determinată în conformitate cu litera (a) diferă în mod semnificativ de perioada de criză identificată de instituție atunci când aplică metodologia menționată la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397.

(13) În sensul alineatului (2) litera (g), pe un eșantion de disfuncționalități în materie de evaluare cu care este posibil să se fi confruntat instituția, autoritățile competente pot verifica dacă instituția a urmat procesele și metodele menționate la alineatul (2) litera (g) punctul (i) și evalua, pe această bază, soliditatea proceselor și a metodelor respective.

(14) În sensul alineatului (2) litera (h) punctul (iii), pe un eșantion de factori de risc nemodelabili sau de benzi standard nemodelabile, autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să genereze o serie de timp a randamentelor dintr-o distribuție statistică cu extremitate groasă prescrisă de autoritatea competentă și să calculeze scenariul extrem al șocurilor viitoare cu metoda etapizată menționată la articolul 3 și la articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397, combinată cu metoda istorică menționată la articolul 8 din regulamentul delegat respectiv;

(b) verifica gradul de prudență al abordării bazate pe cunoștințe de specialitate a instituției prin compararea scenariului extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări care rezultă din abordarea respectivă cu scenariul extrem al șocurilor viitoare calculat în conformitate cu litera (a).

(15) Prin derogare de la primul paragraf litera (a), autoritățile competente pot solicita instituției să utilizeze seriile de timp ale unui alt factor de risc similar în loc să genereze seriile de timp dintr-o distribuție prudentă. În sensul alineatului (2) litera (h) punctul (iv), pe un eșantion de factori de risc nemodelabili sau de benzi standard nemodelabile și la o anumită dată de referință, autoritățile competente verifică dacă:

(a) factorii de risc sau benzile standard pentru care măsura riscurilor pentru scenarii de criză se determină prin aplicarea unui scenariu extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 îndeplinesc criteriile identificate de instituție pentru a utiliza metoda respectivă;

(b) factorii de risc sau benzile standard pentru care măsura riscurilor pentru scenarii de criză nu este determinată prin aplicarea unui scenariu extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul delegat (UE) 2024/397 nu îndeplinesc criteriile identificate de instituție pentru a utiliza metoda respectivă.

(16) În sensul alineatului (2) litera (i), pe un eșantion de factori de risc nemodelabili, autoritățile competente pot:

(a) verifica dacă natura factorului de risc este de așa fel încât reflectă doar riscul nesistematic prin examinarea descrierii factorului de risc furnizate în lista menționată la articolul 33 alineatul (1) din prezentul regulament și a datelor de intrare utilizate pentru marcarea acestuia, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (3) litera (a) și la articolul 16 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397;

(b) efectua testarea ipotezelor pentru a evalua importanța semnificativă a coeficienților de corelație între factorii de risc din eșantion și compara rezultatele testării ipotezelor respective cu rezultatele obținute de instituție cu ocazia efectuării testelor statistice menționate la articolul 16 alineatul (3) litera (d) și la articolul 16 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul delegat (UE) 2024/397.

CAPITOLUL 4

EVALUAREA MODELULUI INTERN PENTRU RISCUL DE NERAMBURSARE UTILIZAT PENTRU CALCULAREA CERINȚEI DE FONDURI PROPRII SUPLIMENTARE PENTRU RISCUL DE NERAMBURSARE

SECȚIUNEA 1

Prezentarea generală a evaluării

Articolul 45

Evaluarea modelului intern pentru riscul de nerambursare utilizat pentru calcularea cerinței de fonduri proprii suplimentare pentru riscul de nerambursare

Atunci când evaluează respectarea de către instituție a cerințelor aplicabile modelului intern pentru riscul de nerambursare menționat la articolele 325bn, 325bo și 325bp, autoritățile competente evaluează dacă instituția respectă:

(a) cerințele generale privind modelul intern pentru riscul de nerambursare în conformitate cu secțiunea 2;

(b) cerințele privind estimările probabilităților de nerambursare și ale pierderilor în caz de nerambursare în conformitate cu secțiunea 3;

(c) cerințele privind corelația între nerambursările emitenților, recunoașterea acoperirilor și alte cerințe speciale în conformitate cu secțiunea 4.

SECȚIUNEA 2

Evaluarea cerințelor generale

Articolul 46

Evaluarea sferei pozițiilor expuse riscului de nerambursare

(1) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate în raport cu sfera pozițiilor care fac obiectul cerinței de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare menționate la articolul 325bl din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente:

(a) verifică dacă sistemele interne ale instituției asigură faptul că toate pozițiile care conțin cel puțin un factor de risc încadrat în categoriile generale de factori de risc „titluri de capital” sau „marjă de credit”, astfel cum se menționează la articolul 325bd alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sunt incluse în domeniul de aplicare al cerinței de fonduri proprii suplimentare pentru riscul de nerambursare;

(b) obțin o imagine de ansamblu asupra riscului de nerambursare din portofoliul instituției, solicitând instituției să furnizeze un inventar al pozițiilor agregate în funcție de una sau mai multe dimensiuni și al expunerilor agregate corespunzătoare la riscul de trecere bruscă în starea de nerambursare.

În sensul literei (a), autoritățile competente verifică coerența dintre încadrarea respectivă și inventarele menționate la articolul 33 alineatul (1), la articolul 48 alineatul (1) și la articolul 49 alineatul (1).

În sensul literei (b), ținând seama de portofoliu, autoritățile competente pot solicita instituției să realizeze agregarea pozițiilor în funcție de diferite dimensiuni, inclusiv în funcție de:

(a) poziții cu același rating;

(b) poziții care se încadrează în aceeași clasă de expuneri;

(c) poziții care au în comun aceiași factori de risc sistematic precum cei menționați la articolul 325bp alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să furnizeze lista pozițiilor atribuite birourilor de tranzacționare pentru care instituția a primit aprobarea de a utiliza modele interne menționată la articolul 325az din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau este în curs de a primi o astfel de aprobare;

(b) solicita instituției să identifice pozițiile care conțin un factor de risc încadrat în categoria generală de factori de risc „titluri de capital" sau în categoria generală de factori de risc „marjă de credit", astfel cum se menționează la articolul 325bd alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și titlul de datorie sau de capital tranzacționat corespunzător, în conformitate cu articolul 325bi din regulamentul respectiv;

(c) verifica acuratețea listei menționate la litera (a) și a identificării menționate la litera (b);

(d) verifica, pe un eșantion de instrumente identificate la litera (b), dacă instrumentele respective intră în sfera instrumentelor incluse în calculul cerinței de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare.

Articolul 47

Evaluarea acurateței și a frecvenței calculării cerinței de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare

(1) Atunci când evaluează dacă cerințele de fonduri proprii ale unei instituții pentru riscul de nerambursare sunt egale cu nivelul valorii la risc la un nivel al intervalului de încredere de 99,9 %, astfel cum se prevede la articolul 325bn alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente:

(a) verifică dacă estimatorul utilizat de instituție pentru a estima valoarea la risc este exactă;

(b) în cazul în care calcularea valorii la risc se bazează pe simulări Monte Carlo, verifică dacă numărul de simulări asigură convergența către rezultate stabile și proprietățile aleatorii ale secvențelor utilizate pentru a genera simulări;

(c) verifică dacă, înainte de a calcula modificările valorii portofoliului în urma intrării în stare de nerambursare a emitenților, valoarea pozițiilor din portofoliile instituției se referă la data de referință a valorii la risc;

(d) verifică dacă, exceptând pozițiile care fac obiectul derogării menționate la articolul 325bn alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la calcularea valorii la risc, se utilizează un orizont de timp de un an;

(e) în cazul în care riscul de nerambursare este calculat cu o frecvență mai redusă decât zilnic, analizează procesul utilizat de instituție pentru a determina frecvența calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare și verifică dacă calcul cu o frecvență redusă nu conduce la subestimarea riscului;

(f) verifică dacă, pentru titlurile de capital, prețurile sunt stabilite la zero atunci când se simulează nerambursările respectivelor titluri de capital și dacă acest lucru este asigurat în mod sistematic de sistemele interne și pot verifica dacă este așa pe un eșantion de poziții pe titluri de capital.

În sensul literei (a), autoritățile competente verifică modul în care instituția a ales estimatorul și analiza efectuată pentru a susține această alegere.

În sensul literei (b), autoritățile competente examinează testele efectuate de instituție pentru a stabili numărul de simulări.

În sensul literei (d), autoritățile competente verifică dacă motivele invocate de instituție pentru aplicarea derogării respective sunt solide, în special atunci când instituția utilizează un orizont de timp de 60 de zile pentru anumite poziții pe titluri de capital și un orizont de timp de un an pentru alte poziții pe titluri de capital.

În sensul literei (e), autoritățile competente:

(a) analizează procesul utilizat de instituție pentru a determina ziua din săptămână în care se calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare, în cazul în care riscul de nerambursare este calculat săptămânal;

(b) solicită instituției să calculeze, în cazul în care acestea nu sunt deja disponibile, expunerile zilnice la riscul unei treceri bruște în starea de nerambursare dintr-o anumită perioadă și evaluează dacă expunerile respective indică un profil de risc sistematic mai scăzut în acele zile în care se calculează cerințele de fonduri proprii;

(c) pot utiliza, de asemenea, cifre suplimentare care pot fi calculate zilnic de către instituție în scopul gestionării interne a riscurilor, inclusiv sensibilitățile zilnice la emitenții cei mai importanți.

În sensul celui de al patrulea paragraf litera (b), în cazul în care există indicii ale unui profil de risc sistematic mai scăzut, autoritățile competente își pot completa evaluarea solicitând instituției să calculeze zilnic și pentru o anumită perioadă cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare și analizând dacă măsurile respective sunt în mod sistematic mai scăzute în zilele alese de instituție.

(2) În sensul alineatului (1) litera (b), în cazul în care consideră că testele efectuate de instituție pentru a stabili numărul de simulări sunt insuficiente, autoritățile competente pot:

(a) solicita instituției să furnizeze eroarea statistică Monte Carlo la un nivel de încredere de 95 % și verifica dacă metoda utilizată pentru măsurarea acestei erori statistice este solidă;

(b) solicita instituției să calculeze nivelul valorii la risc cu mai multe valori inițiale diferite, toate celelalte ipoteze fiind egale, și pot verifica dacă metoda utilizată pentru generarea simulării nu distorsionează rezultatele;

(c) evalua dacă diferențele dintre nivelurile valorii la risc cu valori inițiale diferite, calculate în conformitate cu litera (b), sunt compatibile cu eroarea statistică menționată la litera (a) și, în caz contrar, pot evalua cauza fundamentală a unei astfel de incompatibilități și numărul de simulări necesare pentru a se asigura că eroarea statistică se situează sub 5 %.

SECȚIUNEA 3

Evaluarea estimărilor probabilităților de nerambursare și ale pierderilor în caz de nerambursare

Articolul 48

Evaluarea probabilităților de nerambursare

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a articolului 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind estimarea probabilităților de nerambursare, autoritățile competente verifică dacă documentația internă acoperă toate aspectele prevăzute la articolul 5 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 și dacă politicile interne ale instituției impun întocmirea unui inventar actualizat care să specifice:

(a) metodele pe care instituția le utilizează pentru a estima probabilitățile de nerambursare, inclusiv importanța semnificativă a fiecărei metode diferite în ceea ce privește numărul de emitenți, dimensiunea pozițiilor și contribuția la cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare;

(b) pentru fiecare emitent, valoarea probabilității de nerambursare, ratingul, dacă este disponibil, și dacă:

(i) probabilitatea de nerambursare este disponibilă în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru o expunere a emitentului din afara portofoliului de tranzacționare și dacă aceasta este utilizată pentru expunerea din portofoliul de tranzacționare, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (5) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) probabilitatea de nerambursare nu este disponibilă în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru o expunere a emitentului din afara portofoliului de tranzacționare și dacă instituția utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating pentru a obține probabilitatea de nerambursare a emitentului, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (5) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe baza faptului că instituția deține aprobarea cu privire la modelele interne de rating pentru clasa de expuneri din care face parte expunerea emitentului;

(iii) probabilitatea de nerambursare nu este disponibilă în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru o expunere a emitentului din afara portofoliului de tranzacționare și dacă instituția utilizează o metodologie internă care îndeplinește cerințele abordării bazate pe modele interne de rating prevăzute la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 pentru a obține respectiva probabilitate de nerambursare;

(iv) probabilitatea de nerambursare nu este disponibilă în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru o expunere a emitentului din afara portofoliului de tranzacționare și dacă instituția utilizează o metodologie internă care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) sau alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 pentru a obține respectiva probabilitate de nerambursare;

(v) probabilitatea de nerambursare nu este disponibilă în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru o expunere a emitentului din afara portofoliului de tranzacționare și dacă instituția utilizează surse externe, astfel cum se menționează la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578, pentru a obține respectiva probabilitate de nerambursare;

(c) pentru toți emitenții, clasa de expuneri menționată la articolul 147 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 din care face parte expunerea lor;

(d) în cazul emitenților pentru care se obține o estimare a probabilității de nerambursare utilizând surse externe, astfel cum se menționează la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578, dacă estimarea se obține în combinație cu prețurile de piață curente, astfel cum se menționează la articolul 325bp alineatul (5) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 2 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578.

(2) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind estimarea probabilităților de nerambursare, autoritățile competente:

(a) verifică dacă:

(i) estimările probabilității de nerambursare și datele de intrare utilizate pentru a le obține sunt actualizate cu o frecvență care asigură faptul că respectivele cerințe de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare sunt sensibile la risc;

(ii) orice informație nouă relevantă este reflectată în timp util, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) utilizând inventarul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, verifică dacă toate estimările au un prag minim, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) verifică dacă orice metodă utilizată pentru ajustarea unei probabilități de nerambursare la orizontul de timp aplicabil menționat la articolul 325bp alineatul (5) litera (b) sau la articolul 325bn alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 este solidă din punct de vedere conceptual și dacă o astfel de metodă este susținută de o analiză solidă;

(d) verifică dacă:

(i) în cazul în care instituția estimează probabilitatea de nerambursare utilizând metoda menționată la alineatul (1) litera (b) punctele (iv) și (v), definiția nerambursării utilizată de instituție pentru emitenții care intră în domeniul de aplicare al modelului intern pentru riscul de nerambursare este documentată în politicile interne ale instituției;

(ii) se identifică diferențe semnificative față de definiția nerambursării utilizată în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating;

(e) evaluează dacă și în ce mod se ține seama de scăderile extreme ale prețurilor pieței menționate la articolul 325bp alineatul (5) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 atunci când instituția determină estimările probabilităților de nerambursare, precum și dacă și în ce mod aceste scăderi se raportează la bonitatea unui emitent;

(f) pentru probabilitățile de nerambursare care sunt obținute în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctele (i)-(iii) de la prezentul articol, verifică dacă aceste probabilități de nerambursare țin seama de marja de prudență menționată la articolul 179 alineatul (1) litera (f) și la articolul 180 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(g) pentru probabilitățile de nerambursare care se obțin în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctul (i):

(i) verifică dacă, atunci când se calculează cerința privind riscul de nerambursare, se aplică orice nivel suplimentar de prudență aplicat probabilităților de nerambursare în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating;

(ii) pe un eșantion de emitenți, verifică dacă probabilitatea de nerambursare utilizată în abordarea bazată pe modele interne de rating nu diferă de cea utilizată la calcularea cerinței privind riscul de nerambursare;

(h) pentru probabilitățile de nerambursare care se obțin în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctul (ii):

(i) verifică dacă este urmat procesul de estimare a probabilității de nerambursare din cadrul abordării bazate pe modele interne de rating;

(ii) pe un eșantion de emitenți, verifică dacă probabilitatea de nerambursare utilizată coincide cu cea care ar fi produsă de sistemele informatice utilizate în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating;

(iii) evaluează variabilele de intrare utilizate în procesul de rating din cadrul abordării bazate pe modele interne de rating și verifică, pe un eșantion de emitenți, dacă datele de intrare există și sunt suficient de fiabile pentru a determina cu acuratețe probabilitatea de nerambursare;

(i) pentru probabilitățile de nerambursare care se obțin în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctul (iii) de la prezentul articol, examinează rapoartele produse de funcția de validare internă sau de audit intern în ceea ce privește conformitatea metodologiei interne utilizate pentru a obține probabilitățile de nerambursare cu partea a treia titlul II capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(j) pentru probabilitățile de nerambursare care se obțin în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctul (iv):

(i) verifică dacă documentația internă care justifică respectarea de către instituție a condițiilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 este completă;

(ii) pe un eșantion de emitenți, evaluează motivele care justifică estimarea probabilității de nerambursare prin neutilizarea metodologiei interne menționate la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 și nici a surselor externe menționate la articolul 2 din regulamentul delegat respectiv;

(iii) pe un eșantion de emitenți pentru care motivele menționate la punctul (ii) se referă la lipsa datelor de intrare, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578, verifică dacă instituția justifică faptul că datele de intrare lipsesc;

(iv) verifică dacă, în cadrul politicilor sale interne, instituția specifică perioada de deținere menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578, sub care instituția consideră că este acceptabil să nu utilizeze metodologia internă care îndeplinește cerințele prevăzute pentru abordarea bazată pe modele interne de rating și evaluează dacă această perioadă de deținere corespunde portofoliului instituției în ceea ce privește dimensiunea, complexitatea și strategia de tranzacționare;

(v) examinează valoarea lui „m” calculată în conformitate cu articolul 1 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 și, după caz, solicită instituției să explice sursa oricărei modificări semnificative a valorii sale în trimestrele anterioare;

(vi) examinează procesul urmat de instituție pentru a investiga dacă sunt disponibile surse externe suplimentare, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) litera (c) punctul (ii) subpunctul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578;

(vii) pentru un trimestru în care valoarea lui „m” este mai mare de 10 %, verifică dacă analiza efectuată în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (c) punctul (ii) subpunctul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 este solidă;

(viii) evaluează dacă determinarea probabilității de nerambursare menționată la articolul 1 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 se efectuează corect, utilizând inventarul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, și verifică dacă instituția actualizează cea mai ridicată probabilitate de nerambursare atribuită emitenților din categoria *investment grade* și media cu ponderi egale a probabilităților de nerambursare, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (3) litera (a) și, respectiv, litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578, cu aceeași frecvență cu care se calculează cerința privind riscul de nerambursare;

(k) pentru probabilitățile de nerambursare care se obțin în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctul (v):

(i) pe un eșantion de emitenți, verifică dacă datele utilizate pentru estimarea probabilității de nerambursare sunt reprezentative pentru emitent;

(ii) verifică dacă ierarhia surselor externe menționată la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 este bine specificată în documentația internă a instituției și verifică, pe un eșantion de emitenți, dacă respectiva ierarhie a surselor externe este pusă în aplicare în mod corect;

(iii) verifică dacă metodologia utilizată de instituție pentru a obține intervalul preconizat al erorilor de estimare, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (4) litera (a) punctul (i) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578, este solidă;

(iv) evaluează modul în care instituția se asigură că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 2 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 și verifică dacă există cazuri de probabilități de nerambursare stabilite la 0 înainte ca instituția să aplice pragul minim menționat la articolul 325bp alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(v) după caz, verifică dacă metoda utilizată de instituție pentru a transforma probabilitățile de nerambursare care se obțin în combinație cu prețurile de piață curente într-o probabilitate reală este solidă și dacă analiza menționată la articolul 2 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 este solidă.

În sensul literei (a), după caz, autoritățile competente pot:

(a) identifica emitenții pentru care probabilitatea de nerambursare estimată nu s-a modificat pe parcursul unei perioade îndelungate;

(b) evalua dacă estimările probabilității de nerambursare sunt actualizate;

(c) verifica dacă instituția poate explica motivele care stau la baza valorilor neschimbate.

În sensul literei (b), autoritățile competente analizează importanța și caracteristicile pozițiilor care fac obiectul pragului minim, inclusiv ratingul și clasa de expuneri ale acestora.

În sensul literei (c), autoritățile competente:

(a) identifică orizontul de timp efectiv care este utilizat înainte de aplicarea oricărei ajustări pentru a obține orizontul de timp aplicabil;

(b) evaluează motivele pentru utilizarea, ca punct de plecare a ajustării, a unui orizont de timp diferit de orizontul de timp aplicabil în conformitate cu articolul 325bp alineatul (5) litera (b) sau cu articolul 325bn alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În sensul literei (k) punctul (i), autoritățile competente verifică dacă datele utilizate reflectă sectorul sau regiunea emitentului.

În sensul literei (k) punctul (iii), autoritățile competente pot solicita instituției să furnizeze o analiză de sensibilitate pe baza principiilor analizei de sensibilitate menționate la articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 pentru a evalua impactul potențial al modificărilor estimării probabilității de nerambursare.

(3) În sensul alineatului (2), după caz, autoritățile competente pot solicita unei instituții să estimeze probabilitățile de nerambursare utilizând o altă metodă dintre metodele prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 și să explice diferențele dintre rezultatele obținute.

Articolul 49

Evaluarea pierderilor în caz de nerambursare

(1) Atunci când evaluează respectarea de către o instituție a articolului 325bi alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind estimarea pierderilor în caz de nerambursare, autoritățile competente verifică dacă documentația internă acoperă toate aspectele menționate la articolul 5 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 și dacă politicile interne ale instituției impun întocmirea unui inventar actualizat care să specifice:

(a) metodele pe care instituția le utilizează pentru a estima pierderile în caz de nerambursare, inclusiv importanța, în ceea ce privește dimensiunea pozițiilor și contribuția la cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare, pentru fiecare metodă diferită;

(b) pentru fiecare poziție, valoarea pierderii în caz de nerambursare, dacă poziția este o datorie subordonată, o datorie cu rang prioritar negarantată, o obligațiune garantată sau orice alt tip de poziție și dacă:

(i) pierderea în caz de nerambursare este disponibilă în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru o expunere din afara portofoliului de tranzacționare și dacă aceasta este utilizată pentru expunerea din portofoliul de tranzacționare, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (6) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) pierderea în caz de nerambursare nu este disponibilă în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru o expunere din afara portofoliului de tranzacționare și dacă instituția utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating pentru a obține pierderea în caz de nerambursare a poziției, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (6) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(iii) pierderea în caz de nerambursare nu este disponibilă în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru o expunere din afara portofoliului de tranzacționare și dacă instituția utilizează o metodologie internă care îndeplinește cerințele abordării bazate pe modele interne de rating prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 pentru a o obține;

(iv) pierderea în caz de nerambursare nu este disponibilă în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru o expunere din afara portofoliului de tranzacționare și dacă instituția utilizează o metodologie internă care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (3) sau (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 pentru a o obține;

(v) pierderea în caz de nerambursare nu este disponibilă în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru o expunere din afara portofoliului de tranzacționare și dacă instituția utilizează surse externe, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578, pentru a o obține;

(c) pentru toate pozițiile, clasa de expuneri menționată la articolul 147 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 din care fac parte.

(2) Atunci când evaluează dacă modelul intern al unei instituții este implementat cu integritate, astfel cum se prevede la articolul 325bi alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele privind estimarea pierderii în caz de nerambursare, autoritățile competente:

(a) verifică dacă granularitatea pierderilor în caz de nerambursare oferă o diferențiere semnificativă a riscurilor și, printre altele, dacă granularitatea respectivă permite să se reflecte în mod corespunzător rangul poziției, astfel cum se menționează la articolul 325bp alineatul (6) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și acoperirea acesteia cu garanții reale;

(b) verifică dacă estimările pierderii în caz de nerambursare, precum și datele de intrare utilizate pentru a le obține sunt actualizate cu o frecvență care asigură faptul că respectivele cerințe de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare sunt sensibile la risc și dacă orice informație nouă relevantă este reflectată în timp util, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) pentru pierderile în caz de nerambursare care se obțin în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctul (i), verifică dacă se aplică vreun nivel suplimentar pierderilor în caz de nerambursare în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating pentru a obține estimări mai prudente atunci când instituția calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare;

(d) pentru pierderile în caz de nerambursare care se obțin în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctul (ii):

(i) verifică dacă instituția a urmat procesul de estimare a pierderii în caz de nerambursare din cadrul abordării bazate pe modele interne de rating în conformitate cu politicile interne ale instituției în materie de modele interne de rating;

(ii) pe un eșantion de poziții, verifică dacă pierderea în caz de nerambursare utilizată de instituție coincide cu estimarea care ar fi produsă de sistemele informatice utilizate în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating;

(iii) evaluează variabilele utilizate în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating și verifică, pe un eșantion de poziții, dacă datele de intrare există și sunt suficient de fiabile pentru a determina cu acuratețe pierderea în caz de nerambursare;

(e) pentru pierderile în caz de nerambursare care se obțin în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctul (iii) de la prezentul articol, examinează rapoartele produse de funcția de validare internă și de audit intern în ceea ce privește conformitatea metodologiei interne utilizate pentru a obține pierderile în caz de nerambursare cu partea a treia titlul II capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(f) pentru pierderile în caz de nerambursare care se obțin în conformitate cu alineatul (1) litera (b) punctul (iv):

(i) verifică dacă documentația internă care justifică respectarea de către instituție a condițiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 este completă;

(ii) pe un eșantion de poziții, evaluează motivele pentru estimarea pierderii în caz de nerambursare prin neutilizarea metodologiei interne menționate la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 și nici a surselor externe menționate la articolul 4 din regulamentul delegat respectiv;

(iii) pe un eșantion de poziții pentru care motivele menționate la punctul (ii) de la prezentul alineat se referă la lipsa datelor de intrare, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578, verifică dacă instituția justifică faptul că datele de intrare lipsesc;

(iv) verifică dacă, în cadrul politicilor sale interne, instituția a specificat perioada de deținere menționată la articolul 3 alineatul (2) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578, sub care instituția consideră că este acceptabil să nu utilizeze metodologia internă care îndeplinește cerințele prevăzute pentru abordarea bazată pe modele interne de rating și evaluează dacă această perioadă de deținere corespunde portofoliului instituției în ceea ce privește dimensiunea, complexitatea și strategia de tranzacționare;

(v) examinează valoarea lui „m” calculată în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 și, după caz, solicită instituției să explice sursa oricărei modificări semnificative a valorii sale în trimestrele anterioare;

(vi) examinează procesul urmat de instituție pentru a investiga dacă sunt disponibile surse externe suplimentare, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) litera (c) punctul (ii) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578;

(vii) utilizând inventarul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, evaluează dacă determinarea pierderii în caz de nerambursare, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578, se efectuează corect;

(g) pentru pierderile în caz de nerambursare care se obțin în conformitate cu alineatul (1) litera (b):

(i) pe un eșantion de poziții, verifică dacă datele utilizate pentru estimarea pierderii în caz de nerambursare sunt reprezentative pentru poziție;

(ii) verifică dacă ierarhia surselor externe menționată la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 este bine specificată în documentația internă a instituției și verifică, pe un eșantion de poziții, dacă respectiva ierarhie a surselor externe este pusă în aplicare în mod corect;

(iii) verifică dacă estimările pierderilor în caz de nerambursare fac distincție între pozițiile care se află în stare de nerambursare și pozițiile care nu se află în stare de nerambursare.

În sensul literei (b), după caz, autoritățile competente pot identifica pozițiile pentru care pierderile estimate în caz de nerambursare nu s-au modificat pe parcursul unei perioade îndelungate, pot evalua dacă acestea sunt actualizate și pot verifica dacă instituția poate explica motivele care stau la baza valorilor neschimbate.

În sensul literei (c), pe un eșantion de poziții, autoritățile competente verifică dacă estimarea pierderii în caz de nerambursare utilizată în abordarea bazată pe modele interne de rating nu diferă de estimarea pierderii în caz de nerambursare utilizată la calcularea cerinței privind riscul de nerambursare.

În sensul literei (g) punctul (i), autoritățile competente verifică dacă datele utilizate reflectă rangul poziției, astfel cum se menționează la articolul 325bp alineatul (6) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și regiunea sau sectorul.

În sensul literei (g) punctul (iii), autoritățile competente pot verifica dacă estimările pierderilor în caz de nerambursare fac distincție între pozițiile care se află în stare de nerambursare și pozițiile care nu se află în stare de nerambursare prin evaluarea estimării atribuite de instituție pozițiilor pe același emitent care se află în stare de nerambursare și care nu se află în stare de nerambursare, incluse în domeniul de aplicare al cerințelor de fonduri proprii suplimentare pentru riscul de nerambursare.

(3) În sensul alineatului (2), după caz, autoritățile competente pot solicita unei instituții să estimeze pierderile în caz de nerambursare utilizând o altă metodă dintre metodele prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2023/1578 și să explice diferențele dintre rezultatele obținute.

SECȚIUNEA 4

Evaluarea corelației, a acoperirii și a cerințelor speciale

Articolul 50

Evaluarea structurii de corelație

(1) Atunci când evaluează metodologia utilizată de o instituție pentru a determina corelația între nerambursările diferiților emitenți, astfel cum se prevede la articolul 325bn alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente:

(a) verifică dacă, pentru determinarea corelației dintre diferiți emitenți, se utilizează ca date de intrare numai titlurile de capital listate și marjele de credit;

(b) în cazul în care instituția utilizează funcții de tip copula pentru a modela corelațiile dintre nerambursări, evaluează validarea internă a ipotezelor care implică funcții de tip copula efectuată de instituție și verifică dacă există compatibilitate între datele istorice utilizate pentru calibrarea corelațiilor și emitenții incluși în portofoliul instituției;

(c) identifică dacă respectiva corelație dintre emitenți se bazează pe randamente absolute sau relative și evaluează dacă motivele pentru alegerea tipului de randament sunt:

(i) solide;

(ii) coerente cu alegerile instituțiilor în legătură cu alte aspecte ale modelului intern de măsurare a riscurilor;

(d) evaluează dacă metoda utilizată de instituție pentru a obține o corelație pentru orizontul de timp aplicabil din randamentele calculate pentru un orizont de timp mai scurt este solidă;

(e) evaluează modul în care instituția stabilește perioada de calibrare menționată la articolul 325bn alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În sensul literei (a), după caz, autoritățile competente pot solicita instituției să furnizeze datele utilizate pentru modelarea corelației dintre un eșantion de emitenți selectați de autoritățile competente și pot verifica dacă datele respective se referă numai la titlurile de capital listate și la marjele de credit.

În sensul literei (d), autoritățile competente verifică dacă, în cazul în care instituția aplică derogarea menționată la articolul 325bn alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se utilizează o corelație de 60 de zile lucrătoare numai între pozițiile pe titluri de capital pentru care se utilizează derogarea respectivă și dacă respectiva corelație este măsurată în alt mod în baza unui orizont de timp de un an.

În sensul literei (e), autoritățile competente verifică dacă abordarea utilizată de instituție pentru a selecta perioada, inclusiv durata acesteia, este:

(a) solidă;

(b) documentată în politicile interne ale instituției;

(c) revizuită pentru a ține seama de orice modificări ale perioadei de criză menționate la articolul 325bc alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) În sensul alineatului (1) litera (b), autoritățile competente verifică, pe un eșantion de emitenți pentru care instituția deține poziții care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare, dacă respectivele corelații dintre perechi de emitenți obținute din modelarea corelației sunt compatibile cu corelațiile dintre perechi de emitenți derivate din date de piață observabile.

Articolul 51

Evaluarea recunoașterii acoperirii

Atunci când evaluează dacă recunoașterea acoperirilor în modelul intern pentru riscul de nerambursare al instituției respectă articolul 325bo din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente:

(a) verifică dacă politicile interne ale instituției:

(i) descriu modul în care se efectuează compensarea;

(ii) specifică:

1. riscurile aferente bazei care sunt reflectate implicit în model prin modelarea a două poziții diferite;

2. riscul aferent bazei care, în schimb, este reflectat în mod explicit prin introducerea unui factor de risc aferent bazei;

(b) examinează politicile interne ale instituției și verifică criteriile prevăzute în aceste politici interne pentru recunoașterea compensării și a efectelor acoperirii sau ale diversificării;

(c) evaluează dacă monitorizarea potențialului risc aferent bazei semnificativ care poate apărea în intervalul dintre scadența unui instrument și orizontul de timp de un an este solidă;

(d) solicită instituției să furnizeze:

(i) un eșantion de poziții din modelul pentru riscul de nerambursare;

(ii) lista factorilor de risc corespunzători pozițiilor menționate la punctul (i).

Atunci când solicită eșantionul menționat la litera (d) punctul (i), autoritățile competente se asigură că există o varietate a pozițiilor furnizate și că, după caz, sunt incluse atât pozițiile compensate, cât și pozițiile necompensate.

În sensul literei (b), autoritățile competente verifică dacă criteriile din politicile interne ale instituției asigură eficiența compensării și a acoperirii, inclusiv în cazul în care are loc un eveniment de credit sau orice alt eveniment.

În sensul literei (d), autoritățile competente verifică dacă:

(a) punerea în corespondență a pozițiilor cu factorii de risc realizată de instituție asigură faptul că expunerile față de debitori diferiți nu sunt compensate și că o astfel de compensare are loc numai pentru pozițiile care se referă la aceleași instrumente financiare ale aceluiași debitor;

(b) fie expunerile față de debitori diferiți sunt puse în corespondență cu factori de risc diferiți, fie există un factor de risc aferent bazei pentru a reflecta diferențele dintre expunerile respective și se reflectă riscul aferent bazei între debitorii care sunt constituenți ai indicilor de credit și alți debitori;

(c) pentru pozițiile pe instrumente financiare diferite ale aceluiași debitor, analiza efectuată de instituție pentru a evalua dacă riscul semnificativ aferent bazei pe care îl au strategiile de acoperire poate apărea din cauza tipului diferit de produse, a rangului în structura capitalului, a ratingului intern sau extern, a scadenței sau a datei emiterii este solidă.

Articolul 52

Evaluarea respectării cerințelor speciale

Atunci când evaluează conformitatea modelului intern pentru riscul de nerambursare cu cerințele prevăzute la articolul 325bp din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente:

(a) în ceea ce privește modelarea stării de nerambursare a emitenților individuali și a mai multor emitenți, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013:

(i) identifică abordarea pe care o utilizează instituția pentru a modela starea de nerambursare și verifică dacă cele două tipuri de factori de risc sistematic selectați de instituție reflectă cele mai relevante efecte sistematice;

(ii) verifică dacă granularitatea celor două tipuri de factori de risc sistematic este suficientă pentru a reflecta caracteristicile emitenților din portofoliul care face obiectul cerinței de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare;

(iii) verifică dacă, pentru fiecare emitent, instituția utilizează un factor de risc nesistematic separat, în plus față de cele două tipuri de factori de risc sistematic menționate la articolul 325bp alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(iv) verifică dacă punerea în corespondență a emitenților cu factorii de risc sistematic corespunzători este solidă;

(v) verifică dacă instituția analizează puterea explicativă a modelului de factori;

(vi) atunci când solicită eșantionul în scopul evaluării, ține seama de importanța emitenților și se asigură că eșantionul include emitenți care au fost puși în corespondență cu diferiți factori de risc sistematic;

(b) în ceea ce privește cerința de a reflecta ciclul economic în modelul intern pentru riscul de nerambursare, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, evaluează modul în care se realizează modelarea pierderilor în caz de nerambursare, inclusiv a celor stocastice, pentru ca astfel de pierderi în caz de nerambursare să reflecte modificările proprietăților integrate de factorii de risc sistematic;

(c) în ceea ce privește cerința de a reflecta neliniaritățile, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, evaluează:

(i) modul în care instituțiile reevaluează un instrument financiar neliniar în urma stării de nerambursare a unui emitent, inclusiv modul în care instituțiile reevaluează un instrument financiar cu mai multe active suport ca urmare a stării de nerambursare a unui emitent individual sau a mai multor emitenți care corespund activelor suport;

(ii) dacă eventualele simplificări introduse de instituție pentru a calcula prețul unui instrument financiar conduc la inexactități semnificative sau la o subestimare sistematică a riscului;

(iii) măsura în care reevaluarea unui instrument financiar ține seama de riscul de model;

(d) în ceea ce privește cerința de a avea un model intern pentru riscul de nerambursare care să fie în concordanță cu gestionarea internă a riscurilor, astfel cum se prevede la articolul 325bp alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, verifică dacă instituția a documentat diferențele dintre modelul intern pentru riscul de nerambursare și modelele pe care instituția le utilizează pentru gestionarea internă a riscurilor pentru aceeași sferă a pozițiilor și dacă instituția este în măsură să explice aceste diferențe.

În sensul literei (a) punctul (i), autoritățile competente evaluează motivele prezentate în politicile interne ale instituției pentru alegerea factorilor de risc sistematic și interpretarea economică a acestora.

În sensul literei (a) punctul (iii), după caz, autoritățile competente pot verifica, pe un eșantion de emitenți similari, dacă factorii de risc nesistematic diferă.

În sensul literei (a) punctul (iv), după caz, autoritățile competente pot verifica, pe baza unui eșantion de emitenți, dacă punerea în corespondență este corectă.

În sensul literei (a) punctul (v), după caz și dacă analizele efectuate de instituție nu par suficiente pentru portofoliul supus riscului de nerambursare în forma actuală, autoritățile competente pot solicita instituției să evalueze, pe un eșantion de emitenți, puterea factorilor de risc sistematic aleși de instituție pentru explicarea factorilor determinanți ai stării de nerambursare a activului fiecărui emitent.

În sensul literei (b), după caz, autoritățile competente pot efectua analize statistice pe un eșantion de emitenți, inclusiv testarea ipotezelor, pentru a testa dependența pierderilor în caz de nerambursare de factorii de risc sistematic.

CAPITOLUL 5

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 53

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 18 alineatul (1) litera (a), în ceea ce privește riscul de mediu, articolul 18 alineatul (1) litera (c) punctul (vii) și articolul 18 alineatul (2) litera (b) punctul (v) se aplică de la 1 ianuarie 2025.

Articolul 21 alineatul (1) litera (b) se aplică de la 1 ianuarie 2026.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 martie 2024.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN